

॥ ॐ ॥

श्री रसीक सुधारस

स्तवन संग्रह

भाग १ थी ट.

महाशक्ति

मेलास मेघल हीरल

पुढ सेसर, पायधुनी मुंमठ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાઝિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૫૬૪

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨૨૭૩ ૨૭૫૧૨૨૧ ૧૮૮૫૧

સંગ્રહ

વિષય ૫૩૧: ૮૧૭

શ્રી

શ્રી

રસીક સુધારસ સ્તવન

સંગ્રહ ભાગ ૧ થી ૮

જેમાં ચૈત્યવંદન કરવાની વિધિ, ચૈત્યવંદ-
નો, થોથો, પ્રભાતીયા, લાવણીઓ,
સ્તવનો, સ્તુતિઓ, ગજલો, કવાલી-
ઓ, સંકીર્તનો, અને પૈરાગી પદો-
ના સંગ્રહ ઉપરાંત પચ્ચખાણુ
લેવાની વિધિ, ચોવીસ તી-
ર્થકરોનાં નામ, લંછન,
વર્ણ, ઉચ્ચાઇનો કોડા,
અને આત્મગોષ્ટિ
ઇત્યાદિ વિષયો-
આવેલા છે.

પ્રકાશક-મેધણ હીરણ બુકસેલર.

૫૬૬, પાલધુની-મુંબાઈ.

કિંમત રૂ. ૦-૧૦-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ મંચાલ
અમદાવાદ

ગુજરાતી ઓપીસાઈટ-અમદાવાદ

૮૫૬૪

૫૩૬:૪૬૭

શ્રી આદર્શ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શ્રી. વાડીલાલ

ડાહ્યાભાઈ પંડિતે છાપ્યો.

ડે. પાંચકુવા, નવાદરવાળા-અમદાવાદ.

અનુક્રમણિકા.

વિષયનાં નામ	પાનું
મંગલાચરણ	૧
માંગલિક કાવ્યાનિ	૧
સાથીઓ કરતી વખતે ભાવવાના હુકા.	૨
ફળ મુકતી વખતે	૩
ચૈત્યવંદન કરવાની વિધિ	૪
ચૈત્યવંદન	૫
જંઘીય	૬
નમુસ્થુજી	૬
જાવંતિ	૮
જાવંતિ કેવિ સાહુ	૮
જય વિયરાય	૯
અરિહંત ચેઝઆણું	૧૦
શ્રી શત્રુંજયની યોગ	૧૧
ભાવનાઓ	૧૨
પ્રજ્ઞાતીર્થાં	૧૩

શ્રી સીદ્ધાયળનું ચૈત્યવંદન	૧૫
શ્રી આદીનાથનું ચૈત્યવંદન	૧૭
પુંડરીક સ્વામીનું ચૈત્યવંદન	૧૮
શ્રી શાંતિનાથનું ચૈત્યવંદન	૧૯
પાર્શ્વનાથનું ચૈત્યવંદન	૧૯
શ્રી નેમનાથનું ચૈત્યવંદન	૨૦
શ્રી મહાવીર સ્વામીનું ચૈત્યવંદન	૨૧
શ્રી સિદ્ધાયળનું ચૈત્યવંદન	૨૧
શ્રી શાન્તિજિન ચૈત્યવંદન	૨૩
શ્રી બીજનું	૨૪
શ્રી જ્ઞાન પંચમીનું	૨૫
આઠમનું	૨૮
એકાદસીનું	૩૦
સ્તુતી	૩૩
સ્તુતિ તથા લાવણીઓ	૩૩
સિદ્ધાયળની સ્તુતિ	૩૮
બીજની સ્તુતિ	૩૯

આદીપર સ્તુતિ	૩૯
પાંચમની થોય	૪૦
આઠમની થોય	૪૦
સીમંદર સ્વામીની થોય	૪૧
એકાદશીની થોય	૪૧
સ્તવનો—	૪૨
શત્રુંજયનું. આંખડીએરે મેં આજ.	૪૨
„ મનના મનોરથ સવિ કળ્યા	૪૪
„ વિમળાયળ વિમળા પ્રાણી	૪૭
„ સિદ્ધાયળ ગિરિ ભેટપારે	૪૯
„ માઈ મન મોહ્યું રે	૫૦
„ શ્રીરે સિદ્ધાયળ ભેટવા	૫૨
„ સમક્ષિદ્ધાર ગભારે પેસતાંજી	૫૩
„ ઉમીયા મુજને ઘણી જીહો	૫૫
„ આજ આનંદ થયો શ્રીસિદ્ધાયળ નિરખી	૫૭
„ કર જોડી કહે કામની લલના	૫૯
„ જાત્રા નવાણું કરીએ	૬૧

„ તમે તો બહે ખીરાળેજી	૬૬
શ્રી પુંડરીકનું—એક દિન પુંડરીક ગણધરે	૬૮
શ્રી રાયણનું—નીલુડી રાયણ તળે	૭૦
સુણ જિનવર શેત્રુંજી ધણીજી.	૭૨
પુંડરગિરિ મહિમાનું સ્તવન	૭૭
„ ઋષભદેવનું—માતા માર્દેવીના નંદ	૮૦
„ પ્રથમ જીનેશ્વર પ્રણમીએ	૮૨
„ રિષભ જીણુંદા પ્રથમ જીણુંદા	૮૫
„ ઋષભજીનેશ્વર પ્રીતમ...	૮૭
શાંતિ૦ શાંતિજીનેશ્વર સાચો સાહીબ	૮૮
આદિનાથનું—શ્રી આદીશ્વર અંતરંગમી.	૮૯
શાંતિ૦ શ્રી શાંતિજીનેશ્વર સાહીબો.	૯૨
આદિનાથનું—	
„ બાળપણે આપણ સસનેહી	૯૪
„ ભક્ત વચ્છળ પ્રભુ સાંભળો રે	૯૬
„ શા માટે સાહિબ સામું ન જુએ	૯૮
પાર્શ્વનાથનું—પ્યારો પ્યારો	૧૦૦

„ ચિંતામથુ પ્રભુ પાસ રે મહાવીર સ્વામીનું—	૧૦૨
„ સિદ્ધારથના રે નંદન વિનવું અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથનું—	૧૦૩
મહારી કલ્પવૈદ્યડી મુરતી શ્રી બીજનું—પ્રભુમી શારદમાય	૧૦૪
શાનપંચમી સુત સિદ્ધારથ ભૂપતો	૧૧૦
અષ્ટમી—હારે મારે હામ ધરમ	૧૧૩
એકાદશી—જગપતિ નાયક.	૧૧૬
મહાવીર સ્વામીનું—	૧૧૯
મને તો મળીયો મારો નાથ	૧૨૨
સિદ્ધાચળ ગિરિ જવોરે	૧૨૪
શ્રી જીન સ્તવનો—	
આબ્યા પ્રીતેથી આજ	૧૨૫
પાર્શ્વ—ખલિહારી જીનજી જાઉં વારી	૧૨૭
અમિનંદન—આજે આનંદે.....	૧૨૮
અહો જીનરાજ શું કીધું	૧૨૯
સાંતિ આપે સવ દા કાપે સધળાં દુઃખ	૧૩૦

સાંભળજો જિનરાજ પ્રીતે અરજી	૧૩૧
મહાં ત્રીશક્તના જાચારે	૧૩૩
લ્હાલા વીર જીનેશ્વર	૧૩૫
સહસ્રશ્ચ પાર્શ્વનાથનુ —	
ગંગાતટ તપોવનમાં રે	૧૩૭
પાર્શ્વ—ત્રીન જૂવન કે સીરદાર	૧૩૯
મહા—મહાવીર જીનવર મહેર.	૧૪૦
આપદેશિકપદ—	
મુરખો ગાડી દેખી મલકાયે	૧૪૧
સ્તવન-જયજીનેશ્વરા	૧૪૩
સાંજ સમે જિનવંદો	૧૪૪
અંતરૂના હિદ્મારો—	
પ્રભુ હું જોવો તેવો પણ ત્હારો	૧૪૫
સંજાચો—	
નામધણપુત્ર જાણીયે.	૧૪૬
આપ સ્વભાવમારે	૧૪૦
જોબનીઆની મોજાં ફાંજાં	૧૪૩
આત્મબોધક પદ.	

સદ્ગુરને મોઢે ભાંગ પીલાઈ	૧૫૪
સેવાધર્મની ભાવના	૧૫૫
આત્મોદ્ધારક વૈરાગી પદો—	
ચેતન સ્વાસ્થીયો સંસાર	૧૫૮
જીવડા હજી જરા તો ચેત	૧૬૧
જાગ્ય છે જાગ્ય છે જાગ્ય છે રે	૧૬૩
મુસાફર જીવડા કાયાનો મહેલ	૧૬૬
મુક્તિના પંથે શુરવીર...	૧૬૮
ચેતનજી સમજો જુડી આ...	૧૭૦
ચેતનજી ચેતો કોઈ ન દુનિઆ...	૧૭૨
જો ધણને સમરે નહિં	૧૭૩
પચ્ચખાણની વિધિઓ—	
નમુકકારસીનું.....	૧૭૭
નમુકકારસહિઅ મુક્રિસહિઅ	૧૭૭
સાદપોરિસિનું	૧૭૮
પુરિમુક્ર અવક્રનું	૧૭૮
વિગઈ નિવધનું	૧૭૯
બે આસણા-એકાસણાનું	૧૮૦

આંખીલનું.	૧૮૧
ચોવિહાર ઉપવાસનું.	૧૮૨
તિવિહાર ઉપવાસનું	૧૮૩
ચક્રચ છઠ્ઠ મત્તાદિકનું	૧૮૪
ગંઠ સહિઅનું	૧૮૫
દેસાવગાસિકનું	૧૮૫
ચૌદ નિયમ ધારવાની ગાથા	૧૮૬
પાણ્યહારનું.	૧૮૬
ચોવિહારનું	૧૮૬
તિવિહારનું	૧૮૭
દુવિહારનું	૧૮૭
પચ્ચખાણુના આગારની ગાથા	૧૮૮
પચ્ચખાણુ શુદ્ધ કરવાની ગાથા	૧૮૮
ચોવીસ તર્યકરોનાં નામ.	
લંછન' વર્ણ, ઉચાષ, આયુષ્ય-૧૮૯-૧૯૦	
આયુષ્ય, ગામ, માતપિતાનાં નામ ૧૯૧-૧૯૨	
આત્મગોષિ.	૧૯૩

“ મૃત્યુના મ્હોંમાં ”

-અથવા-

“ અમૃતલાલનું અઠવાડિયું. ”

સમાજશાસ્ત્ર અને માનસશાસ્ત્રને
આધારે રચાયેલી

નવીજ ઢખની નવસકથા

મુડીવાદના ત્રાસનું ચિત્ર.

મુડીવાળામાંથીજ એક વ્યક્તિ પવિત્ર અને
કેવી રીતે દેશાદ્વાર કરેછે તેનું અત્યંત રસિક ખ્યાન
સાત કરોડની મુડીનું અદ્ભૂત વીલ: ત્હેની
વિગત ખારીકાઈથી વાચો.

મીલોના ગોટાળા અને સુધારા માટે વ્યવહાર
સૂચનાઓ.

નવી નાત અથવા નવા પ્રકારની સમાજ
રચના.

મહાત્મા કેવા હોય ? મહાત્માની ઉચ્ચ શરતો.
સાયન્સ માટે નવાં ક્ષેત્રો.

ફ્રાંસી વખતે ડયુક સ્વદેશપ્રેમી બંધવાથી
મોહી પડ્યોઃ અદ્ભૂત ભાવણો.

હિંદને રાજા કે પાર્લામેન્ટની કોઈ બક્ષીસ
ન જ જોઈએ. '

ગાંધીજી કેમ થઈ ? હવે જોઈએ કે નહિ ?
તત્ત્વદૃષ્ટિથી વિચાર.

મહાત્માનો શબ્દ શબ્દ ગોખલા જેવા
મહાન ઢંઢેરોઃ

બાળકો અને બાળકીઓની કેળવણી કેવી
હોવી જોઈએ ?

દુનિયા અને હિંદુ બંધન.

શક્તિશાસ્ત્રના કિમતી સૂત્રો.

યોગ અને ભોગના ખાનદાન જોડાણની રચના

ધર્ત્યાદિ, ધર્ત્યાદિ. કિં. ૧-૦-૦

પ્રસિદ્ધ લેખક: વા. મો. શાહ.

આ સિવાય અનેકાનેક અમારી પાસે
સચિત્ર નવલ કથાઓ છે જે જોઈએ તે પ્રુથી
થા મંગાવશો.

સત્યાગ્રહી શ્રી મહાવીર ના પાંચ
જુદી જુદી જાતના સત્યાગ્રહવાળા ફાટાનો
એક સુંદર તખ્તો તૈયાર કરી જે રંગમાં છપા-
વેલ છે કિંમત આના ચાર વી. પી, થી
મોકલવામાં આવતો નથી. મંગાવનારે પોષ્ટની
હ આનાની ટીકટો મોકલી મંગાવી લેવે.

તીર્થકરો અને તીર્થોના ફાટા-તીર્થકરો
ના તથા તીર્થોના, દેવીઓના અને કેટલાક પવિત્ર
મુનિરાજોના અમારે ત્યાંથી ફાટાઓ મળી
શકશે. એક ફાટાની કિંમત આના આઠ,

તથા

બે રંગમાં આર્ટ કાર્ડ ઉપર છાપેલા એક
ફાટાની કિંમત આના ચાર પોળેજ વી. પી.
ખર્ચ થાય.

દેશ ભક્તોના ફાટા મહાત્મા ગાંધીજી
લોક માન્ય તિલક મહારાજ શ્રી. લાલાલજીપત-
રાય આદિ ૫૦ મહાન ભક્તોના આર્ટ કાર્ડ
સાથજ ફાટાઓ છુટક તેમજ જથ્થા બંધ
અમારે ત્યાંથી મળી શકશે એક ફાટાની કિંમત
આનો અરધો.

છપાય છે !

છપાય છે!!

ભવેભવમાં કરેલાં ભયંકર દુષ્ટ કૃત્યો કર-
વાથી મનુષ્યોને આ ભવમાં અથવા આવતા
ભવમાં અગર નારકીમાં અનેક દુઃખો ભોગવ્યા
સિવાય છુટકો થઈ શકતો નથી. પશ્ચાત્તાપ કર્યા
વગર પાપ ધોયું ધોવાતું નથી. અપૂર્વ
બોધ આપી શકે અને પશ્ચાત્તાપનો છીડો દૂર
કરી શકે એવો નીચેનો મહાન ગ્રંથ વાંચવાની
દરેક શ્રી પુરુષને ખાસ બલામણુ કરવામાં
આવે છે. મોંઘા મળેલા માનવ ભવમાં
આતું અનુપમ સુંદર પુસ્તક વાંચ્યા વગરનું
રહી જશે તો પાછળથી પસ્તાવો પૂરો થશે,
માટે આજે જ “શ્રી સમરાદિત્ય કેવળી
ચરિત્ર પાને પુણ્ય પ્રભાવ” સચિત્ર પુસ્તક

માટે અગાઉથી આદર આના ડીપોઝીટ મોકલી
 આદર તરીકે નામ નોંધાવો, પુસ્તક ૬૪૦
 પૃષ્ઠનું ચરો અને થોડા માસમાં આદરના
 કર કમળમાં મુકાશે કિંમત રૂ. ૩-૦-૦ ઉપરોક્ત
 આદર પાસેથી લેવામાં આવશે વી. પી. ચાર્જ
 જુદો પડશે. પાછળથી રૂ. ૬-૦-૦ પડશે અને
 તે પણ શીલીકમાં હશે તોજ મળશે. કારણ કે
 અમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થતાં પુસ્તકોના આદરો
 પુસ્તક છપાવ્યા પહેલાંજ ચક્ર જાય છે, છપાઈને
 બહાર પડ્યા પછી ડબલ કિંમતે વેચાય છે
 છતાં શિલકમાં રહેવા પામતા નથી માટે
 અગાઉથી આદર થઈ લાભ લ્યો. પાછળથી
 મળવા સંભવ નથી.

મેસર્સ મેથલ હીરલ જુલસેવર.
 પામધુની-મુંબઈ.

रसीक सुधारस स्तवन.

संग्रह भाग १ थी ८

भंगलायराय.

आँकार बिन्दुसंयुक्तं,
नित्यं ध्यायन्ति योगिनः ।

कामदं मोक्षदं चैव,
आँकाराय नमो नमः

भांगलिक काव्यानि.

भंगलं भगवान् वीरा,

भंगलं गौतम प्रभु;

भंगलं स्थूलिभद्राद्या,

नैना धर्मस्तु भंगलं.

१

शेक नंणु नग बाणीये,

शीला नेम कुमार;

ત્રીજા વચર વખાણીએ,

એથા જોતમ ધાર.

૨

અંગુઠે અમૃત વસે,

લબ્ધી તણે ભંડાર;

તે ગુરૂ જોતમ સમરીએ,

વાંછીત ફળ હાતાર.

૩

સાથીઓ કરતી વખતે

ભાવવાના દુહા.

તેમાં પ્રથમ ત્રણ ઢગલીઓ અને

સિદ્ધશિલા કરતી વખતે ભાવવું કે:

દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રના,

આરાધનથી સાર;

સિદ્ધશિલાની ઉપર,

હો મુજ વાસ શ્રીહાર.

૧

હવે સાથીઓ કરતી વખતે.

અક્ષત પૂજા કરતા થકા,
સફળ કરે અવતાર;
ફળ માગું પ્રભુ આગલે,
તાર તાર મુજ તાર.

ફળ મુકતી વખતે.

ફળ પૂજા કરતા થકા,
સફળ કરે અવતાર;
ફળ માગું પ્રભુ આગલે,
તાર તાર મુજ તાર. ૧

સંસારિક ફળ માગીને,
રવડયો બહુ સંસાર
અષ્ટ કર્મ નીવારવા,
માગું મોક્ષ ફળ સાર. ૨

ચીડુંગતી જામણ સંસારમાં,
જન્મ મરણ જંગલ;
પંચમગતિ વીણુ છવને,
સુખ નહિ ત્રિહું કાલ. ૩

ચૈતવંદન કરવાની વિધી.

ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગ-
વન ચૈત્યવંદન કરે એમ કહીને
પછી ચૈત્યવંદન દહેવું.

સકળકુશળવલ્લીપૂજરાવર્તમેધો,
દુરિતતિમિરજાનુઃકલ્પવૃક્ષોપમાનઃ
ભવજલનિધિપોતઃસર્વસંપતિહેતુઃ
સલવતુ સતતંવઃશ્રેયસે શાંતિન.થઃ
શ્રેયસે પાર્શ્વનાથઃ ॥

ચૈત્ય વંદન.

જય જય શ્રી જીનરાજ આજ
 મળીઓ મુજ સ્વામી, અવિનાશી
 અવિકાર સાર જગ અંતર જામી,
 રૂપારૂપી ધર્મ દેવ આતમ આરામી,
 ચિદાનંદ ચેતન પ્રભુ શિવલીલા
 પામી, સિદ્ધપુદ્ગલ તુજ વંદતા એ
 સકળ સિદ્ધવર પુદ્ગલ, રમો પ્રભુ
 ધ્યાને કરી પ્રગટે આતમ શુદ્ધ. કાળ
 બહુ થાવર ગયો ભમીયો ભવમાંહિ,
 વિગલેન્દ્રિય એળે ગયો સ્થીરતા
 નહિ કાંઈ, તીરી પાંચેન્દ્રિય નર
 હેહમાં વળી કર્મે હું આવ્યો, કરી
 કુકર્મ નરકે ગયો દરશન નહીં
 પાવો, એમ અનંત કાળે

પામ્યો નર અવતાર, હવે ભવતા-
રણુ તું મળ્યો ભવજળ પાર ઉતાર.

જંકીંચિ.

જંકીંચિ નામ તિથ્યં, સગ્ગે
પાયાલિ માણુસે લોએ; જાઈ જિણ
જિંખાઈ, તાઈ સજ્વાઈ વંદામિ.

નમુશ્ચુણું.

નમુશ્ચુણું અરિહંતાણું ભગ-
વંતાણું આઈગરાણું તિથ્યયરાણું
સયંસંખુદાણું પુરિસુત્તમાણું પુરી-
સસીદાણું પુરિસવર પુંડરીઆણું
પુરીસવરગંધહૃથીણું લોગુત્ત-
માણું લોગનાદાણું લોગહિઆણું
લોગપદવાણું લોગપજ્જેઅગ

રાણું, અભયદયાણું, ચખ્ખુદયાણું
 મગ્ગદયાણું, સરણુદયાણું, બોહિ-
 દયાણું ધમ્મદયાણું, ધમ્મદેસિ-
 યાણું, ધમ્મનાયગાણું ધમ્મસાર-
 હીણું ધમ્મવરચાહિરંત ચક્કવટ્ટીણું
 અપ્પડિહયવરનાણું દંસણુધરાણું
 વિઅદ્દહકમાણું જિણાણું જાવયાણું
 તિન્નાણુતારયાણું પુદ્ધાણું બોહ-
 યાણું મુત્તાણું મોઅગાણું સંવ-
 ન્નુણું સંવ હરિસીણું સીવ મયલ
 મરૂઅ મણુંત મખખય મંવાબાહ
 મપુણુરાવિત્તિ સિદ્ધિગમ્ નામધેય-
 ઠાણું સંપત્તાણું નમોજીણાણું જિ-
 અભયાણું જેઅમ્માસિદ્ધા જેઅ

ભવિત્સ તિણા ગુએ કાલે સંપદઅ
વદ્દમાણા સંવેતિવિહેણુ વંદામી.

જવંતિ.

જવંતિ ચેઈઆઈ ઉદેઅ અહેઅ
તિરિઅલોઅેઅ સંવાઈતાઈવંદે
ઈહસંતો તથ્યસંતાઈ.

ઈચ્છામી ખમાસણે વંદીઉ
જવણીજાએ નીસિહીઆએ મથએણુ
વંદામી.

જવંતિ કેવિસાહુ.

જવંતિ કેવિસાહુ ભરહેરવય
મહાવિદેહેઅ, સંવેર્ષી તેસિં
પણુઓ તિવિહેણુ તિહંડ વિરિયાણુ.

નમોહંત સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય-
સર્વ સાધુભય:

અહીં સ્તવન બોલવું.

પછી

જયવિયરાય.

જયવીયરાય, જગગુરુ હોઉ-
મમ તુહ પભાવઓ ભયવં ભવ
નિબ્ધેઓ મગ્ગાણુ સારિયા ઇકુ-
ફલ સિદ્ધિ લોગ વિરુદ્ધચ્યાઓ
ગુરુજણપુઆપરથથકરણંચ મુહગુ-
રુઓ તબ્ધયણુ સેવણુ આભવમ-
ખંડા વારિજજમ જમ્બિ નિઆણુ
ખંધણું વિચરાય તુહસમઓ ત-
હવિ મમહુજજસેવા ભવે ભવે
તુમ્હ ચલણાણું દુખખખખઓ ઠમ-
ખખઓ સમાહીમરણંચ બોહિલા-

લોચ સંપન્નઉ મહચેઅં તુહ-
નાહ પણામ કરણેણું સર્વ મંગલ
માંગલ્યં સર્વકલ્યાણકારણું પ્રધાનં
સર્વ ધર્મોણું જૈનં જયતિ શાસનં.

અરિહંત ચેધઆણું.

અરિહંત ચેધઆણું, કરેમી કા-
ઉસ્સઞ્ઞં વંહણુવતિઆએ, પૂઅણુ-
વતિઆએ, સકકારવતિઆએ, સ-
મ્માણુવતિઆએ, યોહિલાભવતિ
આએ, નિરૂવસગ્ગવતિઆએ, સિ-
દ્ધાએ, મેહાએ ધીમએ ધારણાએ,
અણુપેહાએ, વદ્દમાણીએ, ઠામી
કરેમી કાઉસ્સઞ્ઞં.

અનથ્ય ઉત્તસીએણું-

અનથ્ય ઉત્તસીએણું, નીસસી:

એણું, ખાસીએણું, છીએણું, જ-
ભાઈએણું, ઉંએણું વાયનીસગ્ગેણું,
ભમલિએ પિત્તમુચ્છાએ સુહુમેહિં
અંગસંચ દેહિં સુહુમેહિં ખેલંસં-
ચાલેહિં સુહુમેહિં કિંકુ સંચાલેહિં
એવમાઈએહિં આગારેહિં અભગ્ગો-
અવિરાહિઓ હુજ્જમે કાઉસગ્ગો,
ભવઅરિહંતાણું ભગવંતાણું નમુ-
કકારેણું નપારેમી તાવકાયં, ઠાણેણું
મોણેણું, ઝાણેણું, અપ્પાણું વોસ-
રામી.

પછી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ
કરી થોય ઠહેવી.

શ્રી શત્રુંજયની થોય (સ્તુતિ)

શ્રી શત્રુંજય મુખ્ય તિથં

તિલકં શ્રી નાભીરાજાંગળં, વંદે
 રૈવત શૈલ મૌલી મુગટં શ્રી નેત્રી
 નાથંયથા, તારંગે અણતં છનં
 ભૃગુપુરે શ્રીસુવૃત સ્તંભને શ્રી પા
 શ્વં પ્રભુમામિ સત્યનગરેશ્રી વર્ધ
 માનં ત્રીધા.

ઇતિ ચૈત્યવંદન વિધી
 ભાવનાઓ.

પ્રભુ દર્શન સુખ સંપદા,
 મહારા વાલાજીરે.

પ્રભુ દર્શન નવ નિદ્ધ,
 નમીએ નેહશું. —મહારાં

પ્રભુ દર્શનથી પામીએ, મહારાં
 સકળ પદારથ સિદ્ધ. નમીએ

—મહારાં

ભાવે છનવર પૂછ્યો, મહારાં
ભાવે હીજે હો કાન. નમીએ

—મહારાં

ભાવે ભાવના ભાવીએ, મહારાં
ભાવે કેવળ જ્ઞાન. નમીએ-મહારાં
પ્રભાતીયાં.

પાસ સંખેશ્વરા સાર કર સેવકા,
દેવકા એવડી વાર લાગે ॥ કોડી
કરજોડી કરબાર આગે ખડા ઠાકુરા
આકુરા માન માગે ॥ પ્રગટ થા
પાસજી મેલી પડદોપરો મોડ અ-
મુરાણુને આપ છોડો ॥ મુજ મહિ-
રાણુ મંજુસમાં પેસીને, ખલકના
નાથજી બંધ ખોલો ॥ જગતમાં
દેવ જગદીશ તું જાગતો, ॥ એમ

શું આજ છનરાજ ઊઘે ॥ મોટા
 કાનેશ્વરી તેહને દાખીએ, દાન દે
 જેહ જગ કાળ મધ્યે ॥ બીડ પડી
 બાકવા ભેર લાગી જરા, તતક્ષણ
 ત્રીકમે તુજ સંભાર્યા ॥ પ્રગટ પાતા-
 લથી પલકમાં તેં પ્રભુ, ભક્તજન
 તેહના ભય નિવાર્યા ॥ આદિ
 અનાદિ અરિહંત તું એક છે, દિન-
 કયાળ છે કુણ દુજે ॥ ઉદયરત્ન
 કહે પ્રગટ પ્રભુ પાસે, પામી ભવ-
 ભંજનો એહ પુજે ॥

આલોને પ્રીતમણ પ્યારા,
 શેત્રુંજે જઇએ ॥ શેત્રુંજે જઇએ ॥
 આલો ॥ એ આંકડો ॥ શું સંસારે
 રહ્યા છે મુંછ, દિન દિન તન

છીજે ॥ આઠ આલની છાયા
 સરખી, પોતાની કીજે ॥ ચાલો ૦
 ॥ ૧ ॥ જે કરવું તે પહેલાં કીજે,
 ઠાલે શી વાતો ॥ અણુચિંતવીઆં
 આવી પડશે, સખણાની લાતો ॥
 ચાલો ॥ ૨ ॥ ચતુરાઈ શું ચિત્તમાં
 ચેતી, હાથે તે સાથે ॥ મરણતણા
 નિશાના મોટા, ગાજે છે માથે ॥
 ચાલો ૦ ॥ ૩ ॥ માતા મરૂદેવી નંદન
 નિરખી ભવ સફળો કીજે ॥ દાન-
 વિજે સાહેબની સેવા એ સધળી
 લીજે ॥ ચાલો ૦ ॥ ૪ ॥

શ્રી સીદ્ધાચળનું ચૈતવંદન.

વિમળ કેવળ જ્ઞાન કમળા,
 કલિત ત્રિમૂવન હિતકર ॥ સુરરાજ

સંસ્તુત ચરણ પંકજ નમો આદિ-
 ભનેશ્વરં ॥ ૧ ॥ વિમળ ગિરિવર
 શૃંગમંડળ, પ્રવર ગુણ ગણ ભૂધરં ॥
 સુર અસુર કિન્નર કૌડી સેવિત ॥
 નમો ૦ ॥ ૨ ॥ કરતી નાટક કિ-
 ન્નરી, ગણ ગાય ભન ગુણ મન-
 હરં ॥ નીલં રાવલી નમે અહુર્નાશ
 ॥ નમો ૦ ॥ ૩ ॥ પુંડરિક ગણપતિ
 સિદ્ધિ સાધી, કૌડી પણ મુનિ મન-
 હરં ॥ શ્રી વિમળગિરિવર શૃંગ
 સિદ્ધા ॥ નમો ૦ ॥ ૪ ॥ નિજ સાધ્ય
 સાધન સુર મુનિવર, કૌડી નંત
 એ ગિરિવરં ॥ મુક્તિ રમણી વયો
 રંજે ॥ નમો ૦ ॥ ૫ ॥ પાતાળ નર
 મુરલોકમાંહિ વિમળ ગિરિવર તો

પરં ॥ નહીં અધિક તિરથ તિર્થ-
 પતિ કહે ॥ નમો ॥ ૬ ॥ ઇમ
 વિમલ ગિરિવર સિખર મંડલ
 દુઃખ વિહંડલ ધ્યાઈએ ॥ નિજ
 શુદ્ધ સત્તા સાધનાર્થે, પરમ જ્યો-
 તી ને પાઈએ ॥ છત મોહ કોહ
 વિછોહ નિદ્રા પરમ પદસ્થીત જય-
 કરં ॥ ગિરિરાજ સેવા કરણ ત્ત્વપર,
 પદ્મવિજય મુહિતકરં

શ્રી આદીનાથનું ચૈતવંદન.

આદીદેવ અલવેશરૂ, વની-
 તાનો રાય ॥ નાભીરાયા કુલમં-
 ડલો, મારૂદેવી માય ॥ પાંચસે
 ધનુષની દેહડી. પ્રભુજી પરમ

હયાળ ॥ ચોરાશી લાખ પૂરવનું,
જશ આયુ વિશાળ ॥ વૃષભ લાંછન
જનવર ધરૂં એ, ઉત્તમ ગુણ મણી
ખાણુ ॥ તસ પદ પદ્મ સેવન થકી
લહિએ અવિચળ ઠાણુ ॥

શ્રી પુંડરીક સ્વામીનું ચૈતવંદન.

આદીશ્વર જનરાયનો, ગણ-
ધર ગુણવંત ॥ પ્રગટ નામ પુંડરીક
જાસ મહિમાંહે મહંત ॥ પંચકોડ
સાથે મુણિંદ, અણસણ તિહાં
કીધ ॥ સંયમ સુખરૂપ આહરી મોક્ષ
વધુવર લીધ ॥ ચૈત્રિ પુનમ દિનેએ
પામ્યા પદ મહાનંદ ॥ તે દિનથી
પુંડરીકગીરી, નામ દાન સુખકંદ.

શ્રી શાંતિનાથનું ચૈતવંદન.

શાંતિ જીનેશ્વર સોળમા,
અચિરા સુતવંદો વિશ્વસેન કુળ
નભોમણી, ભવિજન સુખકંદો ॥
મૃગ લંછન જીન આઉખુએ, લાખ
વરસ પ્રમાણુ ॥ હૃથિણાઉર નયરી
ધણી, પ્રભુજી ગુણ મણી ખાંણુ ॥
આલીસ ધનુષની દેહડી, સમચોરસ
સંઠાણુ ॥ વહન પદ્મ જયું ચંદ્રલો,
દીઠે પરમ કલ્યાણુ ॥ ઈતિ સંપુર્ણ.

પાર્શ્વનાથનું ચૈતવંદન.

આશ પુરે પ્રભુ પાસજી, ત્રોડે
ભવ પાસ ॥ વામામાતા જનમીઆં,
અહિલંછન જસ ॥૧॥ અશ્વસેન

સુત સુખકરો, નવ હાથની હાથ ॥
 કાશીદેશ વણારસી, પુન્યે પ્રભુ
 આય ॥૨॥ એકસો વરસનું આ-
 ઉખું, પાળી પાર્શ્વકુમાર ॥ પદ કહે
 મુકતે ગયા નમતાં સુખ નિરધાર
 ॥ ૩ ॥

શ્રી નેમનાથનું ચૈતવંદન.

નેમનાથ બાવિસમા, શિવાદેવી
 માય ॥ સમુદ્રવિજય પૃથ્વી પતિ,
 જે પ્રભુના તાય ॥ હથ ધનુષની
 દેહડી આયુ વરસ હજાર ॥ શંખ
 લંછનધર સ્વામીજી, તણ રાણુ
 હનાર ॥ સૌરીપુરી નયરી જાલીએ,
 બ્રહ્મચારી ભગવાન ॥ છન ઉત્તમ
 પદ પદને, નમતા અવિચળ હાથ ॥

શ્રી મહાવીરસ્વામીનું ચૈતવંદન.

સિધારથ સુત વંદીએ; ત્રીસ-
લાનો બાપો ॥ ક્ષત્રિ કુંડમાં અવ-
તર્યો, સૂર નરપતિ ગાયો ॥ મૃગ-
પતિ લાંછન પાઉલે, સાત હાથની
કાય ॥ બહોતેર વરસનું આઉખું,
વીર જીનેશ્વર રાય ॥ ખીમાવિજય
જીનરાજનો એ, ઉત્તમ ગુણ અવ-
હાત ॥ સાત બેલથી વરણુવ્યો,
પદ્મ વિજય વિખ્યાત ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી સિદ્ધાચાર્યનું ચૈતવંદન.

સદ્ગુણકર્યા નતમૌલીનિર્જ-
રવરખાનિષ્ણુમૌલીપ્રભા, સંમિશ્રા-
રૂણદીપ્તિયોબીચરણામ્બોજદયઃ
સર્વદા ॥ સર્વજ્ઞઃ પુરુષોત્તમઃ સુચ-

रितो धर्माधीनां प्राणिनाम् बुधा-
 ह्युरि विवृतये मुनिपतिः श्रीना-
 भिसुनुर्जिनः १ सहस्रोपापयिताः
 सदैव दधता प्रौढप्रतापश्रियो, ये-
 नाज्ञानतमोवितानमभिष्वं विक्षि-
 ममन्तःक्षुम् ॥ श्रीशत्रुंजयपूर्व-
 शैलशिखरम् भारवानिवोद्भास-
 यन् बभूव्याम्भोजहितः सत्येव ज-
 यतु श्रीमातृदेवः प्रभुः २ यो विज्ञा-
 नमयो जगत्प्रयशुर्ज्यै सर्वलोकाः
 श्रीताः, सिद्धिर्येन वृता समस्त-
 जनता यस्मै नतिं तन्वते यस्मा-
 न्मोहमतिर्गता मतिमतां यस्यैव
 सेव्यं वक्ष्ये यस्मिन् विश्वगुण्यस्त-
 मेव सुतरां वन्दे युगादीश्वरम् ३

અથ શ્રી શાન્તિજન ચૈત્યવંદન.

વિપુલ નિર્મલ કીર્તિ ભરાન્વિતો

જયતિ નિર્જર નાથ નમસ્કૃતઃ

લઘુ વિનિર્જિત મોહધરાધિપો

જગતિયઃ પ્રભુ શાન્તિજનાધિપઃ ॥ ૧ ॥

વિહિત શાંત સુધારસ મજ્જનં

નિખિલ દુર્જય દોષ વિવર્જિતમ

પરમ પુણ્યવતાં ભજનીયતાં

ગતમનન્તગુણે સહિતં સતામ ॥ ૨ ॥

તમચિરાત્મજ્જમીશમનીશ્વરં

ભવિક પદ્મ વિખોધ દિનેશ્વરમ

મહિમધામ ભજામિ જગત્રયે

વરમનુત્તર સિદ્ધિ સમૃદ્ધયે. ॥ ૩ ॥

ખીજનું ચૈતવંદન.

દુવિધ ધર્મ જેણે ઉપદીધ્યો,

ચોથા અશ્વિન'દન ॥ બીજે જન્મ્યા
 તે પ્રભુ, ભવ દુઃખ નિકંદન ॥૧॥
 દુવિધ ધ્યાન તુમે પરિહરો, આદરો
 શુભ ધ્યાન ॥ ઇમ પ્રકારયું સુમતી
 જીને, તે ચવીયા બીજ દન ॥૨॥
 દોષ બંધન રાગ દ્વેષ, તેહને ભવિ
 તજીએ ॥ મુજ પરે શીતલજ્વિન કહે,
 બીજે દીન શીવ ભજીએ ॥ ૩ ॥
 જીવાજીવ પદાર્થનું, કરો નાણું
 સુખાણું ॥ બીજ દીને વાસુપુજ્ય
 પરે, લહો કેવળનાણું ॥૪॥ નિશ્ચય
 નય વ્યવહાર દોષ, એકાંત ન
 ગ્રહીએ ॥ અરજીન બીજ દિન
 ચવી, ઇમ જીન આગળ કહીએ

॥ ૫ ॥ વર્તમાન ચોવીશીઓએ;
 ઇમ છન કલ્યાણ ॥ બીજ દિને
 ઠાઠ પામીયા, પ્રભુ નાણુ નિર્વાણુ
 ॥ ૬ ॥ ઇમ અનંત ચોવીશીઓ, હુવા
 બહુ કલ્યાણ ॥ છન ઉત્તમ પદ
 પદ્મને નમતાં હોય સુખ ખાણુ
 ॥ ૭ ॥ ઇતિ.

શ્રી જ્ઞાન પંચમીનું ચૈત્યવંદન.

ત્રિગટે બેઠા વીરજિન,
 ભાષે ભવિષ્યન આગે;
 ત્રિકરણશું ત્રિહુ' લોકજન,
 નિસુણે મન રાગે.
 આરાહો ભલીભાતસે,
 પંચમી અભુઆલી;

જ્ઞાન આરાધન કારણે,
એહજ તિથી નીહાળી. ૨

જ્ઞાન વિના પશુ સારીખા,
બાણે એણે સંસાર;
જ્ઞાન આરાધનથી લહ્યું,
શીવપદ સુખ શ્રીકાર. ૩

જ્ઞાન રહિત કિયા કહી,
કાશ કુસુમ ઉપમાન;
લોકાલોક પ્રકાશકર,
જ્ઞાન એક પરધાન ૪

જ્ઞાની સાસોસાસમેં,
કરે કર્મનો ખેલ;
પૂર્વ કોઠી વરસાં લગે,
અજ્ઞાને કરે તેહ. ૫

દેશ આરાધક ક્રિયા કરી,
 સર્વ આરાધક જ્ઞાન;
 જ્ઞાન તણે મહિમા ઘણો,
 અંગ પાંચમે ભગવાન. ૬

પંચમઃસ લઘુ પંચમી,
 ભવજીવ ઉત્કૃષ્ટિ;
 પંચ વરસ પંચ માસની,
 પંચમી કરો શુભ દ્રષ્ટિ. ૭

એકાવનહી પંચનોએ,
 કાઉરસગ્ગ લોગરસ કરો;
 ઉજવણું કરો ભાવશું,
 ટાલે ભવ દેરો. ૮

એણી પેરે પંચમી આરાહીએ,
 આણી ભાવ અપાર;

વરહત ગુણ મંજરી પરે,
રંગ વિજય લહે સાર. ૬

આઠમનું ચૈતવંદન.

મહા શુદ્ધ આઠમ દિને,
વિજયા સુત બાયો,
તિમ ફાગણ શુદ્ધ આઠમે,
સંભવ ચવી આંચો.
ચૈત્ર વદની આઠમે,
જન્મ્યા રીખલજીવંદ,
દીક્ષા પણ તે દિન લહી,
હુવા પ્રથમ મુનિચંદ.
માઘ શુદ્ધી આઠમદિને,
આઠ કર્મ કર્યા દુર,
અભિનંદન ચોથા પ્રભુ,

પામ્યા સુખ ભરપુર.
 એહીજ આઠમ ઉજળી,
 જન્મ્યા સુમતીજીણુંદ,
 આઠ જાતી કળશે કરી,
 નવરાવે સુરધંદ્ર.
 જન્મ્યા જેઠ વહી આઠમે,
 મુની સુવત સ્વામિ,
 તેમ અશાઠ વહી આઠમે,
 અષ્ટમી ગતી પામી.
 શ્રાવણ વદ આઠમ દિને,
 નમી જન્મ્યા જગ ભાણ,
 તેમ શ્રાવણ મુઠ આઠમે,
 પાસજીનો નિર્વાણ.
 ભાદ્રવા વહી આઠમે,

ચવિયા સ્વામિ સુપાસ,
જન ઉત્તમ પદ પદ્મને,
સેવ્યાથી શીવ વાસ.

શ્રી એકાદશી ચૈત્યવંદન.

શાસન નાયક વીરજી,
પ્રભુ કેવલ પાયો;
સંઘ ચતુરવિધ થાપવા,
મહાસેન વન આયો.

૧

માધવ શીત એકાદશી,
સોમલ વિજયજી;
દંડભુતિ આઠે મળ્યા,
એકાદશ વિજ.

૨

એકાદશસેં ચઉ ગુણો,
તેહનો પરિવાર;

વેઠ અર્થે અવળો કરે,
મન અભીમાન અપાર. ૩

જીવાદિક સંશય હરીએ,
એકાદશ ગણધાર;
વીરે થાપ્યા વંદોએ,
જિન શાસન જયકાર. ૪

મહત્તી જન્મ અરમહત્તી પાસ,
વર ચરણ વિલાસી;
રૂશભ અજિત સુમતી નમી,
મહત્તી ધન ધાતી વિનાશી. ૫
પદ્મ પ્રભ શિવવાસ પાસ,
ભવ ભવના તોડી;
એકાદશો દિન આપણી,
રૂદ્ધિ સધળી જોડી. ૬

૩૨

દશ ક્ષેત્રે ત્રિહુ' કાળના,
ત્રણશે કહ્યાણુ;
વરસ અગ્યાર એકાદશી,
આસઘો વર નાણુ.

૭

અગ્યાર અંગ લખાવીએ,
એકાદશ પાઠાં;
પુજણી ઠવણી વિંટણી,
મશી કાગળ કાઠાં.

૮

અગ્યાર અત્રત છાંડવાં એ,
વહો પહિમા અગીઆર;
ખિમા વિજય જિન શાસને,
સફળ કરો અવતાર.

૯

સ્તુતી.

છે પ્રતીમા મનોહારીણી,
 દુઃખ હરી શ્રી વીરજીવંદની,
 ભક્તોને છે સર્વદા સુખકરી,
 જાણે ખીલી ચંદની.

તે પ્રતીમાના ગુણ ભાવ ધરીને,
 જે માણસો ગાય છે,
 પામી સઘળાં સુખ તે જગતનાં,
 મુક્તી ભણી જાય છે.

સ્તુતિ તથા સાવણીઓ.

મંગળાચરણ.

પૂર્ણાનંદ મયં મહોદય મયં,
 કેવલ્ય ચિદ્રિગ્ મયં.

રૂપાતિત મયં સ્વરૂપ રમણં,

સ્વભાવિકી શ્રીમયં.

જ્ઞાનોદ્યોત મયં કૃપારસ મયં,
સ્વાદ્વાહ વિદ્યાલયં.

શ્રી સિદ્ધાચલ તિર્થરાજ મનિષં,
વંદેહ માહિશ્વરં, ॥૧॥

પૂજ્યાનાં વિપણીસ્તમો દિનમણી,
કામેભ કુલ સુણી.

મોક્ષે નિસરણિ સુરેન્દ્ર કરણી,
જ્યેષ્ઠી પ્રભા સારિણિ.

હાને દેવમણીર્નતોત્તમ જન,
શ્રેણી કૃપા સારિણિ.

વિશ્વાનંદ સુધા ધૃણિર્ભવભિદે,
શ્રી પાર્શ્વ ચિંતામણી. ॥૨॥

નેત્રાનંદ કરી ભવોદ્ધિ તરી,

૩૫

શ્રેયસ્તરો મંજરી,
શ્રીમદ્ધર્મ મહાધુરંધ નગરી,
વ્યાપલ્લતા ધુમરિ.
હષોત્કર્ષ શુભ પ્રભાવલહરી,
રાગદ્વિસાંજીત્વરી.
મુર્તિ શ્રીજિન પુંગવસ્ય ભવતુ,
શ્રેયસ્તરી દેહિનામ. ॥૩૥

શ્રેય સંકેત શાળા,
સુગુણ પરિ મલૈ,
જેય મંદાર માલા
છીનવ્યા મોહનલા;
પ્રમદ ભરસરૈ પુણ્ય મેઘમાળા.
નમ્ર શ્રી મન્મરાલા,
વિતરણ કલ્યાણ,

૩૬

નીરજીત સ્વર્ગ વીશાલા.
તન મુરતિ શ્રી વીશાળા,
વિહલતુ દુરીત',
નંદીતંક્ષોની પાલા.

અરહન્તો ભગવન્ત ઇન્દ્રમહિતા,
સિદ્ધાશ્ચ સિદ્ધિસ્થિતા;
આચાર્યો જ્ઞાનશાસનોન્નતિકરાઃ
પૂજ્યાઉપાધ્યાયયકાઃ
શ્રી સિદ્ધાન્તસુપાઠકા મુનિવરા
રત્નત્રયારાધકાઃ
પંચઘટે પરમેષ્ઠિનઃ પ્રતિહિનં
કુરવન્તુનો મંગલમ.

સરસ શાંતી સુધારસ સાગરં
 શુચીતરં ગુણરત્નમહાકરમ
 ભવિકપંકજબોધદિવાકરં
 પ્રતિદિનં પ્રણમામિ ઐનેશ્વરમ.
 શ્રી શાંતિનાથની સ્તુતિ.
 રાજન્ત્યા નવપદ્મરાગરૂચિરૈઃ
 પાદૈરજિતાપટાપદા
 દ્રેકો પદ્મુત્તમત રૂપ વિભયા,
 તન્વાયંધી રક્ષમામ ૧
 બિભત્યા મનસેવ્યયા જિનપતે
 શ્રી શાંતીનાથા સ્મરે
 દ્રેકો પદ્મુત્તમત રૂપ વિભયા;
 તન્વાયંધી રક્ષમામ.

૩૮

સિદ્ધાચળની સ્તુતિ

શત્રુંજય મંડલુ રૂપભાષુ હયાળ,
મારૂંદેવા નંદન વંદન કરે તણુ કાલ,
એ તીર્થ જાણી પુર્વ નવાણું વાર,
આદીશ્વર આબ્યા જાણી લાલ અપાર.

ખીજની સ્તુતી.

દિન સકળ મનોહર,
ખીજ દિવસ સુ વિવેશ.
રાય રાણા પ્રણમે,
ચંદ્ર તણી હારેખ.
તીહાં ચંદ્ર વિમાને,

૩૯

શાશ્વતા છનવર જેહ.

હું ખીજ તણે દિન,

પ્રણમું આણી નેહ.

શ્રી આદિશ્વર સ્તુતી.

ભવ્યાં ભોજ વિખોધનેક તરણે,

વિસ્તારી કર્મોવહી;

રંભા સામજ નાભીનંદન મહા,

નખટા પદા ભાસુરે.

ભક્ત્યા વંદીત પાદ પદ્મવિદુષાં,

સંપાદ્ય પ્રાભિજતા;

રંભા સામજ નાભિનંદન મહા,

નખટા પદા ભાસુરે.

પાંચમની થોય.

શ્રાવણ સુદી દીન પંચમીએ,

જન્મ્યા નેમ જીણુંદતો;
 સ્યામ વરણ તનું શોભતું એ
 મુખ શારદકો ચંદતો.
 સહસ્ર વરસ પ્રભુ આવખું એ,
 પ્રહસ્યારી લગવંતતો;
 અષ્ટકર્મ હેલે હણીએ,
 પોઆ મુકીત મહંતતો.

આઠમની થોય.

મંગળ આઠ કરી જસ આગળ.
 ભાવ ધરી સુરરાજી;
 આઠ જાતીના કળસ ભરીને,
 નવરાવે જનરાજી.
 વિરજનેશ્વર જન્મ મહોચ્છવ,
 કરતા શિવ સુખ સાધેજી;

આઠમનો તપ કરતાં અમ ઘેર,
મંગળ કમળા વાઘેજી.

શ્રી સીમંધર સ્વામીની થોય.

મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં સીમંધર
સ્વામી, સોનાનું સિંહાસનજી ॥
રૂપાનું ત્યાં છત્ર ખીરાજે, રત્નમણીમાં
દીવા ચારજી ॥ કુમકુમ વરણી ત્યાં
ગુંડળી ખીરાજે, મોતીના અક્ષર
સારજી ॥ ત્યાં બેઠા સીમંધરસ્વામી,
બોલે મધુરી વાણીજી ॥ કેશર અંદન
ભર્યા કથોળાં, કસ્તુરી ખરાસોજી ॥
પહેલી પુજા હમારી હોજે, ઉગમતે
પ્રજ્ઞાતેજી ॥

એકાદશી સ્તુતી.

એકાદશી અતિ રૂઝડી,

ગોવીંદ પુછે નેમ;
 કીણુ કારણુ એ પર્વ મહોદું,
 કહોને મુજશું તેમ.
 છનવર કલ્યાણુક અતિ ઘણા,
 એકસોને પચાસ;
 તેણે કારણુ એ પર્વ મોદું,
 કરો મોન ઉપવાસ.

સ્તવન સમુદાય.

સ્તવન ૧.

આંખડીએ રે મેં આજ, શેત્રુંજી
 દીઠો રે ॥ અથા લાખ ટકાનો
 હાડોરે લાગે મુને મીઠોરે ॥ સફળ
 થયોરે મારા મનમે ઉમાયો, વાલા
 મારા જવનો સંશય ભાગ્યોરે ॥

નરક ત્રિયંચ ગતિ દુર નિવારી,
 ચરણે પ્રભુજીને લાગ્યોરે ॥ શેત્રુંજે
 દીઠોરે ॥ ૧ ॥ માનવ ભવનો
 લાહો લીજે, વાલા મારા દેહડી
 પાવન ફીજેરે ॥ સોના રૂપાના પુણ્ડરે
 વધાવી; પ્રેમે પ્રહસિણા લીજેરે ॥
 શેત્રુંજે ॥ ૨ ॥ દુધળે પખાળીને
 કેશર ઘોળી વાલા મારા શ્રી આદિ-
 શ્વર પુજ્યારે ॥ શ્રી સિદ્ધાચળ
 નજરે જોતાં, પાપ મેવાસી ધર
 જ્યાંરે ॥ શે ॥ ૩ ॥ શ્રી સુખ
 સુધરમા સુરપતિ આગે, વાલા
 મારા વીરજીજીવંદ એમ જોલેરે ॥
 ત્રણ ભુવનમાં તીરથ મોડું, નહીં
 દ્વાર્ધ શે ॥ તોલેરે ॥ શે ॥ ૪ ॥

ઇંદ્ર સરીખા એ તીરથની, વાલા
 મારા ચાકરી ચિત્તમાં ચાહેરે ॥ કા-
 યાની તો કાસર કાઢી, સુરજ કુંડમાં
 નાહેરે ॥ શેત્રુંજે ॥ ૫ ॥ કાંકરે
 કાંકરે શ્રી સિદ્ધક્ષેત્રે વાલા મારા
 સાધુ અનંતા સીધ્યારે ॥ તે માટે એ
 તીરથ મોઢું, ઉદ્ધાર અનંતા કીધા-
 રે ॥ શે ॥ ૬ ॥ નાભીરાયા સુત
 મજરે જોતાં; વાલા મારા મેહ
 અમીરસ વુઠ્યારે ॥ ઉદયરતન કહે
 આજ મારે પોતે, શ્રી આદેશ્વર વુઠ-
 યારે ॥ શે ॥ હીઠારે ॥ ૭ ॥

સ્તવન ૨.

મનના મનોરથ સર્વી કળ્યાએ,
 સિધ્ધ્યાં વાંછીત કાજ ॥ પુજે ગિરિ-

રાજનેરે ॥ પ્રાચે એ તીરથ શાશ્વતો
 એ, ભવજળ તરવા ઝાઝ ॥ પુને૦
 ॥ ૧ ॥ મણી માણેક સુકતાફળેએ,
 રજત કનકનાં પુલ ॥ પુને૦ ॥
 કેશર ચંદન ઘસી ઘણુંએ, બીજ
 વસ્તુ અમુલ ॥ પુને૦ ॥ ૨ ॥ છઠે
 અંગે દાખીઓએ, આઠમે અંગે
 ભાખ ॥ પુને૦ ॥ સારાવળી થઈને
 વરણુઓએ, એ આગમની સાખ
 પુને૦ ॥ ૩ ॥ વિમળ કહે ભવિ
 દોકને એ, તેને વિમળાચરણુ બાણુ
 ॥ પુને ॥ શુક રાજથી વીસ્તરયો
 એ, શે૦ ગુણુ ખાણુ ॥ પુને૦ ॥ ૪ ॥
 પુડરીક ગણુધરથી થયો, એ પુડરીક
 ગિરિ ગુણુધામ ॥ પુને ॥ સુરનર

કૃત એમ જાણીએએ, ઉત્તમ એક-
 વીશ નામ ॥ પુત્રો ॥ ૫ ॥ એગી-
 રીવરના ગુણ ઘણા એ, નાણીએ
 નવી કહેવરાય ॥ પુત્રો ॥ જાણે
 પણ કહી નહીં શકે એ, મુગદ ધુડને
 ન્યાય ॥ પુત્રો ॥ ૬ ॥ ગીરીવર
 ફરશત નવી કર્યોએ તે રહ્યા
 ગરબાવાસ ॥ પુત્રો ॥ નમન દર્શન
 પસંન કર્યોએ, પૂરે મનની આશ
 ॥ પુત્રો ॥ ૭ ॥ આજ મહોદય એ
 લહ્યોએ પામ્યો પ્રમોદ રસાળ
 ॥ પુત્રો ॥ મણી ઉદ્યોત ગીરી
 સેવતાંએ, ઘેરઘેર મંગળ માળ
 ॥ પુત્રો ગીરી રાજનેરે ॥ ૮ ॥

સ્તવન ૩.

વિમળાચળ વિમળા પ્રાણી,
 શીતળ તરૂ છાયા ઠરાણી ॥ રસ
 વેષક કંચન ખાણી, કહે ઇંદ્ર સુણે
 ઇંદ્રાણી. ॥ સનેહી સંત એ ગિરી
 સેવો ॥ ૧ ॥ હારે ચૌહ ક્ષેત્રમાં તી-
 રથ નહી એવો ॥ સનેહી સંત
 ખટરી પાળી ઉલ્લસીએ, છઠ અકુમ
 કાચા કશીએ ॥ મોહમલ્લની સામા
 ધસીએ, હારે વિમળાચળ વેગે
 વશીએ ॥ સનેહી ॥ ૨ ॥ અન્ય
 થાનક કર્મ જે કરીએ, તે હેમગિરી
 હેઠા હરીએ ॥ પાછળ પ્રહસિણા
 ફરીએ, હારે ભવજળથી હેલા તારી-

ઐ ॥ સનેહીં ॥ ૩ ॥ શીવ મંદીર
 ચઢવા કાળે સો પાનની પાતી
 બીરાળે ॥ ચઢતાં સમ કીરતી છાળે,
 હાંરે દુર ભવ્ય અભવ્ય તે લાળે ॥
 સનેહીં ॥ ૪ ॥ પાંડવ પમુહા કેઈ
 સંતા આદિશ્વર ધ્યાન ધરંતા,
 પરમાતમ ભાવ ભજંતા, હાંરે સિ-
 હાયજી, સીધ્યા અનંતા ॥ સનેહીં
 ॥ ૫ ॥ હાંરે ખટમાસી ધ્યાન ધરાવે,
 શુક રાજાનું રાજ નીપાવે ॥ બહી-
 રંતર શત્રુ હરાવે, હાંરે શેત્રુંજ્ય
 નામ ધરાવે ॥ સનેહીં ॥ ૬ ॥
 પ્રાણી ધ્યાને ભળે ગિરી સાચો,
 તીરથંકર નામ નીકાચો ॥ મોહ-
 રાયને લાગે તમાચો, હાંરે શુભવીર

વીમલગીરી જાયો ॥ સનેહીં
॥ ૭ ॥

સ્તવન ૪.

સિદ્ધાચળ ગીરી ભેટયારે, ધન
લાગ્ય અમારા ॥ એ ગિરીવરનો
મહીમા મોટો, કહેતાં ન આવે
પાર ॥ રાયણુ રીખવ સમોસરયા
સ્વામી પુરવ નવાણું વારારે ॥ ધન૦
॥ ૧ ॥ મુળ નાયક શ્રી આદીજીને-
શ્વર, ચોમુખ પ્રતિમા ચાર ॥ અષ્ટ
દ્રવ્યશું પુજે ભાવે, સમક્ષિ મુળ
આધારરે ॥ ધન૦ ॥ ૨ ॥ ભાવ ભગ-
તીશું પ્રભુ ગુણ ગાતાં, અપના જન્મ
સુધારા ॥ યાત્રા કરી ભવિજન શુભ

ભાવે નર્ક તીર્થ ગતી વારારે ધન ૦
 ॥ ૩ ॥ દૂર દેશાંતરથી હું આવ્યો
 શ્રવણે સુણી ગુણ તોરા ॥ પતિત
 ઉદ્ધારણુ ખિરૂદ તુમારો, એ તીરથ
 જગ સારારે ॥ ધન ૦ ॥ ૪ ॥
 અઢારશે ત્યાસી માસ અશાઠ, વઢ
 આઠમ ભોમવાર ॥ પ્રભુકે ચરણ
 પ્રતાપે સંઘમાં, ખિમારતન પ્રભુ
 ખ્યારારે ॥ ધન ભાગ્ય અમારા ॥ ૫ ॥

સ્તવન ૫.

મારૂં મન મોહ્યારે શ્રી સિદ્ધા-
 ચળેરે. દેખીને હરખીત હોય ॥
 વિધિ શું કીજેરે જાત્રા એહનીરે,
 ભવ ભવનાં દુઃખ જાય ॥ મારૂં ૦

॥ ૧ ॥ પાંચમે આરેરે પાવન કા-
 રણેરે એ સમે તિરથ ન કોય ॥
 મોટે મહીમારે જગમાં એહનોરે
 આ ભરતે ધંહાં જોય. ॥ ૨ ॥ ધણુ
 ગિરિ આબ્યારે જીનવર ગણધારારે,
 સિધ્યા સાધુ અનંત ॥ કઠણુ કરમ
 પણુ એ ગિરીફરસતાંરે, હોવે કરમ-
 ની શાંત ॥ માફં ॥ ૩ ॥ જૈન
 ધર્મ તે સાચો જાણીનેરે, માનવ
 તિરથ એ સ્થંભ ॥ સૂરનર કિન્નર
 નૃપ વિદ્યાધારારે, કરતા નાટારંગ ॥
 માફં ॥ ૪ ॥ ધન્ય ધન્ય દહાડોરે
 ધન વેળા ધરીરે, ધરીએ હૃદય મો-
 જાર ॥ જ્ઞાન વિમળસુરી ગુણુ એના
 ધણુરે, કહેતાં નાવે પાર ॥ મા-
 ફં ॥ ૫ ॥

સ્તવન ૬.

શ્રીરે સિદ્ધાચળ ભેટવા, મુજ
મન અધિક ઉમાયો ॥ રીખવદેવ
પુજા કરી, લીજે ભવતણે લાહો ॥
શ્રીરે ૦ ॥ ૧ ॥ મણીમય મુરત
શ્રી રીખલની, એનીપાયે અભી-
રામ ॥ ભુવન કરાવ્યાં કનકનાં,
રાખ્યાં ભરતે નામ ॥ શ્રીરે ૦
॥ ૨ ॥ નેમ વીના તેવીશ પ્રભુ,
આવ્યા સિદ્ધક્ષેત્ર નાણી ॥ શેત્રુંજી
સમે તીરથ નહીં બોલ્યા શ્રીમંધર
વાણી ॥ શ્રીરે ૦ ॥ ૩ ॥ પુર્વ
નવાણું સમેસયા, સ્વામી શ્રી રી-
ખલ જીજુંદ ॥ રામ પાંડવ મુગતે

ગયા. પામ્યા પરમાનંદ ॥ ૧૧ ॥ શ્રીરે૦
 ॥ ૪ ॥ પુરવ પુન્ય પસાઉલે, પુડ-
 રીક ગિરી પાયો કાંતીવિજય હરખે
 કરી, શ્રી સિદ્ધાચળ ગાયો ॥ શ્રીરે૦
 ॥ ૫ ॥

સ્તવન ૭.

સમક્ષિ દ્વાર ગભારે પેસતાંજ,
 પાપ પડલ ગયાં દુરરે ॥ મોહન
 માડદેવીનો લાડણોજ, દીઠો મીઠો
 આનંદ પુરરે ॥ સમ૦ ॥ ૧ ॥
 આયુ વરજીત સાતે કરમનીજ,
 સાગર કોડા કોડી હીણરે ॥ સ્થીતી
 પદમ કરજો કરીજ, વીર્ય અપુરવ
 મોઘર લીધરે ॥ સમ૦ ॥ ૨ ॥

ભુંગળ ભાગી આઘ કખાયનીં,
 મિથ્યાત મોહની સાંકળ સાથરે ॥
 બાર ઉઘાડયાં શમ સંવેગનાં,
 અનુભવ ભવને બેઠો નાથરે સમ ॥
 ૩ ॥ તોરણ બાંધ્યું જીવહયા
 તણું, સાથીઓ પુર્યો શ્રદ્ધારૂપરે
 ॥ ધુપ ઘટી પ્રભુ ગુણ અનુમોહનાં,
 ધીગુણ મંગળ અનુપરે ॥ સમ ॥
 ૪ ॥ સંવર પાણી અંગ પખા-
 લણે, કેસર ચંદન ઉત્તમ ધ્યાન-
 રે ॥ આતમ ગુણરૂપ મૃગમદ મહ
 મહે, પંચાચાર કુસુમ પ્રધાનરે ॥
 સમ ॥ ૫ ॥ જાવ પુજાએ પાવન
 આતમા, પુજો પરમેશ્વર પુન્ય
 પવિત્રરે ॥ કારણ જોજો કારણ

૫૫

નીપજેછ, ખીમાવિજય છન આ-
ગમ રીતરે ॥ સમ૦ ॥ ૬ ॥

સ્તવન ૮.

ઉમીયા મુજને ધણી જહો
લેટું વિમળ ગિરિરાય ॥ દોઢતરા
મુજ પાંખડી, જહો લળી લળી
લાણું પાય કે ॥ મોહનગારા હો
રાજ રૂડા, મારા સાંભળ સલણા
સુડા ॥ ૧ ॥ શેત્રુંજે શિખર સોહા-
મણો, જહો ધન્ય ધન્ય રાયણુરૂખ ॥
ધન્ય પગલાં પ્રભુજી તણાં જહો
દીઠડે ભાંગે ભુખ કે ॥ મોહન૦
॥ ૨ ॥ ઇણી ગિરિ આવી સમોત્ર
રયા, જહો નાલીનંદ મલાર ॥ પા-

વન કીધી વસુંધરા, છહો પુર્વ
 નવાણું વારકે ॥ મોહન ० ॥ ૩ ॥
 પુડરીક મુનીમોક્ષે ગયા, છહો સાથે
 મુની પંચકરોડ ॥ પુડરીક ગીરીવર
 એ થયા, છહો નમો નમો બે કર
 જોડકે ॥ મોહન ॥ ૪ ॥ એણે
 તિરથે સિધ્યા ઘણા, છહો સાધુ
 અન્નંતિ કોડ ॥ ત્રણ ભુવનમાં જાય-
 તાં, છહો નહીં કોઈ એહની જોડકે
 ॥ મોહન ० ॥ ૫ ॥ મનવંછીત સુખ
 મેળવે, છહો જપતાં એ ગિરિરાજ
 ॥ દ્રવ્ય ભાવ વૈરી તણા, છહો
 ભય જાયે સર્વ ભાંજકે ॥ મોહન ०
 ॥ ૬ ॥ વાચક રામવિજય કહો,
 છહો નમો નમો તિરથ એહ ॥

શિવમંદીરની શ્રેણી છે, જીહ્વા એહ-
માં નહીં સંદેહ કે ॥ મોહન ॥ ૭ ॥

સ્તવન ૯

આજ આનંદ થયો, શ્રી સિ-
દ્ધાચળ નીરખી ॥ ધન્ય દીન આ-
જનો, મારે આંગણે મોતીડે મેહ
વુઠ્યા, મારે કુળદેવા આપે તુઠ્યા ॥
હું તો રચણ ચીંતામણી કર પાચો,
મારે કુંભ દામ આજ ઘેર આચોરે ॥
આજ ૦ ॥ ૧ ॥ મારે આંગણે કદપ
પદમ ફળીયો, મારે પુન્યયોગે ઉદય
બળીયો સંઘવી તે મોદી પ્રેમચંદે
સંઘ ચલાવ્યો ઉછરંગે ॥ આ ૦
॥ ૨ ॥ જેણે લખી કંઠોતરી દેશો-

દેશે, તમે યાત્રાએ આવજો શુભ વેશે
 ॥ સૌ દેશે દેશનો સંઘ આવે એતો
 પુન્ય પરીખળ ઘણું સોહાવેરે ॥ આ૦
 ॥ ૩ ॥ કેઈ વ્યવહારી ને લટકાળા
 કેઈ ઉત્તમ જીવ છહરી વાળા ॥ કેઈ
 શીયળવંતાને પાયે ચાલે કેઈ
 સચીત તણા વળી પરીહારારે આ૦
 ॥ ૪ ॥ વિજય ધર્મ સુરીને તપગચ્છ
 રાયા, સિદ્ધક્ષેત્ર ફરસવાને સહુ
 આવ્યા ॥ ગિરી ફરશીને આનંદ
 પાયા, મેંતો પુન્યા રીવલ જીવુંદ-
 ના પાયારે ॥ આ૦ ॥ ૫ ॥ ઈણી
 ગીરીવરીએ અણસણ કીધાં, કેઈ
 ઉત્તમ જીવ સાધુ સિદ્ધા ॥ કેઈ
 ઉત્તમ એ ગીરીવર રાયા, ફરશી

કીજે નીમંજ કયારે ॥ આઠ ॥ ૬ ॥
 સંવત અઢાર સાડત્રીશ વરસે, ચૈત્ર
 શુદ્ધ તેરસ દિન હરખે ॥ સંગબ્રગુ-
 વારે ભલો જશ લીધો, સંઘ સ્વામી
 વચ્છળ બહુ કીધારે ॥ આઠ ॥ ૭ ॥
 એતો રાજનગરના સંઘ માંહી, રથ-
 યાત્રાદીક કરે ઉછાહી ॥ માંહી
 પટણી સંઘ સાથે આવે, ગિરી
 પદ્મ વિજય પુન્યે પાવેરે ॥ આજઠ
 ॥ ૮ ॥ ઇતિ ॥

સ્તવન ૧૦.

જાત્રા નવાણું કરીએ વિમલ-
 ગીરી જાત્રા નવાણું કરીએ ॥ ૧ ॥

સહસ્ર ઔઠી ભવ પાતીક તુટે,
 શેત્રુંજી સામે ઠગ ભરીએ વિ ॥
 જા ॥ ૨ ॥ પુરવ નવાણુંવાર શેત્રુંજી
 ગીરી ઋષભજીણુંદ સમોસરીએ ॥
 વિ ॥ જા ॥ ૩ ॥ પુંઠરોક પદ જપીએ
 મન હરખે, અધ્યવસાય શુભ ધરારીએ
 ॥ વિ ॥ જા ॥ ૪ સાત છઠ
 દોય અઠમ તપસ્યા, કરી ચઠીએ
 ગીરીવરીએ ॥ વિ ॥ જા ॥ ૫ ॥
 પડિકકમણાં દોય વિધિશું કરીએ,
 પાપપડળ પરીહરીએ ॥ વી ॥ જા ॥
 ॥ ૬ ॥ ભુમી સં-થારો ને નારીતણો
 સંગ, દુરથકી પરહરીએ ॥ વી ॥
 જા ॥ ૭ ॥ એકલ આહારો ને
 સચીત પરીહારો, ગુરૂ સાથે પદ

ચરીએ ॥ વીં ॥ જાં ॥ ૮ ॥
 કલીકાલે એ તીરથ મહોદું પ્રવહણું
 જેમ ભર દરીએ ॥ વીં ॥ જાં
 ॥૬॥ ઉત્તમ એ ગીરિવર સેવંતાં
 પદમ કહે ભવ તરીએ, ॥ વિમળ
 ગીરી જાત્રા નવાણું કરીએ ॥ ૧૦ ॥

સ્તવન ૧૧.

કરજોડી કહે કામની, લલના,
 લાલહો પ્રીતમજી અવધાર ॥ એ
 ગીરી વાડુરે ॥ ॥ લલના ॥ સફળ
 કરો લઈ આપણો, લં લાલહો
 માનવનો અવતાર ॥ એગીરીં
 ॥ ૧ ॥ નવલશ ટીકો શું કરો, લં
 લાલહો સજવાડા જોડાવ ॥ એ

ગીરી૦ ॥ મુનંદાનો નાહલો, લ૦ ॥
 લાલહો ત્રિભુવન તીલક લેટાવ ॥
 એ ગીરી૦ ॥ ૨ ॥ અજિત સેના-
 દીક જીનવર, લ૦ લાલહો મુક્તિ
 ગયા ઇંણુ ઠામ ॥ એ ગીરી૦ ॥
 જીન તણું ફરસી ભુમીકા લ૦ લાલહો
 સિદ્ધ અનંતનું ઠામ ॥ એ ગીરી૦
 ॥ ૩ ॥ ઇંણુ ચોવીશી સિદ્ધાયજે,
 લ૦ લાલહો નેમ વીના ત્રેવીસ ॥ એ
 ગીરી ॥ ભાવી ચોવીશી આવશે,
 લ૦ લાલહો પદ્મ નાભાદી જગીશ ॥
 એ ગીરી૦ ॥ ૪ ॥ આદી જીણું
 સમોસરયા, લ૦ લાલહો પૂર્વ નવાણું
 વાર ॥ એ ગીરી ॥ ચોમાસુ અજિત
 જીનેશ્વર; લ૦ લાલહો શાંતિ

ચોમાસુ સાર એ ગીરી ॥ ૫ ॥ પંચ
 કોઠ પરિવારસું, લં લાલહો રીખલ.
 સેના પુડરીક ॥ એ ગીરી ॥ ચૈત્રી-
 પુનમ શીવ સંપદા, લં લાલહો
 પામી થયા નીરભય ॥ એ ગીરી ॥
 ॥ ૬ ॥ કારતીક પુનમે કામીત વર્યા,
 લં લાલહો દ્રાવીડ વારી ખીદ્ય
 દોય ॥ એ ગીરી ॥ હશકરોડ
 મુની મહંતસું, લં લાલહો પ્રણમી
 પાતીક ધોય ॥ એ ગીરી. ॥ ૭ ॥
 નમીવનમી વીઘાધરા, લં લાલહો
 એ કોઠી મુની સંઘાત ॥ એ ગીરી.
 ॥ ફાગણ શુદ્ધ હશમી દીને, લ.
 લાલહો કીધો કર્મનો ઘાત ॥ એ
 ગીરી. ૮ ॥ રીખલવાશી નૃપતિ

ધણા, લ. લાલહો ભરત અરજ
 કેઈ પાટ ॥ એ ગીરી ॥ સિદ્ધાચળ
 શ્રેણે ચડયા, લ. લાલહો રોખ્યા
 ધરમના ઘાટ ॥ એ ગીરી. ॥ ૯ ॥
 નારદ એકાણું લાખશું, લ. લાલહો
 રામ ભરત ત્રણ કોડ ॥ એ ગીરી ॥
 વીશ કરોડશું પાંડવા, લ. લાલહો
 દેવકી સુત ખટ જોડ ॥ એ ગીરી.
 ॥ ૧૦ ॥ હરીનંદન દોય વંદીએ,
 લ. લાલહો સાંખ પ્રધુમ્ન કુમાર ॥
 એ ગીરી. ॥ કરોડ સાડી આઠ સાથે
 થયા, લ. લાલહો શીવસુંહરી ભર-
 થાર ॥ એ ગીરી. ॥ ૧૧ ॥ થાવચા
 સુત સંજમી, લ. લાલહો સહેસશું
 અણુસણુ લીધ ॥ એ ગીરી. ॥

નમી શીપ્ય નંદીખેણુજી, લ. લા-
 લહો અજીત શાંતી ચોમાસું કીધા ॥
 એ ગીરી. ॥ ૧૨ ॥ સુવૃતશેઠ મુણુ-
 દશું, લ. લાલહો શુ પરીવાજક
 સીધા ॥ એગીરી. ॥ પંચસય કા-
 લાંગ સુરી, લ. લાલહો મંઠકમુસે
 સુ પ્રસિદ્ધ ॥ એ ગીરી. ॥ ૧૩ ॥
 સિદ્ધાયણ વિમલગીરી, લ. લાલહો
 મુક્તિણી લય શીવમાઠ એ ગીરી.
 શેતરૂંઝા આદી જોહનાં, લ. લાલ-
 હો ઉત્તમ એકવીશ નામ એ ગીરી.
 ॥ ૧૪ ॥ ભવસાયર તરીએ જોણે,
 લ. લાલહો તીરથ તેહ કહેવાય
 એ ગીરી. ॥ કારણ સકળ સકળ
 હોવે, લ. લાલહો આતમવી રજ

સોહાય એ ગીરી. ॥૧૫॥ તીરથ
સ્થંભ એ જૈનનો, લ. લાલહો
શીવમંદીર સોપાન એ ગીરી. ॥
ખીમાવીજ્ય ગુરૂથી લહો, લ.
લાલહો સેવક જન ધરે ધ્યાન ॥
એ ગીરી. ॥ ૧૬ ॥ ઇતી ॥

સ્તવન ૧૨.

તમે તો ભલે ખીરાજેજી, શ્રી
સિદ્ધાચળ કે વાસી ॥ સાહીજ ભલે
ખીરાજેજી ॥ આંકણી ॥ માડદે-
વીનો નંદન રૂડો, નાભી નરીંદ
મદ્દાર ॥ જુગલા ધરમ નીવારજી
આવ્યા, પુરવ નવાણું વાર ॥ તમે
તો. ॥ ૧ ॥ મુજદેવને સનમુખ
રાજે, પુડરીક ગણધાર ॥ પંચકો-

ડર્યું ચૈત્રી પુનમે, વરીઆ શ્રીવ
 વધુ સાર ॥ તમે તો. ॥ ૨ ॥
 સડસકોટ દક્ષીણ ખીરાજે, જન-
 વર સહસ ચૈવીશ ॥ ચઉદસેં
 ખાવન ગણધરનાં પગલાં પૂજે
 જગીશ ॥ તમે તો ॥ ૩ ॥ પ્રભુ
 પગલાં રાયણ હેઠે, પુજ પરમા-
 નંદ ॥ અષ્ટાપદ ચઉવીશ જીને-
 શ્વર, સમેત વીશ જીણંદ ॥ તમે
 તો. ॥ ૪ ॥ મેરૂ પરવત ચૈત્ય ઘ-
 જોરા, ચઉમુખ ખીંખ અનેક ॥
 ખાવન જીનાલયનાં દેવળ નીરખી,
 હરખ લહુ અતીશેક તમે તો.
 ॥ ૫ ॥ સહેસકણા ને સામળા
 પાસજી, સમોવસરણ મંડાણ ॥

છીપાવસી ને ખડતર વસી કંઈ
 પ્રેમાવસી પરમાણુ તમે તો. ॥૬॥
 સંવત અઢાર ઓગણી પચાશે,
 ફાગણ અષ્ટમી દીન ॥ ઉજવળ
 પક્ષે ઉજવળ હુઓ, ગીરી ફરસ્યા
 મુજ મન ॥ તમે તો. ॥ ૭ ॥
 ઇત્યાદિક અને ખીંખ નીહાળી,
 સાંભળી સિદ્ધની શ્રેણી ॥ ઉત્તમ
 ગીરીવર કેણીપેરે વીસરે, પદ્મવી-
 જય કહે જેણુ ॥ તમે તો ભલે
 ખીંખાળે ॥ ૮ ॥

શ્રી પુંડરીકજીનું સ્તવન ૧૩.

એક દીન પુંડરીક ગણધરે
 લાલ, પુછે શ્રી આદી જીવંદ
 સુખકારીરે ॥ કહીએ તે ભવજળ

ઉતરીરે લાલ, પામીશ પરમાનંદ
 ભવવારીરે ॥ એક૦ ॥ કહે જન
 ઈણી ગીરી પામશેરે લાલ, જ્ઞાન
 અને નીરવાણુ જ્યકારીરે ॥ તી-
 રથ મહીમા વાધશે લાલ, અધીક
 અધીક મંડાણુ નીરધારીરે ॥ એક૦
 ॥૨॥ ઇમની સુણીને તીહાં આચી-
 યારે લાલ ઘાતી કરમ કર્યા દુર
 તમવારીરે ॥ પંચકરોડ મુની
 પરીવરયારે લાલ, હુઆ સિદ્ધિ
 હુનુર ભવવારીરે ॥ એક૦ ॥ ૩ ॥
 ચૈત્રી પુનમ દીન કીજીએરે લાલ,
 પુન વિવિધ પ્રકાર દીલધારીરે
 ॥ કૃષ્ણ પ્રદક્ષિણા કાઠિસગારે લાલ,
 લોગસ્સ થુઈ નમુકાર નર નારીરે

॥ એક૦ ॥ ૪ ॥ દસ વીસ તીસ
ચાલીસ લઠારે લાલ, પચાસ
પુષ્પની માળ અંતીસારીરે ॥ નર
લવ લાહો લીજીએરે લાલ જેમ
હોય જ્ઞાન વિશાળ મનોહારીરે ॥
એક૦ ॥ ૫ ॥

રાયણુનું સ્તવન ૧૪.

નીલુડી રાયણુ તરૂતળે, સુણુ
સુંદરી ॥ પીલુડ પ્રભુના પાયરે,
ગુણમંજરી ॥ ઉજવળ ધ્યાને ધ્યા-
ઈએ, ॥ સુણુ એહીજ મુક્તિ ઉપા-
યરે ગુણુ. ॥ શીતળ છાંયાયે મે.
શીએ ॥ ગુણુ. ॥ રાતડો કરી મન
રંગેરે ગુણુ. ॥ પુણીએ સોવન

પુલકે ॥ ગુણ ॥ જેમ હોય પાવન
 અંગરે ॥ ગુણ ॥ ખીર ઝરે જેહ
 ઉપરે ॥ સુણ. ॥ નેહ ધરીને એહરે
 ગુણ. ॥ ત્રીજે ભવે તે શીવ લહે
 ॥ સુણ ॥ થાયે નીરમળ દેહરે
 ગુણ. ॥ પ્રીત ધરી પ્રદક્ષીણા
 ॥ સુણ. ॥ દીએ એહને જે સારરે
 ॥ ગુણ ॥ અભંગ પ્રીતી હોય જેહને
 ॥ સુણ. ॥ ભવભવ ભુમ આધાર
 ॥ ગુણ. ॥ કુસુમફળ પત્ર મંજરે
 ॥ સુણ. ॥ શીખા થડને મુળરે ॥
 ॥ ગુણ. ॥ દેવા તણા વાસાય છે ॥
 સુણ. ॥ તીરથને અનુકુળરે
 ॥ ગુણ ॥ જ્ઞાન વિમળ ગુણ ભા-
 ખીયો ॥ સુણ. ॥ શેત્રુંજી મહા-

ત્વંચ માંહરે ॥ ગુણ મંજરી
॥ ઇતિ ॥

શ્રી આદિજન વિનંતી

સુણ જનવર શેત્રુંજી ધણીજી,
દાસ તણી અરદાસ ॥ ૧ ॥ તુજ
આગળ બાળક પરેજી, હુંતો કંઈ
વીધાસરે જનજી ॥ મુજ પાપીને
તાર ॥ તુંતો કંઈજી અરસ ભર્યોજી,
તું સહુનો હીતકારરે જનજી ॥ મુજ
॥ ૧ ॥ હું અવગુણનો ઓરડોજી
ગુણ તો નહીં લવલેશ ॥ પરગુણ
પેખી નવી શકુંજી, કેમ સંસાર
તરેશરે જનજી મુજ ॥ ૨ ॥ જીવ
તણા વધ મેં કર્યાજી બોલ્યા મૃષા-
વાદ ॥ કપટ કરી પરધન હર્યાજી

સેવ્યા વીષય સંવાદરે જનજી ॥
 મુજ ॥ ૩ ॥ હું લંપટ હું લાલ-
 ચીજી કમ કીધાં કેઈ કોડ ॥ તણ
 ભુવનમાં કો નહીંજી જે આવે
 મુજ જોડરે જનજી મુજ ॥ ૪ ॥
 છીદ્ર પરાયાં અહનીશેજી જોતો
 રહું જગનાથ ॥ દુગતી તણી
 કરણી કરીજી, જોડયો તેહશું સાથરે
 જનજી મુજ ॥ ૫ ॥ કુમતીકુટીલ
 કદાચહીજી, વાંકી ગતી મતી મુજ
 ॥ વાંકી ગતી મહારીજી, શી સંલ-
 જાવું તુજરે જનજી મુજ ॥ ૬ ॥
 પુન્ય વીના મુજ પ્રાણીઓજી,
 જાણે મેહુરે આથ ॥ ઉંચાં તરૂ-
 વર મોરીયાંજી ત્યાંહીં પસારે

હાથરે જી. મુજ. ॥ ૭ ॥ વીણ
 ખાધા વીણ લોગવ્યાજી, ફેગટ
 કરમ બંધાય ॥ આર્ત ધ્યાન
 મીટે નહિંજી કીજે કવણ
 ઉપાયરે ॥ જી. મુજ ॥ ૮ ॥ કાજળથી
 પણ શામળાજી મારા મન પરણામ
 ॥ સોણામાંહી તાહરેજી, સંભાળું
 નહી નામરેજી. મુજ ॥ ૯ ॥ મુગ્ધ
 લોક ઠગવા લણીજી, કરું અનેક
 પ્રપંચ ॥ કુડ કપટ હું કેળવીજી,
 પાપતણે કરું સંચરે જી. મુજ.
 ॥ ૧૦ ॥ મન ચંચળ ન રહે
 કીમેજી રાચે રમણીરે રૂપ ॥ કામ
 વીટંબણ શી કહુંજી પડીશ હું
 દુરગતી કુપરે જી. મુજ. ॥ ૧૧ ॥

કીશ્યા કહું ગુણ મહારાજ, કીશ્યા
 કહું અપવાદ ॥ જેમ જેમ સંભારું
 હોયેલ તેમ તેમ વાધે વીખવાદે
 જી. મુજ. ॥ ૧૨ ॥ ગુરૂઆ તે
 નવી લેખવેલ, નિગુણ સેવકની
 વાત, નિચ તણે પણ મંદીરેલ
 ચંદ્ર ન ટાળે જ્યોતરે જી. મુજ
 ॥ ૧૩ ॥ નિગુણો તો પણ તાહ-
 રોજી નામ ધરાવ્યું હાસ ॥ કૃપા
 કરી સંભારજોજી, પુરજો મુજ મન
 આશરે જી. મુજ. ॥ ૧૪ ॥ પાપી
 બાણી મુજ બાણીજી મત મુકો
 વીસાર ॥ વીખ હજાહજા આહર-
 યોજી ઇશ્વર ન તજે તાહરો જી.
 મુજ. ॥ ૧૫ ॥ ઉત્તમ ગુણકારી

હુએજી સ્વર્થે વીના સુખાણ કર
 સણ સીંચે સરભરેજી મોહન માગે
 દાણરે જી. મુજ. ॥ ૧૬ ॥ તું ઉપ
 કારી ગુણ નિલોજી તું સેવક પ્રતિ-
 પાળ ॥ તું સમરથ ગુણ પૂરવાજી
 કર માહરી સંભાળરે જી. મુજ.
 ॥ ૧૭ ॥ તુજને શું કહીએ ધણું
 જી તું સૌ વાતે જાણ ॥ મુજને
 થાજે સહીખાજી ભવ ભવ તાહરી
 આશરે જીનજી ॥ મુજ. ॥ ૧૮ ॥
 નાભીસયા કુળ ચંદલોજી માફ-
 દેવીના નંદ કહે જીન હરખ
 નિવાજ જ્યોજી દેજે પરમાનંદરે
 જીનજી ॥ મુજ પાપીને તાર
 ॥ ૧૯ ॥ ઇતિ ॥

શ્રીપુંડરગીરી મહીમાનું સ્તવન.

વીરજી આઘ્યારે વિમળાચળકે
 મેઢાન, સુરપતી પાચારે સમોવસરણ
 કે મંડાણ દેશના દેવે વીરજી શ્યામ
 શેત્રંજી મહીમા વરણવે તામ
 ભાખ્યું આઠ ઉપર સો નામ તેહમાં
 ભાખ્યુંરે પુંડરગીરી અવીધામ,
 સોહમ ઇંદોરે, તવ પુછે બહુ માન,
 કિમ થયું સ્વામીરે, ભાખો તાસ
 નિદાન ॥ વીર૦ ॥ ૧ ॥ પ્રભુજી
 ભાખે સાંભળ ઇંદ્ર; પ્રથમ તે હુઆ
 રીષભ જીણુંદ, તેહના પુત્ર તે ભરત
 નરિંદ્ર, ભરતના હુઆરે રિષભસેન
 પુંઠરીક, રિષભજી પાસેરે, દેશના

સુણીત હકીન; દીક્ષા લીધીરે
 ત્રિપદી જ્ઞાન અધીક ॥ વીર૦
 ॥ ૨ ॥ ગણધર પદવી પામ્યા તામ,
 દ્વાદશાંગી ગુંથી અભીરામ, વિચરે
 મહીયદ્વમાં અવિધામ, અનુકંમે
 આબ્યારે શ્રી સિદ્ધાચળ ઠામ,
 મુનીવર કોડીરે, પંચશત પરી-
 છામ, અણુસણ કીધારે, નીજ
 આતમને ઉદાન ॥ વી. ॥ ૩ ॥ ચૈત્રિ
 પુનમ દિવસ એહ, પામ્યા કેવળ-
 જ્ઞાન અછેહ, શિવસુખ વરીઓ
 અમર આ દેહ. પુરણાનંદીરે, અ-
 ગુરૂ લઘુ અવગાહ, અજ અવીના-
 શીરે, નીજ પદ લોભી અખાહ, નીજ-
 ગુણ કરતારે પુદ્ગળે નહી આહ ॥

વીર૦ ॥ ૪ ॥ તેણે પ્રકટયું પુર-
 ગિરીનામ સાંભળ સોહમદેવલોક
 સ્વામ, એહનો મહીમા અધીક
 ઉદામ, તેણે દીન કીજેરે તપ જપ
 પુજા ને દાન, વૃત વળી પેસહરે,
 જે કરે અતી દાન, ફળ તસ પામેરે,
 પંચ કરોડ ગુણ માન ॥ વીર૦ ॥
 ॥ ૫ ॥ ભગતે ભવ્ય જીવ જે
 હોય ભવ પંચમે મુકિત લહે
 સોય, એહમાં બાધક છે નહીં
 કોઇ. વ્યવહાર કેરીરે, મધ્ય
 ફળની એ વાત, ઉત્કૃષ્ટ યોગેરે,
 અંતરમહુત વિખ્યાત, શીવસુખ
 સાધેરે, નીજ આતમને અવદાત
 ॥ વીર૦ ॥ ૬ ॥ ચૈત્રી પુનમ

દિવસે એક પુખ્ત પંચ પ્રકારી
 વીશેષ, કીજે નહીં ઉણમાં કેઈ
 રેહ, એણીપેરે બાખીરે, જનવર
 ઉત્તમ વાણ સાંભળી ખુઝયા રે,
 કેઈકે ભવિક સુખાણ એણીપેરે
 ગાયોરે, પદ્મવિજય શું પરિણામ ॥
 વીરપ્રભુ આવ્યારે વિમળાયળ કે
 મેઘાન ॥ ૭ ॥

શ્રી ઋષભદેવનું સ્તવન.

માતા માફેવીના નંદ, દેખી
 તાહરી મુરતી માફે મન લોભા-
 હું ॥ માફે દીલ લોભાહું ॥
 ॥ દેખી. ॥ કરૂણા નાગર કરૂણા
 સાગર, કાયા કંચનવાન, ઘોરી
 લાંછન પાઉલે, કાંઈ ધનુષ પાંચશે

માન ॥ માતા ॥ ૧ ॥ ત્રીગઢે
 બેસી ધર્મ કહંતા, સુણે પરબદા
 ખાર ॥ જોજન ગામીની વાણી
 મીઠી, વરસંતી જળધાર ॥ માતા
 ॥ ૨ ॥ ઉરવશી રૂડી અપછરા
 ને. રામા છે મનરંગ ॥ પાચે
 નેપુર રણુઝણે, કાંઈ કરતી નાટા-
 રંભ ॥ માતા. ॥ ૩ ॥ તુંહી પ્રદ્ધા
 તુંહી વિધાતા તું જગતારણુહાર ॥
 તુજ સરીખો નહી દેવ જગતમાં
 અરવડીઆ આધાર ॥ માતા.
 ॥ ૪ ॥ તુંહી જ્ઞાતા, તુંહી ત્રાતા
 તું જગતનો દેવ ॥ સુરનર કિન્નર
 વાસુદેવા કરતા તુજ પદ સેવ ॥
 માતા. ॥ ૫ ॥ શ્રી સિદ્ધાચળ

તીરથ કેરો, રાજા રિષભ અણુંદ
 ॥ ક્રીતી કરે માણેકમુની તાહરી,
 ટાળો ભવભવ ફુંદ ॥ માતા. ॥૬॥
 શ્રી આદિજિન સ્તવન.

પ્રથમ જીનેશ્વર પ્રણમીએ,
 બસ મુગંધી રેકાય ॥ કલ્પવૃક્ષપરે
 તાસ ઇંદ્રાણી નયન જે, ભુંગપરે
 લપટય ॥ ૧ ॥ રોગ ઉરગ તુજ
 નવી નડે, અમૃત જે આસ્વાદ ॥
 તેહથી પ્રતીહત તેહમાનું કોઈ
 નવી કરે, જગમાં તુંમશુંરે વાદ
 ॥ ૨ ॥ વગર ઘોઈ તુજ નીરમણી,
 કાયા કંચનવાન ॥ નહી પ્રસ્વેદ
 લગાર તારે તું તેહને, જે ધરે
 તાહરું ધ્યાન, ॥ ૩ ॥ રાગ ગયો

તુજ મન થકી, તેહમાં ચીત ન
 કોઇ ॥ રૂધિર આમીસથી રોગ
 ગયો તુજ જન્મથી, દુધ સહોદર
 હોય ॥ ૪ ॥ આસોઆસ કમળ
 સમે, તુજ લોકોતર વાદ ॥ દેખે
 ન આહાર નીહાર ચરમચક્ષુ ધણી,
 એવા તુજ અવદાત ॥ ૫ ॥ ચાર
 અતીશય મુળથી, ઓગણીશ દેવના
 ક્રીધ ॥ કર્મ ખખ્યાથી અગ્યાર
 ચોત્રીશ ઈમ અતીશયા સમવાયંગે
 પ્રસિદ્ધ ॥ ૬ ॥ છન ઉત્તમ ગુણ
 ગાવતાં ગુણ આવે નીજ અંગ
 ॥ પદ્મવીજય કહે એમ સમય
 પ્રભુ પાળજો જેમ થાઉં
 અક્ષય અભંગ ॥ પ્રથમ ॥ ૭ ॥

કરે, જગમાં, તમશું વાહ ॥ ૨ ॥
 વગર ધોઈ તુજ નીરમળી, કાયા
 કંચનવાન ॥ નહી પરસ્વેદ લગાર
 તાર તું તેહને, જે ધરે તાહરે,
 ધ્યાન, ॥ ૩ ॥ રાગ ગયો તુજ
 મન થઈ, તેહમાં ચીત્ત ન કોઈ ॥
 રૂધિર અમીરાથી રાગ ગયો તુજ
 જન્મથી, દુધ સહોદર હોય ॥
 ૪ ॥ શ્વાસોશ્વાસ કમળ સમો,
 તુજ લોકોતર વાહ ॥ દેખે ન
 આહાર નીહાર ચરમચક્ષુ ઘણી,
 એવા તુજ અવદાત ॥ ૫ ॥ ચાર
 અતીશય મુળથી, ઓગણીશ દેવના
 કીધ ॥ કર્મ ખખ્યાથી અગ્યાર
 ચોત્રોશ ઇમ અતીશયા સમવાયગે

પ્રસીદ્ધ ॥ ૬ ॥ એન ઉત્તમ ગુણ
 ગાવતાં ગુણ આવે નીજ અંગ
 ॥ પદ્મવીજ્ય કહે એમ સમય
 પ્રભુ પાળજે જેમ થાઉં અક્ષય
 અલંગ ॥ પ્રથમ ॥ ૭ ॥

શ્રી રિખભજિન સ્તવન.

રીખલ એણુંદા પ્રથમ
 એણુંદા, તુજ દરીશન હોય
 પરમાણુંદ ॥ અહીં નીચે ઉર
 તુમ દીદારા, મહેર કરીને કરજે
 પ્યારા ॥ રીખલ. ॥ ૧ ॥ આપણને
 પુઠે જે વળગા, કીમ સરે તેહને
 કરતાં અળગા ॥ અળગા કીધા
 પણ રે દે વળગી, મોર પીંછપરે
 નહુ ઉભગા ॥ રીખલ. ॥ ૨ ॥

તુમ પણ અળગે થયે કેમ સરસે,
 ભક્તિ ભલી આકર્ષી લેશે ॥
 ગગને ઉઠે દુરે પડાઈ, દોરી બળે
 હાથ રહી આઈ ॥ રીખલ. ॥
 ૩ ॥ મુજ મનડું છે ચપળ
 સ્વભાવે, તો એ અંતરમુહુરત
 પ્રસ્તાવે ॥ તું તો સમય સમય
 બહલાએ, એમ કેમ પ્રિતી નીવાહો
 આયે ॥ રીખલ. ॥ ૪ ॥ તે માટે
 તું સાહીબ મહારે, હું છું
 સેવક બવોભવ તહારે, ॥ એહ
 સંબંધમાં મ હોજ્યો ખામી,
 વાચક માન કહે શીર નામી ॥
 રીખલ. ॥ ૫ ॥

શ્રીઋષભદેવ સ્વામીનું સ્તવન.

ઋષભ જિનેશ્વર પ્રીતમ
 માહરોરે, ઓર ન ચાહુરે કંત;
 રીઝયો સાહેબ સંગ ન પરીહરેરે,
 ભાંગે સાદી અનંત ॥ ઋષભ ૦ ॥
 ૧ ॥ પ્રીત સગાઈરે જગમાં સહુ
 કરેરે પ્રીત સગાઈ ન કોઈ;
 પ્રીત સગાઈરે નીરૂપાધીક કહીરે,
 સોપાધીક ધન ખેંચ ॥ ઋષભ.
 ॥ ૨ ॥ કોઈ કંત કારણ કાષ્ટ
 ભક્ષણ કરેરે, મીલશું કંતને ધાય;
 એ મેળો ઠામ ન ઠાય ॥ ઋષભ.
 ॥ ૩ ॥ કોઈ પતિરંજન અતી
 ઘણું તપ કરેરે, પતિ રંજન
 તન તાપ; એ પતિરંજન મેં

નવી ચીત્ત ધર્મુરે રંજન ધાતુ
 મીલાપ ॥ ઋષભ. ॥ ૪ ॥ કોઈ
 કહે લીલારે અલખ લલખ તણીરે,
 લખ પુરે મન આશ; દોષ
 રહીતને લીલા નવી ઘટેરે, લીલા
 દોષ વીલાસ ॥ ઋષભ. ॥ ૫ ચીત્ત
 પ્રસન્નેરે પુજન ફલ કહ્યું રે,
 પુજા અખંડીત એહ; કપટ રહીત
 થઈ આતમ અરપણારે, આનંદધન
 પદ રેહ ॥ ઋષભ ॥ ૬ ॥

શ્રી શાંતીજનનું સ્તવન.

શાંતીજનેશ્વર સાચો સાહેબ,
 શાંતી કરણ અનુકુલમેં હો જનજ
 ॥ તું મેરા મનમેં તું મેરા
 દિલમેં; ધ્યાન ધરે પલ પલમાં

સાહેબજી ॥ તું મેરા. ॥ ૧ ॥
 ભવમાં ભમતાં મેં દરીશન પાચો,
 આશા પુરો એક પલમેં હો
 જનજી ॥ મેરા. ॥ ૨ ॥ નીરમલ
 જ્યોત વદન પર સોહિ નીકસ્યોજી
 ચંદ વાદળમેં હો જનજી ॥ તું
 મેરા. ॥ ૩ ॥ મેરા મન તુમ
 સાથે લીનો, મીન વસે જ્યું જળમેં
 સાહેબજી ॥ તું મેરા ॥ ૪ ॥ જન
 રંગ કહે પ્રભુ શાંતીજીનેશ્વર,
 દીઠોજી દેવ સકળમેં હો જનજી
 ॥ તું મેરા ॥ પા ૫ ॥ ઇતિ ॥

આદીનાથનું સ્તવન.

શ્રી આદીશ્વર અંતરજામી,
 જીવન જગત આધાર,

શાંત સુધારસ જ્ઞાને ભરીયો,
 સીધાચળ શણગાર.
 રાયણુ રુડીરે, છડાં પ્રભુ પાય ધરે;
 વીમળગીરીવંદોરે, દેખતડુઃખકરે,
 પુણ્યવંતા પ્રાણીરે, પ્રભુજીની સેવા
 કરે. ૧

ગુણ અનંતા ગીરીવર કેરા,
 સિદ્ધા સાધુ અનંત,
 વળીરે સીદ્ધસે વાર અનંતી,
 એમ ભાષે ભગવાન.
 ભવો ભવ કેરારે
 પાતીક દુર કરે. વીમળ. ૨
 પાવડીયા રસ કુંપા કેરા,
 મણી માણેકનીરે ખાણુ,
 રત્નખાણુ બહુ રાજે હો તીરથ,

એવી શ્રી જીનવાણી.

સુખના સ્નેહીરે,

બંધન દુર કરે. વીમળ. ૩

પાંચ કરોડ શું પુરોહિત સીધ્યા,

ત્રણ કરોડ શું રામ,

વીશ કરોડ શું પાંઠવ મુકતે,

સીદ્ધક્ષેત્ર સીદ્ધ ઠામ,

મુનીવર મોટારે,

અનંતા મુકતી વરે વીમળ, ૪

એસો તીરથ ઓર ન જગમાં,

ભાષે શ્રી જીનરાય,

દુરગતી કાપે ને પાર ઉતારે.

વાણો આપે કેવળ નાણુ,

ભવીજન ભાવેરે,

જે એહનું ધ્યાન ધરે. વીમળ. ૫

દ્રવ્ય ભાવ શું પુજ્યા કરતાં,
 પુજે શ્રી અનરાય,
 ચીદાનંદ સુખ આતમ લેહે,
 જ્યોતીસે જ્યોતી મીલાઈ,
 કીરતી એહનીરે,
 માણેક મુની કરે. વીમળ. ૬

શ્રી શાંતીનાથનું સ્તવન.

શ્રી શાંતી અનેશ્વર સાહીબો,
 તુજ નાઠેરે કેમ છુટાશે,
 મેં લીધી કેહજ તાહરી,
 તેહ પ્રસન્ન થયેરે મુકાશે. શ્રી શાંતી
 તું વીતરાગપાણું ઢાખવી,
 લોખા જનનેરે લોખાવ,
 જાણીને કીધી પ્રતીજ્ઞા,
 તેહથી કહો કોણ ડાહ્યાય. શ્રી શાંતી

કોઇ કોઇને કેડે મત પડે,
 કેડે પડયા આણે વાજ,
 નીરાગી પણ પ્રભુ ખેંચીઓ,
 ભકતે કરી મેં સાત રાજ. શ્રી શાંતી.
 પ્રભુ મન માંહી આણી વસીઓ,
 હવે કેમ નીસરવા દેવાય,
 જો લેહ રહીત મુજ શું મીલો,
 તો પલક માંહીરે છુટાય.
 તો પલક માંહીરે છુટાય. શ્રી શાંતી.
 સ્વામી કબજે આવ્યા કેમ છુટશે,
 કીધા વીણ કહેણ કૃપાળ,
 તો શું હઠવાદ લેઇ રહ્યા,
 કહે માન કરોરે હુશીઆર. શ્રી શાંતી

શ્રી આદિનાથજીનું સ્તવન.

જાળપણે આપણ સસનેહી,
રમતા નવ નવે વેશે,
આજ તમે પામ્યા પ્રભુતાઈ,
અમે તો સંસારીને વેબેર,
પ્રભુજી જાળંબડે મત ખીજો. ૧
જો તુમ ધ્યાતા શીવ સુખ લહીએ,
તો તુમને કેમ ધ્યાવે,
પણ ભવ સ્થિતિ પરીપાક થયા વીણુ,
કેમ ન મુકતી જાયે હો પ્રભુજી
જાલંબડે મત ખીજો. ૨
સિદ્ધ નીવાસ લહે ભવી સિદ્ધિ;
તેહ માન્યો પાઠ તુંમારો,
તો ઉપગાર તુંમારો વહીએ,
અભવ્ય સીદ્ધને તારો હો પ્રભુજી. ૩

નાણુ રચણુ પામી એકાન્તે,
 થઈ બેઠા મેવાશી,
 તેહ માંહિલો એક અંશ જો આપો,
 તે વાતે સાબાશી. હો પ્રભુજી. ૪
 અક્ષયપદ દેતા બવી જનને,
 સંકીરણુ નવી થાએ,
 શીવ પદ દેતા જો સમરથ છો,
 તો જશ લેતાં શું બાયે હો પ્રભુજી ૫
 સેવા ગુણુ રંજયો બવી જનને,
 જો તમે કરો વડ બાગી,
 તો તમે સ્વામી કેમ કહેવાશો,
 નીરમમ ને નીરાગી હો પ્રભુજી. ૬
 નાણી નંદન જન વંદન પ્યારો,
 જગ ગુરુ જગ હીતકારી,
 રૂપ વિભુદનો મોહન પભણે,

વૃષભ લંછન બલીહારી,
હો પ્રભુજી ઓળંભડે મત ખીજો. ૭

શ્રી આદિનાથનું સ્તવન.

ભક્ત વચ્છળ પ્રભુ સાંભળોરે,
ઓળંભે અરદાસ હો મહારાજ;
છાંઠતાં કેમ છુટશેરે,
અરે કાંઈ કરશે ખરા દીલાસ
હો જીનરાજ. ભક્ત વચ્છળ પ્રભુ
સાંભળોરે. ૧

તુમ સરીખા સાહેબ તણીરે,
જો સેવા નીખૂળ જાય હો મહારાજ;
લાજ કહો પ્રભુ કેહનેરે,
હવે સેવકનું શું જાય હો જીનરાજ,
ભક્ત વચ્છળ પ્રભુ સાંભળોરે. ૨
ગુણ દેખાડી હેળવ્યારે,

તે કેમ કેહા છાહરે મહારાજ,
 છાં જળધર તીહાં બપયોરે;
 પીયુ પીયુ કરી મુખ માંહ હો
 અનરાજ, ભકત વચ્છળ પ્રભુ
 સાંભળોરે. ૩

લાખ ચોરાશી હું ભયોરે,
 કાળ અનાદી અનંત હો મહારાજ;
 મુરતી દીડી પ્રભુ સાહરીરે,
 ભાંગી છે ભવતણી આંત હો અનરાજ;
 ભકત વચ્છળ પ્રભુ સાંભળોરે. ૪
 અનગુણ ગણતાં માહરારે,
 નહીં આવે પ્રભુ પાર હો મહારાજ;
 પણ અન પ્રવહણી પેરેરે,
 તમે છો તારણહાર હો અનરાજ;
 ભકત વચ્છળ પ્રભુ સાંભળોરે, ૫

જોરે પોતાનો દેખવોરે,
 તો હવે દેખું ન વિચારરે મહારાજ,
 સો વાતે એક વાલગીરે,
 કાંઈ ભવોભવ પ્રીતી નીવારે હો
 જનરાજ;

ભકત વચ્છળ પ્રભુ સાંભળોરે. ૬
 તુમ સરીખો કોઈ દાખવોરે,
 કીજે તેહની સેવ હો મહારાજ;
 આનંદ વદન પ્રભુ રૂશભજીરે,
 મારૂદેવીનંદન દેવ હો જનરાજ;
 ભકત વચ્છળ પ્રભુ સાંભળોરે. ૭

શ્રી આદિનાથને વિનંતી.
 શા માટે સાહીબ સામું ન જુએ,
 હું થયોછું તુમ ગુણ રાગીરે,
 જોલ જીભ સાથે નવી જોલું,

નગમે વાત અનેરી, પ્રભુજી મારા. ૧
 જોરે પોતાનો કરીને જાણો,
 તો મુજ સમક્ષિત વાસો પ્રભુજીરે;
 ભલો ભુંડો પણ ભકત તમારો,
 દેધ દીલાસો વાસો પ્રભુજી મારા. ૨
 છેલ છખીલો દેવ છોગાળો,
 અલવેસર અગીનાશી પ્રભુજીરે;
 હૃદયનો વાસી પ્રભુ મુજને મળીયો,
 નમું હું નિત્ય શિરનામી પ્રભુજી
 મારા. ૩

હજુર હૃદયમાં હોંશ ઘણી છે,
 રાખીછે તુમ ગુણ પ્રભુજીરે;
 ભીડભંજન પ્રભુ ભકતના જોરે,
 જાલમ વાસના જાગી પ્રભુજી
 મારા. ૪

આપ સ્વરૂપ દેખાડો આછો.

પડદો ખોલોને પાછો પ્રભુજીરે,
પ્રેમ ઉદય પદ પંગથીએ ચડતાં,
ન રહે લાભનો લાંછો પ્રભુજી
મારા. ૫

શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

ખ્યારો ખ્યારોરે હો વાલા
મારા પાસ જીજીંહ મુને ખ્યારો ॥
તારો તારોરે વાલા મારા લવનાં
દુખડાં વારો ॥ કાશીદેશ વણારશી
નગરી, અશ્વસેન કુળ સોહીએરે
॥ પાસ જીજીંહ વામાનંદા મારા
વાલા, દેખીત જન મન મોહીએ
॥ ખ્યારો. ॥ ૧ ॥ છપ્પનદિગ
કુમારી મિલી આવે, પ્રભુજીને

હુલરાવેરે ॥ બેઘં બેઘં નાચ કરે
 મારા વાલા, હરખે જન ગુણ
 ગાવે ॥ ખ્યારો. ॥ ૨ ॥ કમઠ
 હઠ ગાલ્યો પ્રભુ પ્રાશ્ન બંજત
 ઉગાયો કૃષ્ણી નાગરે ॥ દીઓ
 સાર નવકાર નાગકું, ધરણીદ્ર
 પદ પાયો ॥ ખ્યારો ॥ ૩ ॥
 દિક્ષા લઈ પ્રભુ કેવળ પાયો
 સમવસરણમે સુહાયોરે ॥ મધુરી
 દેશના પ્રભુ ચૌમુખ દીઓ ધર્મ
 સુણાયો ॥ ખ્યારો ॥ ૪ ॥ કમ
 ખપાવી શીવપુર જાવે, અજરોમર
 પદ પાવેરે ॥ જ્ઞાન અમૃતરસ
 ફરસે મારા વાલા, જ્યોતીસે જ્યોત
 મીલાવે ॥ ખ્યારો. ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

શ્રી ચિંતામણુચનું સ્તવન.

ચિંતામણુ પ્રભુ પાસરે, મે
વારી જનરાજ ॥ હાથમેં સુખડ
કેસર વળી કસ્તુરી ખરાસ ॥ પ્રાશ્વ
પ્રભુને પુજતાં મારો જીવ થાય
ઉદ્ધાસરે ॥ ચિંતામણુ. ॥ ૧ ॥ કં
પુજ શુભ રીતથીરે, પુણું શ્રી
જન પાસ ॥ પુજ માહરી માનજે,
હું છું તમારો દાસ ॥ ચિંતામણુ
॥ ૨ ॥ પૂજ કરીને હું પ્રભુરે,
ગુણ ગાઉં નીરધાર ॥ દાસ નર
કહે પ્રભુજી, ભવથી પાર ઉતારરે
॥ ચિંતામણુ. ॥ ૩ ॥ ઈતિ ॥

શ્રી વીરજિન સ્તવન.

સિદ્ધારથનારે નંદન વીનવું.

વીનતડી અવધાર;

ભવ મંડપમાં રે નાટક નાચીયો,

હવે મુજ પાર ઉતાર. સિ. ૧

ત્રણ રતન મુજ આપો તાતજી,

જેમ નાવેરે સંતાપ;

દાન દીયંતારે પ્રભુ કસુર કીસે,

આપો પદવીરે આપ. સિં ૨

ચરણ અંગુઠેરે મેડ કંપાવીયો,

સુરતું મોરયુંરે માન;

અષ્ટ કરમના ઝગડા જીતવા,

દીધું વરસીરે દાન. સિ. ૩

શાસન નાયક સર્વ સુખદાયક,

ત્રીશલા કુખે રતન;

સિદ્ધારથનોદે વંશ દીપાવીયો,
 પ્રભુજી તમે ધન્ય ધન્ય. સિ. ૪
 વાચકશેખર કીર્તિવિજયગુરુ
 પામી તાસ પસાય;
 ધરમતાણા એ જીન ચોવીસમા,
 વિનય વિજય ગુણ ગાય. સિ. ૫
 શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથનું
 સ્તવન.

મહારી કલ્પ વેલડી મરતી શ્રી
 અંતરીક્ષ પાસની ॥ એક સમય
 લંકાપતી રાવણ હુકમ આપ
 ફરમાવે માલી સુમાલી વિદ્યાધર
 એ કાય કારણ તસજીવે ॥ મહા
 રી ॥ ૧ ॥ જાય વીમન ઝડપ-
 થી તેહનું જેમ ગગને ગુબારા ॥

મધ્યાન્હે લોજન વેલ.એ વિમાન
 હેઠે ઉતારારે ॥ મહા. ॥ ૨ ॥
 તવ સેવક મન સંશય ઉપન્યો
 પ્રતીમાં ઘેર વીસારી ॥ પ્રભુ પુ-
 જન વીના લોજન ન કરે મુજ
 સ્વામી ભાગ્યશાળીરે ॥ મહા. ॥
 ૩ ॥ વેલુમય મુરતી નીપજ્જવો
 કરી પુજન તૈયારી ॥ સ્વામીએ
 પુજન પરી લોજન લીયા શરી-
 ર સુખકારીરે ॥ મહા. ॥ ૪ ॥
 જાતાં મુરતીને પધરાવી સરોવર-
 માં ઉછરંગે ॥ અધીષ્ઠાયકદેવે અ
 અંડીત રાખી તીહાં ઉમંગેરે ॥
 મહા. ॥ ૫ ॥

એક દીન ખીંગલપુરનો રાજા

શ્રીપાલ કુષ્ઠી આવે ॥ હાથ મુખ
 પ્રમુખ અંગોને પખાલી નીજ
 ઘર જાવેરે ॥ મહા. ॥ ૬ ॥ મુખકું
 નીરોગી દેખી રાણી ફરી ત્યાં જઈ
 નવરાવે ॥ કંચન સમ કાયા રાજાની
 જોઈ અચરીજ પાવેરે ॥ મહા.
 ॥ ૭ ॥ બલી બાકુલ નાખી પ
 ટરાણી બોલી મધુરી વાણી ॥
 દેવી દેવ જે કોઈ હોય તે દો
 દરશન હીત આણીરે ॥ મહા. ॥
 ૮ ॥ એમ કરી ઘર જઈને સુતી
 સ્વપ્ને દેવી દીઠી ॥ પાશ્વ પ્રભુની
 પ્રતીમાં ઈડાં છે એમ વાણી સુણી
 મીઠીરે ॥ મહા. ॥ ૯ ॥ રોગી
 રાજા નીરોગ થયો તે અનન્ય

તણે પસાય ॥ તે કારણ પ્રતીમા
 કાઢીને ગાડે દીયો પધરાયરે ॥
 મહા. ॥ ૧૦ ॥ કાચે તાંતણે
 ગાડણું બાંધો રાજાએ થવું પુરમાં
 ॥ પણ પાછું વાળી જોયા વીના
 જવું જરૂર નીજ પુરમાંરે ॥
 મહા. ॥ ૧૧ ॥ જો પાછું વાલીને
 જોશે તો પ્રતીમા તીહાં રહેશે ॥
 બુલ્યો બાજીગર સોચે તેમ ચીન્તા
 દુઃખ સહેશેરે ॥ મહા. ॥ ૧૨ ॥
 એહવું સ્વપ્ન દેખીને રાણી ની-
 દ્રામાંથી જાગી ॥ પ્રેમ ધરીને દે-
 વગુરૂં સમરણ કરવા લાગીરે ॥
 મહા. ॥ ૧૩ ॥ તેમજ કરી પૃ-
 થ્વીપતિ ચાલ્યો બોજથી હાથ ન

હાલ્યો ॥ શંકા ઉપની પ્રતીમા
 કેરી મુખ વાલી વીહાં બાલ્યોરે
 ॥ મહા. ॥ ૧૪ ॥ પ્રતીમા અધર
 રહી ત્યાં આગળ ગાડું નીકલી
 ચાલ્યું ॥ વીના વીચાર કીધું તે
 રાજના દીલમાં સાલ્યું રે ॥ મહા
 ॥ ૧૫ ॥ પણ પ્રતીમા ઉપર
 પ્રીતીથી શ્રીપુરનગર વસાવી ॥
 રહેવા લાગ્યો ત્યાં પર રાજા નગ-
 રલોકને હસાવીરે ॥ મહા. ॥ ૧૬
 ॥ ચૈત્યપ્રતીષ્ઠા મહોચ્છવ કીધો
 જગમાં યશ બહુ લીધો ॥ પ્ર-
 તીદીન ત્રિકાળ પુજા કરીને નીજ
 ભવ સફલો કીધોરે ॥ મહા. ॥
 ૧૭ ॥ તે કાલે પાણીઆરી બેહડું

લઈ નીચે જઈ શકતી ॥ હવણે
 તેા અંગલોહણું નીકળે દીપ શીખા
 બુવો જગતીરે ॥ મહા. ॥ ૧૮
 ॥ દુઃખમ કાલમે' એમ પ્રભુની
 મુરતી અધર ખીરાજે ॥ તે કારણ
 અંતરીક્ષ પાસણ નામ જગતમાં
 ગાજેરે ॥ મહા. ॥ ૧૯ ॥ તે
 પ્રભુની યાત્રા કરવાને અમલનેરથી
 આવે ॥ રૂપચંદ્ર મોહનચંદ્ર પોતે
 સંધ લઈ શુદ્ધ ભાવેરે ॥ મહા. ॥
 ૨૦ ॥ સંવત ઓગણીસે છપનના
 મહાશુદ્ધ દશમી સારી ॥ લક્ષ્મી
 વિજય ગુરુરાજ પસાયે હંસ નમે
 વારંવારીરે ॥ મહા. ॥ ૨૧ ॥

ભાગ ૪ થો.

બીજ. પાંચમ, આઠમ,
એકાદશીની ઢાળો.

બીજનું સ્તવન.

પ્રભુમી શારદ માય, શાસન
વીર સુહંકરજી ॥ બીજ તીથી
ગુણગેહ. આદરો ભવીયણ સુંદરજી
॥ ૧ ॥ એહ દીન પંચ કલ્યાણ.
વિવરીને કહું તે સુણોજી ॥ મહા
શુદ્ધિ બીજે જાણુ, જન્મ અભી-
નંદનતણોજી ॥ ૨ ॥ આવણુ
શુદ્ધિની હો બીજ, સુમતિ ચબ્યા
સુરલોકથીજી; તારણુ ભવોદધિ તેહ,
તસ પદ સેવે સુરથોકથીજી ॥ ૩ ॥

સમે તશિખર શુભ ઠામ, દશમા
 શિતલજિન ગણુંછ ॥ ચૈત્ર વદિની
 હો ખીજ વર્ષા મુક્તિ તસ
 મુખ ધણુંછ ॥ ૪ ॥ દ્વાદશ
 માસની ખીજ, ઉત્તમ ઉજ્જવળ
 માસનીછ ॥ અરનાથ ચ્યવન,
 કર્મક્ષયે લવપાસનીછ ॥ ૫ ॥
 ઉત્તમ માઘજ માસ, શુદ્ધી ખીજે
 વાસુપુજ્યનોછ ॥ એહીજ દિન
 કેવળ નાણુ, શરણુ કરો જિનરા-
 જનોછ ॥ ૬ ॥ કરણીરૂપ કરો
 ખેત, સમકિત રૂપ રોપો તીહાંછ
 ॥ ખાતર કિરીયા હો જાણુ, ખેડ
 સમતા કરી છહાંછ ॥ ૭ ॥
 ઉપશમ તર્કુપ નીર, સમકિત છોઠ

પ્રકટ હોવેલ ॥ સંતોષ કરી અહો
 વાડ, પચ્ચખાણુ મત ચોડી સો
 હેલ ॥ ૮ ॥ નાસે કર્મ રીપુ
 ચોર સમકિત વૃક્ષ કલ્યો ।તહાંલ
 ॥ માંજર અનુભવ રૂપ, ઉતરે
 ચારીત્ર ફલ જહાંલ ॥ ૯ ॥ શાંત
 મુધારસ વારી, પાન કરી સુખ
 લીજએલ ॥ તંબોલ સમ લ્યો,
 સ્વાદ, જીવને સંતોષ રસ કીજ-
 એલ ॥ ૧૦ ॥ ખીજ કરો દોય
 માંસ, ઉત્કૃષ્ટો બાવીશ માસનીલ
 ॥ ચોવીહાર ઉપવાસ, પાલીયે
 શીલ વસુધાસનીલ ॥ ૧૧ ॥ આ-
 વશ્યક દોય વાર, પડીત્રેહણ દોય
 લીજએલ ॥ દેવવંદન ત્રણ કાલ,

મન વચન કાયાએ કીજીએજી ॥
 ૧૨ ॥ ઉજમાણું શુભ ચિત્ત, કરી
 ધરીએ સંયોગથીજી ॥ જિનવાણી
 રસ એમ, પીજીએ શ્રુત ઉપયો-
 ગથીજી ॥ ૧૩ એણી વિધિ કરીયે
 હો ખીજ, રાગ ને દ્વેષ દુરે કરીજી
 ॥ કેવળ પદ લઈ તાસ, વરે
 મુકિત ઉલટ ધરીજી ॥ ૧૪ ॥ જિ-
 નપુજી શુદ્ધભક્તિ, વિનય કરો
 સેવો સદાજી ॥ પદ્મવિજયનો
 શિષ્ય ભક્તિ પામે મુખ સંપદાજી
 ॥ ૧૫ ॥

જ્ઞાનપંચમીનું સ્તવન.

સુત સિદ્ધારથ ભુપનોરે, સિદ્ધારથ
 ભગવાન ॥ ॥ બારહ પરખદા

આગલેરે, લાખે શ્રી વરદમાનોરે
 ॥ ૧ ॥ ભવિયણ ચિત્ત ધરે ॥
 મન વચ કાય અમાયોરે જ્ઞાન
 ભકિત કરે ॥ એ આંકણી ॥
 ગુણ અનંત આતમતણારે, મુખ્ય
 પણે તીહાં દોય ॥ તેહમાં પણ
 જ્ઞાનજ વડુરે, જિણથી દંસણ
 હોયરે ॥ ૨ ॥ ભ. ॥ જ્ઞાને ચારિત્ર
 ગુણ વધેરે જ્ઞાને ઉઘોત સહાય ॥
 જ્ઞાને ચિવિરપણું લહેરે આચાર
 જ ઉવઝાયરે ॥ ૩ ॥ ભ. ॥ જ્ઞાની
 શ્વાસોશ્વાસમાંરે કઠીન કરમ કરે
 નાશ ॥ વન્હિ જેમ ઇંધણ હહેરે,
 કાણુમાં જ્યોતિ પ્રકાશરે ॥ ૪ ॥
 ભ. ॥ પ્રથમ જ્ઞાન પછી દયારે,

સંબર મોહ વિનાશ ॥ ગુણ ઠાણું
 પગથાલીએ રે જેમ ચઢે મોક્ષ
 આવાસ રે ॥ ૫ ॥ ભ. ॥ મધ
 સુખ મણુ પેજનવારે, પંચમ
 કેવલ જ્ઞાન ॥ ચઉ મુંગાં શ્રુત એક
 છેરે, સ્વપર પ્રકાશ નિદા-
 ન રે ॥ ૬ ॥ ભ. ॥ તેહનાં સાધન
 જે કહ્યાં રે, પાટી પુસ્તક આદિ
 ॥ લખે લખાવે સાચવે રે, ધર્મી
 ધરી અપ્રમાદીરે ॥ ૭ ॥ ભ. ॥
 ત્રિવીધ આશાતના જે કરે રે,
 ભણુતાં કરે અંતરાય ॥ અંધા
 બહેરા બોખડારે મુંગા પાંગલાં
 થાયરે ॥ ૮ ॥ ભ. ॥ ભણુતાં
 ગણુતાં ન આવડેરે, ન મળે વલ્લભ

ચીજ ॥ ગુણ મંજરી વરહત્ત
 પરેરે, જ્ઞાન વિરાધન ઘીજરે ॥
 ૯ ॥ ભ. ॥ પ્રેમે પુછે પરખદારે.
 પ્રણુમી જગગુરૂપાય ॥ ગુણમંજરી
 વરહત્તનોરે, કરો અધિકાર પસાય
 રે ॥ ૧૦ ॥ ભ. ॥ ઇતિ ॥

અષ્ટમીનું સ્તવન.

હારે મારે ઠામ ધર્મના સાડા
 પચવીશ દેશ જો, હીપેરે ત્યાં દેશ
 મગધ સહુમાં શીરે રે લો ॥ હારે
 મારે નગરી તેહમાં રાજઅહી
 સુવિશેષ જો ॥ રાજેરે ત્યાં શ્રેણીક,
 ગાજે ગજપરે રે લો ॥ ૧ ॥ હારે
 મારે ગામ નગરપુર પાવન કરતાં
 નાથજો, વિચરંતા તીહાં આવી

વીર સમોસયા રે લો ॥ હાં ॥
 ચઉઠ સહસ મુનિવરના સાથે સા-
 થજો ॥ સુધા રે તપ સંયમ શીયલે
 અલંકર્યા રેલો ॥ ૨ ॥ હાં. પુલ્યા
 રસભર ઝુલ્યા અંબ કદંબજો ॥
 જાણું રે ગુણુશીલ વન હસી રોમાં
 ચીયો રે લો ॥ હાં ॥ વાયા વાય
 સુવાય તીહાં અવિલંબજો ॥ વાસે
 રે પરીમલ ચિહુ પાસે સંચીયો રે
 લો ॥ ૩ ॥ હાં ॥ દેવચતુરવિધ
 આવે કોડાકોડ જો ॥ ત્રિગુરુ
 મણી હેમ રજતનું તે રચે રે લો
 ॥ હાં ॥ ચેસઠ સુરપતિ સેવે
 હોડાહોડજો, આગે રે રસ લાગે
 ઇંદ્રાણી નચે રે લો ॥ ૪ ॥ હાં ॥

મણીમય હેમ ત્રિંદાસન ખેઠા આ-
 પજો, ઢાળે રે સુર આમર મણી રત્ને
 જડયાં રે લોલ ॥ હાં ॥ સુણતાં દુંદુભી
 નાદ ટળે સવી તાપ જો, વરસે
 રે સુર કુલ સરસ જાતું અડયાં
 રે લો ॥ ૫ ॥ હાં. ॥ તાજે તેજે
 ગાજે ધન જેમ લુંખજો ॥ રાજે
 રે અનરાજ સમાજે ધર્મને રે ॥
 હાં. ॥ નીરખી હરખી આવે
 જન મન લુંખજો ॥ પોખે રે રસ
 ન પડે ધોખે ભર્મને રે લો ॥ ૬
 ॥ હાં. ॥ આગમ જાણી અનનો
 શ્રેણીક રાય જો ॥ આળ્યો રે
 પરીવરીયો હય ગય રથ પાયગેરે
 લો ॥ હાં. ॥ દેઈ પ્રદક્ષિણા વંદી

એકા ઠાય જો ॥ સુણવારે જનવાણી
 મોટે ભાયગેરે લો ॥ ૭ ॥ હાં. ॥
 ત્રિભુવન નાયક લાયક તવ લગ-
 વંત જો ॥ આણી રે જન કડુણા
 ધર્મ કથા કહે રે લો ॥ હાં. ॥
 સહજ વીરોધ વીસારી જગના
 જંતુ જો ॥ સુણવારે જનવાણી
 મનમાં ગહગહેરે લો ॥ ૮ ॥

એકાદશીનું સ્તવન.

જગપતિ નાયક નેમીજીણુંદ
 દારીકા નગરી સમોસયા ॥ જગ-
 પતિ વંદવા કૃપણનરીંદ, જાદવ
 કે.હશું પરીવયા ॥ ૧ ॥ જગપતિ
 પ્રી ગુણ પુલ અમુલ, લક્ષિત ગુણે
 માલા રચી ॥ જગપતી પુણ પુ-

છે કૃષ્ણ, ક્ષાત્રીક સમક્ષિત શિવરૂચી
 ॥ ૨ ॥ જગપતી ચારીત્ર ધર્મ
 અશક્ત, રક્ત આરંભ પારગ્રહે
 ॥ જગપતી મુજ આતમ ઉદ્ધાર,
 કારણ તુમ વિણ કોણ કહે ॥ ૩ ॥
 જગપતી તુમ સરીખો મુજ નાથ,
 માથે ગાળે ગુણનીલો ॥ જગપતી
 કોઈ ઉપાય બતાવ, જેમ કરે શીવ-
 વધુ કંતલો ॥ ૪ ॥ નરપતી ઉજ્જ-
 વલ માગશીર માસ, આરાધો એ
 કાદશી ॥ નરપતી એકસો ને પ-
 ચાસ, કલ્યાણક તીથી ઉલ્લસી
 ॥ ૫ ॥ નરપતી દશ ક્ષેત્ર ત્રણ
 કાળ, ચોવીશી ત્રીશે મળી ॥ ન-
 રપતિ નેવું જનનાં કલ્યાણ, વી-

વરો કહું આગળ વલી ॥ ૬ ॥
 નરપતી અરદીક્ષા નમી નાણુ, મ-
 દલી જન્મ પ્રત કેવલી ॥ નરપતિ
 વર્તમાન ચોવીશી માંહે કલ્યાણક
 આ વલી ॥ ૭ ॥ નરપતી મૌન-
 પણે ઉપવાસ, દોઢસો જપમાલા
 ગણે ॥ નરપતિ મન વચ કાય
 પવિત્ર, ચારીત્ર સુણે સુપ્રત ત-
 ભે ॥ ૮ ॥ નરપતિ દાહીણુ ધા-
 તકી ખંડ, પશ્ચિમ દીશી ઇંધુકારથી
 નરપતિ વિજય પાટણુ અભીધાન
 સાચે નૃપ પ્રજાપાલથી ॥ ૯ ॥
 નરપતિનારી ચંદ્રાવતી તાસ, ચંદ્ર-
 મુખી ગજગામીની ॥ નરપતી શ્રેષ્ઠી
 સુવૌખ્યાત, ॥ શીયલ સલીલા

કામીની ॥ ૧૦ ॥ નરપતિ પુત્રાદીક
 પરીવાર, સાર લુપ્ત થીવર ધરી ॥
 નરપતિ જાએ નિત્ય જીનગેહ, હરખે
 સ્તવન પુજા કરી ॥ ૧૧ ॥ નરપતિ
 પોષે પાત્ર સુપાત્ર, સામાયીક પોષધ
 વરે ॥ નરપતિ દેવવંદન આવશ્યક
 કાળવેળાએ અનુસરે. ॥ ૧૨ ॥

ભાગ ૫-ક.

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું
 સ્તવન.

કાનુઠા ન જાણે મારી પ્રીત,
 બાઈ અમે બાળ કુંવારે એ રાગ.
 મને તો મળીએ મારો નાથ,
 પુર્વના પુન્ય પ્રભાવેરે ॥ મને તો.

॥ પ્રીતિ અનાદિની ભુલો, ગયા
 છે સ્વામી; ॥ હવે નહિ છોડું
 તારો સાથ. છોડું નહિ કદાપિરે.
 ॥ મને ॥૧॥ અનાદિ કાળનો હું,
 રખડું છું જિનજીરે; ॥ ભ્રમણ
 કરું છું ગતિ ચાર, દુઃખ બહુ
 તેથી પામુંરે. ॥ મને તો ॥૨॥
 હવે તમે મળીયા સ્વામી, દુઃખ
 અમારું કાપો; ॥ આપોને શિવ-
 રમણીનો સાથ, આપો પ્રીત ક-
 રીનેરે ॥ મને તો ॥૩॥ સુલસા-
 દિક નવને આપે, જિનપદ દીધું
 બહાલા; ॥ ચંદનબાલાનું કાપ્યું
 દુઃખ, તેમ અમારું કાપોરે ॥ મને
 તો ॥૪॥ ત્રિસલાના નંદન જિનજી,

વિનતિ અવધારે બહાલા ॥ પ્રિતેથી
 ખેંચી દ્યોને હાથ નાથ મેં તમને
 ધાર્યારે. મને તો ॥૫॥ શામળ
 કહે છે બહાલા, વીર પ્રભુના ગુણ;
 ॥ ગાવાથી તરીએ આ સંસાર,
 વાત છે તેહજ સાચીરે. ॥મને॥૬॥
 શ્રી સિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.
 હાસપરે દયા લાવોરે, દયાલુ દેવા
 એ રાગ.

સિદ્ધાચળ ગિરિ જાઓરે (૨)
 ભવિજન ભાવે—સિદ્ધાચળ ગિરિ
 જાઓ ॥ તન, મન, એક કરી
 ધ્યાન પ્રભુનું ધરી, ॥ એ ગિરિના
 ગુણ ગાવોરે. (૨) ભ૦ ॥૧॥
 આદિ જિણુંદની પ્યારી, મુર્તિ છે

મોહનગારી; ॥ પ્રેમ ધરીને ધ્યાવો
 ધ્યાવોરે. (૨) ભ. ॥ ૨ ॥ રાવણ
 પેઠે ભાવ ધરી, ભક્તિ એક ચિત્તે
 કરી ॥ તિર્થેકર પદવી પાવો પાવોરે.
 (૨) ॥ ભ૦ ॥ ૩ ॥ શામળ સાથે
 સઘળા બાળક પ્રિતે જોલે; ॥
 અમારા હૃદયે આવો આવોરે. (૨)
 ॥ ભ૦ ॥ ૪ ॥

શ્રી જીન સ્તવન.

મોહની લગાડીરે રાજ, મુકાવે
 માન લાજ, એ રાગ.
 આત્મા પ્રિતેથી આજ, ગુણ ગાવાને
 કાજ, લેવાને શિવરાજ, જીનપતિ
 અમે.

ઈંદ્રને ચંદ્ર જેમ ભાવ ધરી નાચશું

કલ્પ વૃક્ષની પેરે આપકને યાચશું,
 લેવારે શિવતાણું સુ....ખ આવ્યા.
 અષ્ટાપદ ગિરિ ઉપરે, રાવણુ નાર્યો
 જેમ, તીર્થંકર પદ પામવા, અમે
 પણ કરશું તેમ; રખડીએ ચઢિગતી,
 દુઃખ થાય તેથી અતી, બચાવો
 તેહ થકી નાથ, આપીને શુદ્ધ મતી,
 દેખાડો શિવ ગતી, પ્રીતેથી ખેંચી
 લઈ હાથ; રાખી એક તારી આશ,
 જાશું નહિ અન્ય પાસ, વૃદ્ધિચંદ્રણ
 જૈનશાળાનાં બાળકો, પ્રિતેથી પ્રભુ
 ગુણુ ગાય. આવ્યા.

શ્રી પાર્શ્વનાથજીનું સ્તવન.
 બલીહારી રસીયાજી ગીરીધારી, સુંદીર
 શ્યામ હો તજી અમને મથુરાના

વાસી આવા ન બનીએ—એ
રાગ.

બલીહારી, જનજી, જાઈ વારી,
પ્રભુ પાર્શ્વ આપે અમને; કાશીના
વાસી શીવતણા સુખનેજી. નાગ
ઉગારી બહાલા, નાગેંદ્ર બનાવ્યોજી,
આપ્યું છે સુખ અપારી. પ્રભુ
પાર્શ્વ ચંદ્રિયે આપે બહાલા દેશના
દઈનેજી, તાર્યા છે નર નારી.
પ્રભુ પા. એવું સુણીને બહાલા
શરણે તો આવીયાજી, આપોને
પદ અણાહારી, પ્રભુ પા. કર્મ
અપાવી આપે, શીવસુખ લીધુંજી,
બની ગયા છે નીરાકારી. પ્રભુ પા.
તુજ પ્રતીમા તે બહાલા, જાણી

જાણી તુમ સારીખીજી, માગીએ
 મોક્ષ આવારી. પ્રભુ પા. શામજી
 કહે છે પ્રભુ. પાર્થજીનેશ્વરજી.
 વીનતી લેજોને અવધારી પ્રભુ પાશ્વ.

શ્રી અભિનંદન જીન સ્તવન.

ચાલો સાહેલી, ભુવનેશ્વરીનાં
 સહુ મળીને દશન કરીએ— એ રાગ
 આજે આનંદે, અભિનંદનને વંદન
 કરવાને જઈએ, ॥ શિવ સુખકારી,
 મોહનગારી, મુર્તિ પ્રભુની અંતર
 ધરીએ; ॥ ભાવ ધરો જો વંદન
 કરીએ, તો તદ્રુપ જની રહીએ,
 ॥ જન્મ મરણનાં દુઃખ અનંતા,
 કાપીને નિર્મળ થઈએ, ॥ શામજી

ઠહે છે તેને સેવી, શિવ મંદિરમાં
ઝટ જઈએ, આજે આનંદે.

શ્રી જીન સ્તવન.

ગઝલ.

અહો જીનરાજ શું કીધું, એકિલા
શીવ લઈ લીધું, ॥ અનાદિ કાળની
પ્રીતિ, તોડી શું મુશની રીતિ.
॥ ખરા દિલદાર તે કહીએ, ખરા
દાતાર તે લઈએ, ॥ ઉગારે જે બહુ
પ્રાણી, બધાને સારિખા બાણી. ॥
તમે તો મુજને ત્યાગી, થયા છો
મોક્ષના ભાગી, ॥ હવે તો સાંભરે
શેનો, હવે તો આજખો શેનો, ॥
તમે છોડ્યો પ્રભુ મુજને ॥ તથાપિ
ના તજ્યું તુજને, મને તો આશરો

તારો, કૃપાળુ નાથ તું મારો. પૂ-
રવની પ્રીત સંભારી, મને દ્યોને
તમે તારી, કહે છે શામળ સાચું,
ખીજા દેવો નહિ બચું.

શ્રી જન સ્તવન.

સદા સંસારમાં મુખ દુઃખ સરખાં
માની લઇએ—એ રાગ.

શાંતી આપે સર્વદા, કાંપે
સઘળાં દુઃખ, રોગ સોગ વ્યાધિ
હરી, આપે અવિચલ મુખ; એવા
જનરાજનું. હવે ધ્યાન અંતર
ધ્યાઇ લઇએ, જગતની બાળ
સઘળી દુઃખની તે છાંડી દઇએ.
પ્રીતે શ્રાવક પુણીયો, ભક્તિ કરતો
જેમ; કર્મ ખપાવા કારણે, અમે

પણ કરશું તેમ, હવે જનરાજી,
 એક અરજ મારી માની લઈએ,
 કૃપાળુ નાથ અમને, શિવનું સુખ
 આપી દઈએ; અગ્નિ બળતા ના-
 ગને, સાંભળાવી નવકાર. દેવલો-
 કમાં મોકલી, આપ્યું સુખ અપાર;
 એવા જનરાજનું હવે ધ્યાન અં-
 તર ધ્યાઈ લઈએ, જગતની બધી
 સઘળી દુઃખની તે છાંડી દઈએ.

શ્રી જનસ્તવન.

(વનવગડામાં બુલો પડી ત્યાં,
 અમૃત પ્યાલો પીધારે-એ રાગ.)
 સાંભળજો જનરાજ પ્રિતે, અરજી
 એક અમારીરે; સાંભળી વહેલા
 આવો વારે, આશા અમને તમારી.
 ॥ મુણ્ણે જી. ॥ કર્મ રાજના

દુષ્ટ કુટુંબે, જીનજી અમને ઘેરારે;
 ॥ એકસોને અઠાવન સુલટો,
 નિત્ય રહે છે પ્રેમી ॥ સુણજો
 જી. ॥ રાગને દેવ જે સર્પ ડસાવે,
 મોહપ્રબળ મહારાજજી; ॥ ક્રોધ
 માન માયા લોભાદિક, લડવૈયા
 છે તાજી. ॥ સુણજો જી. ॥ આતું
 પ્રબળ આ સૈન્ય પ્રભુજી, આપે
 નાજ્યું વેરીજી; ॥ લાગ જોઈને
 તુજ સેવકને, લીધા તેણે ઘેરી. ॥
 સુણજો જી. ॥ મુંઝાઈએ બહુ
 અબળ અમે તો, પંચમ કાળનાં
 પ્રાણીરે; ॥ વિનતિ સુણીને વહેલા
 આવો, હાસ તમારા જાણી. ॥
 સુણજો જી. ॥ આ દુઃખમાંથી

મુકત કરીને, શીવનું સુખ બતા-
વોરે; ॥ શામળ કહે છે મુજ
વિનતિથી, જ્યોતિમાં જ્યોતિ
મીલાવો. ॥ સુ. ॥

શ્રી મહાવીર જીન સ્તવન.
વાલા વેગે આવોરે.....એ રાગ.

ત્રીશલાના જાચારે, શરણે
અમે આગ્યારે; સુણો એક વીનતી
હોજી, મહેર કરીને ભવ જળ
પાર ઉતાર....ત્રીશલાના.
સાખી—લાખ ચોરાશી યોનિમાં
ભ્રમણ કર્યું લગવાન; ॥ અન્ય
મતોમાં રાચીયો, નડયું બહુ અ-
જ્ઞાન; ॥ પામ્યો કુડી કાચારે, સુણો
એક વિનતિ હોજી. ॥ ત્રીશલાના.

॥ સાખી—સહગુરૂના, ઉપદેશથી
 બચ્યો તારો ધર્મ ॥ એક ચિત્તથી
 આદરી, હવે ખપાવું કર્મ; છોકું
 સઘળી માયારે, સુણો એક વીનતી
 હોજી. ॥ ત્રીશ. ॥ સાખી—આ-
 નંદાદિક આવકો, વૃત્ત ઉચરતા જેમ
 શિવરમણીને સાધવા, અમેપણ
 કરશું તેમ, ગુણ તમારા ગાયારે,
 સુણો એક વીનતી હોજી. ॥ ત્રીશ.
 ॥ સાખી—શ્રેણીકાઠીક ભકતને,
 જનપદ દીધું જેમ, શામજી કહે
 છે આપજો, અમને પ્રભુજી તેમ;
 તારી ચંદન બાળારે, સુણો એક
 વીનતી હોજી. ॥ ત્રીશ. ॥

મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

વહાલા વીર જીનેશ્વર જન્મ જરા
નીવારજોરે, ખ્યારા પ્રભુજી પ્રીતે
મુજ શીરપર કર સ્થાપજોરે ॥
વહાલા. ॥ ત્રણ રત્ન આપો પ્રભુ
મુજને, ખોટ ખજાને કો નહી
તુજને, અરજી ઉર ધરી કમં
ઠટક સંહારજોરે ॥ વહાલા, ॥
કુમતી ડાકણ વળગી મુજને, નમી
નમી વીનવું હે પ્રભુ તુજને; એ
દુઃખથી દુર કરવા, વહેલા આ-
વજોરે ॥ વહાલા. ॥ આ અટવીમાં
બુલો પડીયો, તું સાહેબ સાચો
મને મળીઓ, સેવકને શીવપુરની,
સડક દેખાડજોરે ॥ વહાલા. ॥

વાસુપુજ્ય સ્વામીનું સ્તવન.

વીરા વેશ્યાના ચારી—એ રાગ.
 વાસુપુજ્ય વીલાસી, ચંપાના
 વાસી, પુરો અમારી આશ. કંઠે
 પુજા ખાસી કેસર ઘાસી, પુષ્પ
 સુવાસી, પુરો અમારી આશ.
 ચૈત્યવંદન કંઠે ચિત્તથી પ્રભુજી,
 ગાઈ ગીત રસાળ, એમ પુજા
 કરી વીનતી કંઠે છું, આપો મોક્ષ
 વીશાળ. દીયો કર્મને ફાંસી, કાઢો
 કુવાસી, જેમ જાય નાસી, પુરો
 અમારી આશ. ॥ વા. ॥ ૧ ॥
 આ સંસાર ઘોર મહોદધીથી કાઢો
 અમને બહાર, સ્વારથનાં સહુ
 કોઈસગાં છે, માત પીતા પરિવાર,

ખાળમીત્ર ઉલાસી, વીજ્ય વીલાસી,
અરજી ખાસી, પુરો અમારી આશ.
વાસુપુજ્ય. ॥ ૨ ॥

શ્રી સહસ-કૃણા પાર્શ્વનાથ-
જનું સ્તવન.

પાણી ભરવા હું ગમતીરે, સા-
હેલોની સંગેરે.

ગંગાતટ તપોવનમાંરે, બની રચના
ભારી. પંચ અગ્નિ તપતોરે,
તાપસ બહુ અહંકારી. ॥ એ,
આંકણી પાર્શ્વકુમાર. આવી કહે,
સુણ. તપસી એક વાત, આવી
તપસ્યા કાં કરે, જીવ બળે સા-
ક્ષાત; જયણા વિણ તપ કળરે,

નથી કાંઈ શુભકારી. ॥ ગંગા ॥ ૧
 તપ તટકી તાપસ કહે. સુણ તુ
 રાજકુમાર, અશ્વ ખેલાવો જઈ
 કરી, શું જાણો તપસાર, તવ અ-
 જિથી બળતોરે, કઠાવ્યો પત્રગ
 ભારી, નવકાર સુણાવીરે કીધો
 ઇંદ્ર અવતારી. ॥ ગંગા ॥ ૨ ॥
 કમઠ કાળ જોગે ચવી, થયો તે
 મેઘકુમાર, પાર્શ્વ પ્રભુની ઉપરે,
 વરસાવે જલધાર, પૂર્વ ભવ વૈરે
 રે, કરે ઉપસર્ગ ભારી, ઇંદ્રાસન
 ચંચુરે, જીવે અવધિધારી, ॥ ગંગા
 ॥૩॥ ધરણેદ્ર રક્ષાવતી આવ્યાં તીહાં
 તત્કાળ, ઉંચી પીઠ રચી તીહાં,

સ્થાપ્યા ત્રીભુવનપાળ, કૃષ્ણી
છત્રની છાયારે, પ્રભુ મસ્તક ધારી,
કુદ કમઠને જાણીરે, દીધી શિક્ષા
ભારી. ॥ ૪ ॥

ઓગણીસેં એકાવને અહમદનગર
મોઝાર, બાળ મિત્ર સ્થાપિત થઈ,
પાર્શ્વ પ્રભુ સુપસાય, મેઘ્નરો મળી
ગાવેરે, મુણે તમે નરનારો, પ્રભુ
નામ જપતાંરે, પામો તુમે ભવ
પારી. ॥ ૫ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથ જનસ્તવન.
ત્રીન ભુવનકે સીરહાર પાર મોઢે
ઉતારજી, વામા કે નંદન આયો
મય જંદન તુમરે હવાર જી,

હરસન મોહો દેત નહી, ખખર
હમરી લેત નહી, લવ દધી ખીચ
આન કસ્યો હું અખ ઉગારા.
તીન૦

લવ અંધેરી રેન ભરી, ઉનમે
સુઝત નાંહી જરી, ખીપતા મોપે
આન પરી, અનુચરપર નજર કરી ૧
જગ મગે પ્રભુ જોત તેરી લવ
અંધેરી ઘો ઉખેરી, જગતમે
જનરાજ મોરા, “પ્રાણ” આધાર
અ. તીન૦

શ્રી મહાવીર જન સ્તવન.

મહાવીરજનવર મહેરબાની
મુજસે જરીક કરનાઅ. તુંમ નાથ
જગતમે ખળીયા લવસંકટ દુર

હરનાજી. તુમ દયા સિંધુકહેલાતે,
 મોરે સીરેપર કર ધરનાજી. મય
 ભવ ભવબન ભટકી તેરો લીયો
 સરણાજી. હમ તુમકંઈ ભવકી
 સગાઈ, વો ધ્યાનમે ધરનાજી. મેરે
 કરમકી કઠીન કહાની, મય ક્યા
 કરં વરણાજી. તેરે “પ્રાણ” કે ખ્યારે
 પ્રભુજી, તેરે ચહું ચરણાજી.

ઔપદેશીક પદ.

મુરખો ગાહી દેખી મલકાયે
 ઉમર તારી રેલતણીપેરે બાયે. મુઁ
 સંસાર રૂપની ગાહી બની ને
 રાગદ્વેષ હોય પાટા,
 દેહ ઠગ્યા ને પળ પળ પછડાં
 તેમ ફરે છે આઉખાનાં આંટા. મુઁ

કમં અંજનમાં કષાય અગ્ની ને
 વિષયવારી માંહી ભરીયું,
 ત્રસનું ભુંગળું આગળ કરયું
 એ તો ચારે ગતીમાં ફરીયું. મુઠ
 પ્રેમજ રૂપી આંકડા વળગાડયા ને
 ડબ્બે ડબ્બા જોડયા ભાઈ,
 પુરવ ભવની ખરચી લઈને
 ચેતન બેસાડે બેઠા માંહી. મુઠ
 કોઈએ ટીકીટ લીધી નરકતીર્યચની
 કોઈએ લીધી મનુષ્ય દેવા,
 કોઈએ ટીકીટ લીધી સિદ્ધગતીની
 પામવા અમૃત મેવા. મુઠ
 ઘડી ઘડી ઘડીયાળોજ વાગે
 નીશદીન એમ વહી જાવે,
 બોલે સીટીને ચાલે આગગાડી,

આડા અવળા માઈલ આવે. મુઠ
 આયુષ્ય રૂપી આઠ્યું ઇસ્તેશન
 હંસલો તે હાલુ હાલુ થાયે,
 પાપે ભરી પાકીટ લઈ જતાં,
 કાળ કેટલાજ પકડી જાયે. મુઠ
 લાખ ચોરાશી જીવાયોની માંહી
 જીવડો ફરી ફરી આવે,
 સફળરૂનો જે ધરમ આરાધે તે
 નિશ્ચય શીવ પાવે. મુઠ

શ્રી જિનસ્તવન.

શ્રી શ્રી શાંતિનાથ, જોડું હું જે હાથ
 —એ રાગ.

જય જિનેશ્વરા તુંજ ઇશ્વરા,
 હમેશના કલેશને નિવારકેશ્વરા.
 જય મંગલ વર્તે તુંજ નામે,

જપતાં પાતિક જાય;
મંગલકારી મૂર્તિ તારી, દીઠે દુરિત
પલાય. જયં ॥ ૧ ॥

આદિ રૂપ પરમેષ્ઠી માનું,
ઐંકારે આદેય;
શિવપદ દાતા યોગીને તું,
એક ધ્યાનથી ધ્યેય. જયં ॥૨॥
સર્વ કાર્યમાં વિઘન નિવારે,
હે શાંતિ શ્રીકાર;
અક્ષય જ્ઞાન માંગરોળ સંગીત,
મંડળીને વિસ્તાર. જયં ॥ ૩ ॥

શ્રી જિનસ્તવન

વિનાતિ ધરજે ધ્યાન, સજ્જન સહુ
—એ રાગ.

સાંજ સમે જિન વંદો ભવિજન,
સાંજ સમે જિન વંદો.

મેટત ભવદુઃખ કુંદો ભવિજન-
સાંજ સમે જિન વંદો.

પ્રથમ તીર્થંકર શ્રીઆદિ જિનેશ્વર,
સમરત હોત આનંદો. ભ૦ ॥ ૧ ॥

લે કર દીપક આગેહી વાડું.

જરત પાપકો કુંદો. ભ૦ ॥ ૨ ॥

પદ્માસન કરી ધ્યાન લગાવું, ખેવત
ધુપ સુગંધો. ભ૦ ॥ ૩ ॥

રત્નજડિત કડું રે આરતી, વાજત
તાલ મૃદંગો. ભ૦ ॥ ૪ ॥

કહે જિનદાસ સમજ જીયા અપનો,
છટત પાપ નિકુંદો. ભ૦ ॥ ૫ ॥

અંતરૂના ઉદ્દગારો.

પ્રભુ હું જેવો તેવો પણ હોરો,
મને રંકને પાર ઉતારો—નાથ હું.

જોગ ધ્યાનને જપ તપ તિરથ,

નાથ નથીરે નીપજતા;
 મનડુ પાપી મારે કુદકા,
 ભગવત તુજને ભજતાં—નાથ હું.
 મધ્ય દરિયે જીવ મચ્છ મુઝાણો,
 તૃષ્ણાને નથી તજતો;
 સામુ ભાજે કાળ ખડો પણ,
 નફ્ટ નથી કાંઈ સજતો—નાથ હું.
 અંતરની દુગ્ધાને વારે,
 તન મન વ્યાધી ટાળે;
 દેવ દયા નિધિ નવીન પાપીને,
 આપ વિના કેણુ તારે—નાથ હું.
 ઇલાચી પુત્રની સજઝાય.

નામ ઇલાપુત્ર બાણીએ ધન-
 કત્ત શેઠનો પુત્ર ॥ નટવી દેખીને
 મોહીઓ, નવિ રાખ્યું ધરનું સૂત્ર
 ॥૧॥ કરમ ન છૂટે રે પ્રાણીયા, પૂરવ

નેહ વિકાર ॥ નિજ કુળ છાંડી રે
 નટ થયો, નાણી શરમ લગાર ॥
 કરમં ॥ ૨ ॥ માત પિતા કહે
 પુત્રને, નટ નવિ થઈએ રે જાત
 ॥ પુત્ર પરણાવું રે પદમિણી, સુખ
 વિલસો સંઘાત ॥ કરમં ॥ ૩ ॥
 કહેણુ ન માન્યું રે તાતનું, પૂરવ
 કર્મ વિશેષ ॥ નટ થઈ શીખ્યો
 રે નાચવા, ન મટે લખ્યા રે
 લેખ ॥ કરમં ॥ ૪ ॥ ઈકપુર
 આંચો રે નાચવા, ઉચો વંશ
 વિશેષ ॥ તિહાં રાય જોવાને
 આવીઓ, મળીયાં લોક અનેક
 ॥ કરમં ॥ ૫ ॥ ઢોલ વજાવે રે
 નટવી, ગાવે કિન્નર સાહ ॥ પાચ-
 તણ ધુધરા ધમધમે, ગાજે અંબર-

નાહ ॥ કરમ ॥ ૬ ॥ દોય પગ પહેરી
 રે પાવડી, વંશ ચઢ્યો ગજ ગેલ
 ॥ નોધારો થઈ નાચતો, ખેલે
 નવનવા ખેલ ॥ કરમ ॥ ૭ ॥
 નટવી રંભા રે સારિખી, નયણે
 દેખે રે જામ ॥ જો અંતેઉરમાં
 એ રહે, જનમ સફળ મુજ તામ
 ॥ કરમ ॥ ૮ ॥ તવ તિહાં ચિંતે
 રે ભૂપતિ, લુપ્ત્યો નટવીની સાથ
 ॥ જો નટ પડે રે નાચતો, તો
 નટવી કંઈ મુજ હાથ ॥ કરમ ॥
 ॥ ૯ ॥ કર્મ વશે રે હું નટ થયો,
 નાચું છું નિરાધાર ॥ મન નવિ
 માને રે રાયનું, તો કોણ કરવો
 વિચાર ॥ કરમ ॥ ૧૦ ॥ દાન

ન આપે રે ભૂપતિ, નટે જાણી
 તે વાત ॥ હું ધન વાંછું છું રે
 રાયનું, રાય વાંછે મુજ ધાત ॥
 કરમ૦ ॥૧૧॥ દાન લહું જો હું
 રાયનું; તો મુજ જીવિત સાર
 ॥ એમ મન માંહે ચિંતવી,
 ચઢીઓ ચોથી રે વાર ॥ કરમ૦
 ॥ ૧૨ ॥ થાળ ભરી શુદ્ધ મોદકે,
 પદમણી ઉભી છે બાર ॥ દ્યો
 દ્યો કહે છે લેતા નથી, ધન્ય
 ધન્ય મુનિ અવતાર ॥ કરમ૦
 ॥ ૧૩ ॥ એમ તિહાં મુનિવર
 વોહોરતા, નટે પેખ્યા મહાભાગ,
 ધિગ ધિગ વિષયા રે જીવને,
 એમ નટ પામ્યો વૈરાગ ॥ કરમ૦

૧૫૦

॥ ૧૪ ॥ સંવરભાવે રે કેવળી,
થયો તે કમં અપાય ॥ કેવળ
મહિમા રે સુર કરે, લખિધવિજય
ગુણ ગાય ॥ કરમ ન છૂટે રે
બ્રાહ્મીઆ ॥ ૧૫ ॥

આપ સ્વભાવની મજાગાય.
આપ સ્વભાવમાં રે,
અબધુ સદા મગનમેં રહેના ॥
જગત જીવ હે કરમાધીના,
અચરિજ કણુઅ ન લીના
આપ ॥ ૧૬ ॥

તુમ નહીં ઠેરા કોઈ નહીં તેરા,
કયા કરે મેરા મેરા ॥
તેરા હે સો તેરા પાસે,

ઝવર સળે ઝનેરા ॥

આપ૦ ॥ ૨ ॥

વપુ વિન.શી તું અવિનાશી.

અખ હે ધનકો વિલાસી ॥

વપુ સંગ જખ દૂર નિકાસી,

તખ તુમ શિવકા વાસી ॥

આપ૦ ॥ ૩ ॥

રાગ ને રીસા દોય ખવીસા,

એ તુમ દુઃખકા દીસા ॥

જખ તુમ ઉનકું દૂર કરીસા,

તખ તુમ જગકા ઇંચા ॥

આપ૦ ॥ ૪ ॥

પરકી આશા સદા નિરાશા,

એ હે જગજન પાસા ॥

તે કાટનકુ કરે. અબ્યાસા,

૧૫૨

લહો સદા સુખવાસા ॥

આપ૦ ॥ ૫ ॥

કબહીક કાજી કબહીક પાજી,

કબહીક હુઆ અપબ્રાજી ॥

કબહીક જગમે કીતિં ગાજી,

સખ પુજગલકી બાજી ॥

આપ૦ ॥ ૬ ॥

શુદ્ધ ઉપયોગ ને સમતાધારી,

જ્ઞાન ધ્યાન મનોહારી ॥

કર્મકલંકકુ દૂર નિવારી

જીવ વરે શિવનારી ॥

આપ૦ ॥ ૭ ॥

જોવ ન અસ્થિરની સજ્જાય

જોખનીઆની મોંઝ ફેળાં,
 જાય નગારાં દેતી રે ॥ ઘડી
 ઘડી ઘડીઆળાં વાજે, તોછી ન
 જાગે તેથી રે ॥ જો ॥ ૧ ॥
 જરા રાક્ષસી જોર કરે છે,
 ફેલાવી ફજેતી રે ॥ આવી અવધે
 આશ'કે નહી, લખપતિને લેતી
 રે ॥ જો ॥ ૩ ॥ જે તે ઉપર
 જોર કરે છે, ચતુર જીવેને
 ચેતી રે ॥ માંધાતા સરખા નર
 ખળીયા, રાજવિયા થયા રેતી
 રે ॥ જો ॥ ૪ ॥ જિનરાજને
 શરણે જાઓ, જોરાલો કે ન

જેથી રે ॥ દુનિયામાં દુલ્લે દીસે
 નહી. આખર તરશે, તેથી રે ॥
 જો ॥ ૫ ॥ હંત પડ્યા ને
 ઠાસો થયો, કાજ સયું નહીં
 કેથી રે ॥ ઉદયરત્ન કહે આપે
 સમજો, કહીએ વાતો કેતી રે ॥
 જો ॥ ૬ ॥

આત્મ બોધક પદ.

સદગુરુને મોહે ભાંગ પીલાઈ
 અખીયાંમે આ ગઈ લાલી. સદૃ
 ભાવકી ભાંગ મીરમકી મીરચી
 ઘુંટણવાલા મેરા સાંઈ.
 કીરીયાકી કુંડી જ્ઞાનકા ઘોંટા
 શીયલકી સાપી બનાઈ. સદૃ

૧૫૫

અયસી ભાંગ પીવત સુઘડનર
અજરામર હો બાધ
સદગુરુ કહત મેલ મન મમતા
મોક્ષ નીધાનને પાઈ. સદ૦

સેવાધર્મની ભાવના.

મન્દાકીન્તા છંદ.

આલો મિત્રો ! પરહિતતણાં
કામ આજે કરીશું,
દુઃખી જે જે નજર પડતાં,
દુઃખ તેનાં હરીશું;
શાન્તિ દેવા જિગરબળથી
સ્વાર્થનો ભોગ આપી,
રૂઝાવીશું હૃદય પ્રણુને
દુઃખના હેતુ ટાળી. ૧
આંસુડાં જે નયન ઝરતાં

૧૫૬

હુછીશું નિજ, હસ્તે,
સિંચીશું ત્યાં પ્રણય બળની
વારિ ધારાજ પ્રીતે,
શોકે ડુબ્યું વદન નિરખી
શાન્તિ તેને હઠશું,
નિમિત્તે જે ઉદ્ભવ થયો
નાશ તેનો કરીશું. ૨
અજ્ઞાનીના તિમિર પટનો
ભાંગ કરવા નિમિત્તે,
વિદ્યાનાં પ્રબળ કિરણો
ફેંકીશું શુદ્ધ ચિત્તે;
દેખી ભવો બળહીન જગે
ધરીશું વીર્ય ખતે,
જેથી તેઓ ધીરજ ધરીને
ચાલશે યોગ્ય પંથે. ૩

લોકોમાંહે નિરખી અશુચિ
 દ્રેષ તો ના ધરીશું,
 દૃષ્ટાંતેથી શિખવી શુચિતા
 મેલ જલદી હરીશું;
 જ્યાં જ્યાં જેવી જરૂર
 પડતી સેવનાની અમારી,
 ત્યાં ત્યાં તેવી અમ' હૃદયતો
 આપશે સેવ ભારી. ૪
 સેવા સેવા અવનીતલમાં
 ધર્મ ખીજો ન બાણું,
 સેવા ! સેવા ? રટણ કરીને
 કાયેમાં તેજ આણું:
 સેવાનો તો વિકટ પંથ છે
 તોય તેને ગ્રહીશું,

૧૫૮

પ્રાણી સેવા કરી મુગુરના
માર્ગમાં વિચરીશું.
મ. ન. દોશી.

આત્મોદ્ધારક વૈરાગી પદો.

—૧—

(કાનુડો ન જાણે મેરી પ્રીત એ રાગ.)

ચેતન સ્વાચિયો સંસાર,
સગપણુ સર્વે ખોટારે. ચેતન
જુઠી છે કાયા વાડી,
ન્યારી છે ગાડી લાડી;
ફાગટ શાને મન કુલાય;
અંતે સર્વે જાશે રે, ચેતન ૧
હાઠે ધરણી મુજાવે.
જાય તે. હિલમાં નહિ લાવે;

ચાલ્યા રાવણ સરખા રાય,
 પાંઠવ કૌરવ યોદ્ધા રે. ચેતન. ૨
 સ્વારથથી જુઠાં બોલે,
 સ્વારથથી જુઠાં તોલે;
 સ્વારથ માટે મુદ્દો થાય,
 લડતા રંકને રાણા રે. ચેતન. ૩
 સ્વારથથી નીતિ ત્યાગે,
 સ્વારથથી પાયે લાગે;
 સ્વારથ કપટ કળાનું મૂળ,
 પાપ અનેક કરાવે રે, ચેતન. ૪
 સ્વારથમાં સર્વેં ડુલ્યા,
 બહુતર બહુને બૂલ્યા;
 સ્વારથ આગળ સત્ય હણાય,
 અન્ધા નરને નારી રે. ચેતન. ૫
 સ્વારથથી મસ્તક કાપે,

સ્વારથથી પહવી આપે;
 સ્વારથ આગળ શાનો ન્યાય,
 બહેરા આગળ ગાણું રે. ચેતન ૬
 સ્વારથથી વીરલા છુટ્યા,
 સ્વારથમાં સર્વે ખુન્ધ્યા;
 જગમાં સ્વાર્થ તણે પરપંચ,
 ન્યાય ચુકાદા લેખોરે. ચેતન. ૭
 ધર્મી સ્વારથને ત્યાગે,
 દ્વિષમાં આતમના રાગે;
 તમ રવિકિરણે સ્વાર્થ નાશ,
 હોવે આતમ જ્ઞાનેરે. ચેતન. ૮
 પરમારથ પ્રીતિ ધારી,
 વો ગુરૂ ઉપકારી;
 હ્રદયગર ધરજો ધર્મ,
 યા સર્વ વિસારી રે. ચેતન. ૯

આત્મોદ્ધારક વૈરાગી

પદ ૨ જી.

(કાનુડો ન જાણે મોરી પ્રીત-એ-રાગ,

જીવડા હજી જરી તો ચેત,

બાજી આંછે છેલ્લી રે. જીવડા

નિન્દા કરવામાં શૂરો,

પાપી પાપજડે પૂરો;

લોભી સ્વાસ્થ્યમાં તૈયાર,

પરમાં માની માંહે રે. જીવડા. ૧

મેજ મજા મન લાગી મીઠી,

પરનારી પ્રેમે દીઠી;

મનમાં તૃષ્ણાનો નહિં પાર.

માની માંહે માંહે રે જીવડા. ૨

વિકથાની વાતો પ્યારી,

કીધી તેં ચોરી જારી;
 પરપરિણતિમાં રહી મળ્યુલ,
 આખી દિમર હારી રે. જીવડા. ૩
 લક્ષ્મીની લાલચ લાગી,
 બહિરાતમ પહનો રાગી;
 મૂરખ લજવી જનનો કુખ,
 ફેગટ ભારે મારી રે. જીવડા. ૪
 મળીયું છે ઉત્તમ ટાણું;
 પરખી લે નયણે નાણું;
 નાવે સાથે કોઈ તલભાર,
 શાને મોહ ધરે છે રે. જીવડા. ૫
 અર્ક તણાં આકુલાં જેવાં,
 તન ધન જોખન છે તેવાં;
 બાજીગરની બાજી ફેક,

અન્તે વિણુશી જાશે રે. જીવડા. ૬
 નરનારી મૂરખ જન ડાહ્યા,
 સાચી માનીને માયા;
 ભવમાં ભટક્યા વારંવાર,
 જન્મ જરા દુઃખ પામી રે. જીવડા. ૭
 સાચી શિખામણુ માની,
 થા તું આતમનો ધ્યાની;
 બુદ્ધિસાગર સાચી સેવ,
 પ્રભુની અન્તર ધારી રે. જીવડા. ૮
 આત્મોદ્ધારક વૈરાગી પદ ૩ જી.
 જાય છે જાય છે જાય છે રે
 આ જીવવાની ચાલી જાય છે,
 પાણીનો રેલો સમુદ્રની ભરતી,
 આયુષ્ય ઘટતું થાય છે રે.

આ જીવાની ચાલી જાય છે. ૧.

આકાશે જેવી વાદળીયો,
જેવો વિજળી ચમકાર છે રે.

આ જીવાની ચાલી જાય છે. ૨
મનમાં જાણે થાઉં છું મોટો,
મન મધ્યે મલકાય છે રે.

આ જીવાની ચાલી જાય છે. ૩
રમણિય રામા તન ધન દેખી,
મૂરખ મન સરમાય છે રે.

આ જીવાની ચાલી જાય છે. ૪
ફૂલી ફરે ફૂલણી પેઠે,
રોફ માંહિ રગડાય છે રે.

આ જીવાની ચાલી જાય છે. ૫
મનમાં જાણે મારા સરખો,

જગમાં કોઈ ન જણાય છે રે.

આ જીવાની ચાલી જાય છે. ૬

ખટપટ લટપટ ઝટમાં કરતો

જમના પાસ પકડાય છે રે,

આ જીવાની ચાલી જાય છે. ૭

લેઈ આંગ્યો શું લેઈ જાઈશ,

ફાગટ શું ફૂંલાય છે રે.

આ જીવાની ચાલી જાય છે. ૮

સફગુરૂ દેવને ધર્મ લાજ લે,

બુદ્ધિસાગર સુખ થાય છે રે.

આ જીવાની ચાલી જાય છે. ૯

આત્મોદ્ધારક વૈરાગી પદ ૪ થું.

(હવે મને હાર નામશું નેહ
લાગ્યો-એ રાગ.)

મુસાફર જીવડા કાયાનો મહેલ
નથી તારો, માને શું મોહિ મારો
મારો રે. મુસાફર૦

લાખ ચોરાશીમાં દેહ ધર્યા બહુ,
જન્મ જરા દુઃખ પામી,
માનવ ભવ એળે ચૂક ન જીવડા
ભજી લેને અંતર્યામીરે.

મુસાફર જીવડા કાયાનો મહેલ
નથી તારો. ૧

કાયા મહેલનો કાંઈ ન ભરંસો,
જલમાં ઉઠેલ પરપોટો;

અમૂલ્ય શ્વાસોચ્છ્વાસ વહે છે,
 મરખ વાળ નહિ ગોઠોરે. મુઠ ૨.
 કળા કરી કાયા માટે કરોડ પાણી,
 તારી ન થાય કોઈ કાળે;
 ચેતોચેતનજી સમજી સ્વરૂપ નિજ,
 પડ નહિ મોહની જાંઘળેરે.
 મુસાફર જીવડા કાયાનો મહેલ
 નથી તારો. ૩

આરે જગતમાં જન્મીને જીવડા,
 શું ? ધર્મ સાધન તેં તો સાધ્યું;
 ક્ષણક્ષણમાં મૂલ્યો બાન પોતાનું,
 મનહું તો મોહમાંહિ વાધ્યુંરે.
 મુસાફર જીવડા કાયાનો મહેલ
 નથી તારો. ૪

વિષય વાસનાના અવળા જે ઘાટો,
 ઓળંગી ચાલજેરે વાટે;
 બુદ્ધિસાગર ખેલ નથી બાળકનો,
 શિવ સુખ છે શીર સાટેરે.

મુસાફર જીવડા કાયાનો મહેલ
 નથી તારો. પ

આત્મોદ્ધારક વૈરાગી પદ પ મું.
 (હવે મને હરિ નામશું નેહ લાગ્યો
 એ રાગ.)

મુક્તિના પન્થે ચૂરવીર ચાલશે
 ભાગી, કાયર તો ભય ત્યાંથી
 ભાગી રે. મુક્તિઠ સુખદનો વેષ
 પહેરી પવેયો, રણમાં તો ચાલે
 છે સહુના રે આગે; ખરાખરીનો

જ્યારે ખેલ આવે ત્યારે, મુઠી
 વાળીને લીડ લાગે રે. મુક્તિ ૧
 સતીનો ડાળ લલે રાખો સહુ
 નારિયો, પતિની સાથ સતી બળશે;
 ભક્તિયું તેલ માગે ખરા ભક્તાની,
 ભક્તિ તે ભાવમાંહિ ભમશેરે.
 મુક્તિ. ૨. દીક્ષા લેઈને, સાધુ
 કહાવે સહુ, વિરલા સંયમથી
 વિચરતા; કરી કેસરીયાં મોહ
 હઠાવી, જયલક્ષ્મી કોઈ વર
 તારે. મુક્તિ ૩. લીધો વેષ તેને
 ભજવે છે શૂરા જન, ખોલે છે
 ખોલ તેવું પાળે; બુદ્ધિસાગર
 શૂરવીર સાધુઓ, શિવપુર સન્મુખ
 ચાલે રે. મુક્તિ ૪.

આત્મોદ્ધારક વૈરાગી પદ ૬ હું
(હવે મને હરી નામશું નેહ)

લાગ્યો—એ રાગ

ચેતનજી સમજો જુડી આ
દુનિયાની ખાજી, રહ્યો શું તેમાં
રાચી માચી રે. ચેતન૦ અજ્ઞાને
અન્ધ થઈ જોયું ન જીવડા, આત્મ
સ્વરૂપ જોહ સાચું; હસતાં હેં હેં
કરતાં એ માનવી, ક્ષાત્રી જાશે
તાં હેં ડાચું રે. ચેતન૦ ૧. મહેલ
ચણાવ્યા ખાગ ખનાવ્યા, લક્ષ્મીના
લોભમાં તણાયા; એક દિન અણુ-
ધાર્યો ઉઠીસ દેહથી, કોઈ ન
જાણે ક્યાંથી આવ્યા રે. ચેતન૦

૨. મનમાં આવે તેવું માની લે
 માનવી, અતે તો કોઈ નથી
 તારું; ચેતન ચાલે ગાંધી રે કાયા,
 મિથ્યા માને માંરે માંરે રે. ચેતન૦
 ૩. ચેતન પણ જડ જેવો બનીને,
 કાંઈ ન મનમાં વિચાર્યું; ગણકાર્યું
 નહિ ગુરૂનું બોલવું, મોહિ આયુષ્ય
 સહુ હાર્યું રે. ચેતન૦ ૪ સમજ
 સમજ દિલ માંહિરે જીવડા, ધર્મ
 ઉઘમ ચિત્ત ધારો; બુદ્ધિસાગર
 સદગુરૂજીના શરણે રહી આતમ
 જટ તારોરે. ચેતન૦ ૫.

આત્મોદ્ધારક વૈરાગી પદ ૭ મું.

(હવે મને હરિ નામથું નેહ

લાગ્યો—એ રાગ)

ચેતનજી ચેતો કોઈ ન દુનિ-
યામાં તારૂં, મિથ્યા માને છે
મારૂં મારૂં રે. ચેતનજીં લાખ
ચોરાશીમાં વાર અનન્તિ, દેહ
ધર્યાં દુઃખ પામી; મળીયો માનવ
ભવ હાર ન આતમ, ઉદ્યમમાં
રાખ નહિ પામી રે. ચેતનં ૧.
કાયા રે બંગલો મુસાફર જીવડો,
જેજે તું આંખને ઉઘાડી; ઉઘાળો
અણુધાર્યો ભરવોરે પડશે, પડ્યાં
રહેશે ગાડી વાડી રે. ચેતનં ૨

રામ રાવણને પાંઠવ કૌરવ, મુકી
 ચાલ્યા સહુ માયા; બણી ઠણી
 શું કૃત્તી કરે છે, પડતી રહેશે
 તારી કાચારે. ચેતન૦ ૩. માયા
 મમતાને આળસ છાંડી, ધ્યાન
 ધરે સુખકારી; બુદ્ધિસાગર સહ-
 ગુરૂના પ્રતાપે. પામે એવ લવ-
 પારી રે. ચેતન૦ ૪.

“ ઝખ મારવા ? ”

ગઝલ સોરઠી-(હરિગીતમાં
 પણ ગવાશે.)

જો ઇશને સમરે નહિ,
 જનગ્યો વૃથા ‘ ઝખ મારવા ? ’
 પરમાર્થને પોષ્યો નહિ,
 જીવ્યો જગે ‘ ઝખ મારવા ? ’ જો.

ખાધું પીધું હા ? ખંતથી,
 જાડા થયા પાડા સમા;
 પર પીંડને પોખ્યો નહિ,
 જાડા થયા 'જખ મારવા ?' જો.
 મોજો હજારો મારતા,
 ગાડી અને ઘોડે ચઢી;
 સત્કર્મ કેં કીધું નહિ,
 મોજો કરે 'જખ મારવા ?' જો.
 રાજા થયા કેં દેશના,
 પીડા પ્રજાને આપતા;
 રૈયત સહા રહતી રહે,
 રાજા થયા 'જખ મારવા ?' જો.
 સુખ મેળવે રૈયત સહા,
 ના રાજ્યને રહેતી વશ;
 ટટો બખેડા જો કરે,

રહે રાજ્યમાં 'ઝખ મારવા ?' જો.
 બાવા અને યોગી બની,
 માયા મુકી ના વેગણી;
 ઢાંગી થઈ જગ ધૂતતા,
 બાવા બને 'ઝખ મરવા ?' જો.
 વિદ્યા ભણી કે' કે' શીખ્યા,
 પંડિતને જ્ઞાની બન્યા;
 ના જ્ઞાન આપ્યું અવરને,
 જ્ઞાની થયા 'ઝખ મારવા ?' જો.
 નખરાં કરે છે નવનવાં,
 નિજ નાથને સંતાપતી;
 સંતોષતી ના સ્વામીને,
 નખરાં કરે 'ઝખ મારવા ?' જો.
 અતિ કષ્ટથી ઉછેરીને,
 ડાહ્યા બનાવ્યા ઠિકરા;

માળાપને માને નહિ,
 પેટે પડયા 'ઝખ મારવા ?' જો.
 જો પુરતું આપે નહિ,
 જલિમ જલમથી કામ લે;
 એ શેઠીયા કે શઠ છે,
 જુલ્મો કરે 'ઝખ મારવા ?' જો.
 ખાઈ નિમક નિજ શેઠનું,
 હલાલ ના હેતે કર્યું;
 એ ચાકરો કે ચોરટા,
 ખાતા નિમક 'ઝખ મારવા ?' જો.
 વાણી ઉચારી 'શંકરે' સર,
 નાઈટ, ને જે, પી. થયા;
 જો દેશ સેવા નહિ કરી
 જે, પી. થયા 'ઝખ મારવા ?' જો.

અથ પરચખખાણુ લેવાની વિધિ.

અથ નમુકાર સહિઅં.

ઉગ્ગએસુરે, નમુકાર સહિઅં,
પચ્ચખખાઇ, ચઉવિહંપિ, આહારં
અસણં, પાણં, ખાઇમં સાઇમં
અનથણા લોગેણં સહસાગારેણ
વેસિરે (ઇતિ)

અથ નમુકાર સહિઅં
મુકું સહિઅં.

ઉગ્ગએસુરે નમુકાર સહિઅં
મુકુંસહિઅં પચ્ચખખાઇ ચઉવિહંપિ
આહારં અસણં પાણં ખાઇમં સાઇમં

અન્નથણા લોગેણું, સહસાગારેણું,
મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિ વત્તિ
યાગારેણું વોસિરે (ઇતિ).

અથ સાઠ પોરિસિનું.

ઉગ્ગએસુરે નમુક્કાર સહિઅં
પોરિસિ સાઠ્ઠુપોરિસિં મુઠ્ઠિસહિઅં
પચ્ચખખાઇ ઉગ્ગએસુરે ચઉન્નિહંપિ
આહારં અસણું પાણું ખાઇમં સાઇમં
અન્નથણા લોગેણું સહસાગારેણું પચ્ચ
જ્ઞકાલેણું હિસામોહિણું સાહુવયણેણું
મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિ વત્તિ.
યાગારેણું વોસિરે (ઇતિ).

અથ પુરિમુઠ્ઠ અવઢ્ઠનું.

ઉગ્ગએસુરે નમુક્કાર સહિઅં
પુરિમુઠ્ઠ અવઢ્ઠ મુઠ્ઠિસહિઅં પચ્ચ.

જખાઈ ઉગ્ગએમુરે ચક્રિવિહંપિ
 આહારં અમ્મણું પાણું ખાઈમં
 સાઈમં અન્નથણા ભોગેણું સહ-
 સાગારેણું પચ્છન્ન કાલેણું દિસા-
 મોહેણું સાહુવયણેણું મહત્તરાગા-
 રેણું સન્વસમાહિ વત્તિઆગારેણું
 વોસિરે (ઇતિ).

અથ વિગઈ નિવિઘનું.

વિગઈઓ નિવિગઈઅ પચ્ચ-
 જખાઈ અન્નથણા ભોગેણું સહસા-
 ગારેણું લેવાલેવેણું ગિહથ્ય સંસ-
 ઠેણું ઉજ્જિખત વિવેગેણું પહુચ્ચ
 મજ્જિખએણું પરિક્કા વચિયાગારેણું
 મહત્તરાગાણું વોસિરે (ઇતિ).

અથ બેઆસણા તથા

એકાસણાનું.

ઉગ્ગએસુરે નમુઝાર સહિઅં
 પોરિસિં સાદુપોરિસિં પુરિમુદ્દં
 મુદ્દિસહિઅં પચ્ચખખાઈ ઉગ્ગએ
 ચઉવ્વિહંપિ આહારં અસણું પાણું
 ખાઈમં સાઈમં અન્નથણા ભોગેણું
 સહસાગારેણું પચ્ચન્ન કાલેણું
 દિસામેહેણું સાહુવયણેણું મહત્ત-
 રાગેણું સવ્વસમાહિ વત્તિઆ ગારેણું
 એકાસણું બે આસણું પચ્ચખખાઈ
 તિવિહંપિ આહારં અસણું ખાઈમં
 સાઈમં અન્નથણા ભોગેણું સહ-
 સાગારેણું સાગારિ આગારેણું આ-

ઉટણ પસારેણું ગુરૂ અબુઠાણેણું
 પારિઠાવણિયાગારેણું મહત્તરાગારેણું
 સંવસમાહિ વતિઆગારેણું પાણુ-
 રસલેવેણુવા અલેવેણુવા અરઠેણુવા
 બહુલેવેણુવા સસિધેણુવા અસિધે-
 ણુવા વોસિરે (ધતિ).

અથ આયંખિતનું.

ઉગગએસુરે નમુક્કાર સહિઅ
 પોરિસિ સાદુપોરિસિ મુઠ્ઠિસહિઅ
 પચ્ચખખાઈ ઉગગએસુરે અઉવ્વહ-
 પિ આહારં અસણું પાણું ખાઈમં
 સાઈમં અન્નથણા ભોગેણું સહ-
 સાગારેણું પચ્છન્ન કાલેણું દિસા-
 મોહેણું સાહુવયણેણું મહત્તરાગા-

રેણું સંવસમાહિ વતિયાગારેણું
 એગાસણું પચ્ચખખાઈ તિવિહંપિ
 આહારં અસણું ખાઈમં સાઈમં
 અન્નથણા ભોગેણું સહસાગારેણું
 સાગારિઆગારેણું આઉટણું ખસા-
 રેણું ગુરૂઅખુઠાણેણું પરિઠાવણિયા
 ગારેણું મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિ
 વતિયાગારેણું પાણુરસ લેવેણવા
 અલેવેણવા અથથેણવા બહુલેવેણવા
 સસિથેણવા અસિથેણવા વોસિરે.
 અથ ચઉવિહાર ઉપવાસનુ.

સૂરે ઉગ્ગએ અલત્તકું પચ્ચખખાઈ
 ચઉવિહંપિ આહારં અસણું પાણું
 ખાઈમં સાઈમં અન્નથણા ભોગેણું
 સહસાગારેણું પારિઠાવણિઆગારેણું
 મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિ વતિ
 યાગારેણું વોસિરે.

અથ તિવિહાર ઉપવાસનું.

સુરેઉગ્ગએ અભત્તકું પરચ-
 ખખાઈ તિવિહારિ આહારં અસણું
 ખાઈમં સાઈમં અન્નથણા લોગે-
 ણું સહસાગારેણું પારિક્ષાવિણઆ-
 ગારેણું મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિ
 વત્તિઆગારેણું પા...હાર પોરિસિં
 સાહું પોરિસિ મુઠ્ઠિ સહિઅં ધરસ-
 હિઅં પરચખખાઈ ઉગ્ગએ સુરે પુરિ
 મુઠ્ઠું અવઠું પરચખખાઈ અન્નથણા
 લોગેણું સહસાગારેણું પરચન્ન કા-
 લેણું દિસા મોહેણું સાહુવયણેણું
 મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિ વત્તિ-
 યાગારેણું પા...સ્સ લેવે વા અલે-
 વેણના અથેણવા બહુલેવેણવા
 સસિથેણવા અસિથેણવા વોસિરે.

અથ ચતુર્થ છક્રભક્તાદિકનું.

સુરેઉગ્ગએ ચતુર્થભક્ત અભ-
 ત્તઃ પરચખ્યાઈ સુરેઉગ્ગએ છક્ર-
 ભક્ત અભત્તઃ પરચખ્યાઈ સુરે-
 ઉગ્ગએ અક્રમભક્ત અત્તઃ પરચ-
 ખ્યાઈ પાણ્ડાર પોરિસિં
 મુઠ્ઠિસંહિઅં પરચખ્યાઈ અન્ન-
 થણા ભોગેણું સહસાગારેણું
 મહત્તરાગારેણું સન્વસમાહિ વત્તિ-
 યાગારેણું પાણ્ડસ લેવેણવા
 અલેવેણવા અથેણવા બહુલેવેણવા
 સસિથેણવા અસિથેણવા વોસિરે.

અથ ગાંઠસહિઅં આદિ
અભિગ્રહોનું.

ગાંઠ સહિઅં વેદ સહિઅં
દિવસહિઅં થિબુગદી સહિઅં
મુકિસહિઅં પચ્ચખખાઈ અન્નથથણા
ભોગેણું સહસાગારેણું મહત્તરાગેણું
સવ્વસમાહિ વત્તિયાગારેણું
વોસિરે.

અથ ચાદ નિયમ ધારનારને
દેસાવગાસિકનું.

દેસાવગાસિઅં ઉવભોગં, પચ્ચ-
ખખાઈ અન્નથથણા ભોગેણું સહસા-
ગારેણું મહત્તરાગારેણું સવ્વસમાહિ
વત્તિયાગારેણું વોસિરે.

અથ ચૈદ્ર નિયમ ધારવાની
ગાથા.

સચિત્ત દેવ વિગદ વાણુહ
તંબોલ વચ્ચકુસુમેસુ; વાણુહ સ-
યણ વિલેવણ બંભદિસિના ભ-
તેસુ, ૧.

સાંજના પચ્ચખખાણુ.

અથ પાણુહાર દિવસ ચરિમનું
પાણુહાર દિવસ ચરિમં પચ્ચ-
ખખાં અન્નથણા ભોગેણું સ-
હસાગારેણું સંવ સમાહિ વત્તિ
આગારેણુ વોસિરે.

અથ ચઉવિહારનું.

દિવસ ચરિમં પચ્ચખખાં
ચઉવિહારિ આહાર અસણુપાણુ

ખાઈમં સાઈમં અન્નથણા ભોગેણું
 સહસાગારેણું મહત્તરાગારેણું સંવ-
 સમાહિવત્તિયાગારેણું વોસિરે.

અથ તિવિહારનું.

દિવસ ચરિમં પરચખાઈ દુવિ-
 હંપિ આહારં અસણું ખાઈમં સા-
 ઈમં અન્નથણાભોગેણું સહસાગારેણું
 મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિવત્તિ
 આગારેણું વોસિરે.

અથ દુવિહારનું.

દિવસ ચરિમં પરચખાઈ
 દુવિહંપિ આહારં અસણું ખાઈમં
 અન્નથણા ભોગેણું સહસાગારેણું
 મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિવત્તિઆ-
 ગારેણું વોસિરે.

અથ પચ્ચખખાણુના આગારની ગાથા.

હો એવ નમુઝારો અગારા
છરચેવ પોરસિએ; સત્તવય પુરિમુદ્દે
એકાસણુગંમિ અઠેવ. ૧ (સત્તગ)
ઠાણેસુ અઅઠેવય અંબલમિ
આગારા; પંચેવય ભત્તઠુ છપ્પાણે
ચરિમ ચત્તારિ. ૨ પંચયઉરો
અભિગ્ગહે નિન્વીએ અઠુનવ આગા-
રા; અપ્પાઉરણે પંચયઉહવંતિ
સેસેસુ ચત્તારિ. ૪

હવે છ પ્રકારે પચ્ચખખાણુ
શુદ્ધ થાય છે તે ગાથા

કાસિઅં પાલિઅં સોહિઅં તિ-
રિઅં કિટ્ઠિઅં આરાહિઅં; જંચન-
આરાહિઅં તરસમિચ્છામિ દુક્કહં. ૧

॥ श्री योविशतीर्थेश्वरानां नाम संहन वसुं उच्यते ॥ ३५ ॥

क्र.सं.	प्रभुनां नाम	संहन	रंग	उच्यते	आयुष्य
१	ऋषभदेव	वृषभ	सोवनेवसुं	धनुष्यः ५००	सायुष्यं ८४
२	अजितनाथ	हाथी	"	" ४५०	" ७२
३	संभवननाथ	घोडा	"	" ४००	" ६०
४	अभिनंदन	वाहरो	"	" ३५०	" ५०
५	सुमतीनाथ	क्रोय	"	" ३००	" ४०
६	पद्मप्रभु	पद्म	राता	" २५०	" ३०
७	सुपार्श्वनाथ	रत्नस्तम्भ	हंयन	" २००	" २०
८	यंद्रप्रभु	यंद्र	उज्ज्वला	" १५०	" १०
९	सुवर्धनाथ	मन्थर	"	" १००	" २
१०	शीतलनाथ	वक्र	सोयन	" ६०	" १

૧૧	શ્રેયાંસનાથ	ખડગી	"	"	૮૦	સાખ ૮૪
૧૨	વાસુપુત્ર	મહિપ	રાતા	"	૭૦	" ૭૨
૧૩	વિમલનાથ	વગહ	કંચન	"	૬૦	" ૬૦
૧૪	અનંતનાથ	સીયાણો	"	"	૫૦	" ૩૦
૧૫	ધર્મનાથ	વજ	"	"	૪૫	" ૧૦
૧૬	શાંતિનાથ	મૃગ	"	"	૪૦	" ૧
૧૭	કંચુનાથ	ઓકડો	"	"	૩૫	હનર ૯૫
૧૮	અરનાથ	નંદાવર્ત	"	"	૩૦	" ૮૪
૧૯	મલ્લીનાથ	કગથ	નીલવરણ	"	૨૫	" ૫૫
૨૦	સુવંશુવ્રત	કાચળો	કાલા	"	૨૦	" ૩૦
૨૧	નમિનાથ	નીલકમલ	કંચન	"	૧૫	" ૧૦
૨૨	તેજનાથ	શંખ	કાલા	"	૧૦	" ૧
૨૩	પાર્શ્વનાથ	સર્પ	નીલા	"	૬	વર્ષ ૧૦૦
૨૪	મહાવીર	સિંહ	કંચન	હાથ	૭	" ૭૨

શ્રી ચોવીશતીર્થકરોનાં આયુષ્ય ગામ માત પિતાના નામનો કોઠો ॥

ક્ર.સં.	પ્રજુનાં નામ	જન્મગામ	માતાનું નામ	પિતાનું નામ
૧	ઋષ્યભદ્રવ	વિનીતા	મરદેવી	નામિભા
૨	ઋગિતનાથ	અથવા અયોધ્યા	વીજયા	ગિતશત્રુ
૩	સંભવનાથ	સાવરથી	સુસેના	ગિતારથ
૪	અભિનંદન	વિનીતા	સિદ્ધારથા	સંવરરાજ
૫	સુનતીનાથ	કાસલા	મગલા	મેવરાય
૬	પદ્મપ્રભુ	કાસંબી	સુસિમા	ધરરાય
૭	સુપાર્શ્વનાથ	વણારસી	પદ્મીમાતા	પ્રતિભ
૮	ચંદ્રપ્રભુ	ચંદ્રપૂર	લખમણા	મહસેન
૯	સુત્રધિનાથ	કાફંદી	રામાદેવી	સુપ્રીવ
૧૦	શીતલનાથ	બહિલાપૂર	નંદારાણી	દ્વરથ

११	श्रीवासिनाथ	सिंहपूर	विष्णुभाता	विष्णुराज
१२	वासुपूज्य	अंणापूर	अयादेवी	वासुपूज्य
१३	विमलनाथ	उपीतपूर	क्याभादेवी	इतवर्मा
१४	अनंतनाथ	अयोध्या	सुजहा	महसेन
१५	धर्मनाथ	रतनपूर	सुमना	आनु
१६	शान्तिनाथ	गणपूर	अयिरा	विश्वसेन
१७	हंयुनाथ	"	सिरीभाता	गुरराज
१८	अरेनाथ	"	देवीभाता	सुदर्शन
१९	अस्तीनाथ	मिथीला	प्रभावती	इंजनप
२०	मुनीसुव्रत	राजगढ़ी	पद्मावती	सुमित्र
२१	नमिनाथ	भयुरा	विप्राराष्टी	विजयराय
२२	नेमनाथ	सूरीपूर	शिवादेवी	समुद्रविजय
२३	पाश्र्वनाथ	वर्धारसी	वामाभाता	अश्वसेन
२४	महावीर	क्षत्रिपंड	त्रिशला	सिधारथ

* આત્મગોષ્ઠિ.

પ્રાતઃકાળમાં એકાંત જગા
અને શુદ્ધ ચિત્તે મનને એકાગ્ર
કરી, પછી, બાર ભાવના રૂપ
આ આત્મગોષ્ઠિ કરવી.

* * *

(૧) હે ભુવ : ત્હારી આ-
સપાસ નજર કર. જે જે પદાર્થો
તું બુએ છે તે અને ત્હારા પોતામાં
કાંઈ તફાવત ત્હને જણાય છે ?
ત્હારી આસપાસનો દરેક પદાર્થ

* લેખક: રા. વા. મો. શાહ.

તહારી લક્ષ્મી, તહારો વૈભવ, અરે
 તહારે પોતાનું શરીર પણ વિજળી
 કે પરપોટા જેવું વિનાશી છે-
 અનિત્ય છે. તું ગમે તેટલું રખોપુ
 કરીશ તો પણ તે હરેક પદાર્થ
 વિનાશી તે વિનાશી જ છે, નાશ
 પામવાનો એનો ધર્મ જ છે. એ
 સર્વ વિનાશી-અનિત્ય વસ્તુઓના
 વચમાં તું એક અવિનાશી-નિત્ય,
 ભૂલો પડવાથી આવી ચઢડ્યો છું;
 માટે એ નાશવંત વસ્તુઓમાં
 મોહ ન પામતાં તું અવિનાશી
 એવા ત્હને પીછાન. આ ક્ષણના
 પ્રસંગમાં ન રાચ.

ભરત રાજાએ વીંટીના પ્રસંગ
 ઉપરથી આવી “ અનિત્ય ભાવના
 ” માં ડુબકી મારી હતી, જેના

ફળ તરીકે બાવના રૂપી સમુદ્ર
તળેથી તેઓ કેવલ્ય મૌજીક
પામ્યા હતા.

(૨) હે જીવ ! જો તું અ-
વિનાશી-નિત્ય એવા મહને પિછા-
નવા શ્રમ નહિ લે તો નહીં મા-
નજે કે, નાશ માટે જ નિર્માયલી
એ વસ્તુઓના નાશ કે વિચોગથી
ત્હને થતાં દુઃખોમાં કિલાસો કોઈ
રીતે નહિ મળે. અને જ્યારે તું
એ બધી ચીજોને છોડી સલામ
કરી હમેશને માટે આલી નીકળીશ
ત્યારે ત્હને શરણ આપવા કોઈ
નહિ નીકળી આવે. અવિનાશો
એવા ' પોતા ' ને અથવા આત્માને
બાણવા રૂપ જો ' ધર્મ ' એજ ત્હારો
સગો થશે. માટે શરણ, સગું કે

સંબંધી જો ત્યારે જોઈતું હોય
તો અવિનાશી એવા ત્યારા આ-
ત્માને જ શોધી-એના શરણે જ.

અનાથી મુનિને, માંદગીમાં
કોઈ સચું ભાગ ન લઈ શક્યું
એટલા ખ્યાલ ઉપરથી જ આવી
“અશરણુ ભાવના” માં વહ્યી
જવાનો પ્રસંગ મળ્યો હતો, કે
જે ભાવનાએ ત્હેમને પંચમહા-
વ્રતધારી મહારાજ બનાવી મો-
ક્ષના અધિકારી બનાવ્યા હતા.

(૩) હે ભુવ ! હમણાં તું
જે જે વસ્તુઓમાં આનંદ માની
રહો છે તે વસ્તુઓ-અને તેથી
પણ વધારે ખેંચાણ કરનારી વ-
સ્તુઓ તું અનેકવાર પામ્યો છે;
હરેક ચીજના લોકતા તરીકે અને

દરેક પ્રાણીના સગા તરીકે સર્વ
 પ્રાણી પદાર્થ સાથે ત્હિં અનેક-
 વાર સંબંધ બેઠયો છે. પણ કોઈ
 સંબંધ ટકી શક્યો નહોતો. માટે
 કોઈ પ્રાણી કે પદાર્થના મોહમાં
 હીવાનો થઈ અવિનાશી એવા નિજ
 રૂપને ભૂલીશ નહિ. એવી ભૂલથી
 જ તું અપાર એવા સંસાર-સ-
 મુદ્રમાં આદિ વગરના કાળથી
 ભમ્યાં કરે છે અને ભ્રમણથી ઉ-
 દ્ભવતાં દુઃખો પરવશપણે સહન
 કરે છે. માટે એ દુઃખોમાંથી મુક્ત
 થવું હોય તો સંસારમાં આવી
 પડયા છતાં વિરક્ત પુરૂષ માફક
 વર્તે; જળકમળવત્ બની જા.

શ્રી મહી કુંવરીએ 'મોહન
 ઘર'માં વિવચાંધ રાજાઓને પૂર્વ

ભવનો સંબંધ સમજાવી ઉપર
કહેલી “સંસારભાવના”માં પ્રવેશ
કરાવવાથી તે સર્વે મોહપંકજમાં
ફસાયલા રાજાઓ મોહના શત્રુ
બની મોક્ષ લક્ષ્મી વયાં હતા.

(૪) હે જીવ ! તું એકલો
આવ્યો હતો અને એકલો જ જઈશ.
એક ઘર છોડી બીજા ઘર જતી
વખત, પહેલા ઘરવાળું કોઈ પણ
સગું તારી સાથે આવ્યું નથી
અને આવશે પણ નહિ. એ સગાને
મદદ કરવા માટે તારાં કરેલાં પા-
પોનું ફળ ભોગવવા વખતે પણ
એ કોઈ આડો હાથ દેવા નહિ
આવે; તો એવો રાગ-એવો સં-
બંધ-એવી મૈત્રી તારાં શું લીધું
કરનાર છે ? તું તારા પોતામાં

જ મિત્ર મેળવ, નજ રૂપથી જ
સગાઈ કર.

સુંદર સ્ત્રીઓથી ઘેરાયલા મુ-
ગાપુત્રે રત્ન જડીત મહેલની અ-
ગાસીમાંથી, રસ્તામાં દુર્ગંજ તપ-
સ્વીને ભેઠને આવી “ એકત્વ
ભાવના ” ભાવી હતી, જહોના પ્ર-
તાપે તહેણે નીજરૂપ પ્રાપ્ત કર્યું હતું.

(૫) હે જીવ ! તારા સિવાય
તું જે કાંઈ બાળે છે તે બધું
તારાથી અલગ જ સમજજે. ક્ષણ
પણ ન સમજતો કે સ્ત્રી તારી છે
કે પુત્ર તારો છે. લક્ષ્મી તારી
છે કે દેહ તારી છે. જો એમ
જ હોત તો એ લક્ષ્મી તારા
ઘરમાં આવ્યા પછી તારી હયા-
તીમાં બીજું ઘર કરત ! જો સ્ત્રી

પરલોક તો દૂર રહ્યું પણ કાષ્ટ
સુધી પણ ત્હારી સોજત કરવા-
માંથી જાત ? આ પ્રત્યક્ષ જોવાતા
ખેલ શું એમ નથી સ્પષ્ટ સમ
જાવતા કે ત્હારે આ ઈંદ્રજાળથી
નિજ રૂપને અલગ જ માનવું
અને એમાં લિપ્ત ન થતાં નિજ
રૂપમાં દૃઢ રહેવું ?

રાજર્ષિ નમીરાજે માંદગીના
બીછાનામાં પડયા પડયા આ “અ-
ન્યત્વ ભાવના ” માં ડુબકી મારી
કેવલ્ય મૌકિતક મેળવ્યું હતું.

(૬) હે જીવ ! તું કેને માટે
દગા ફટકા કરે છે ? આ રૂપાળા-
હાડકાના પુતળાને પોષવા માટે ?
જો તો ખરો આ પુતળું ગંધાતું
છે-મળમૂત્રથી ભરેલું છે-ક્ષણિક-

સમાં બગડી જાય છે—રાગ જરાનું
 નિવાસ ધામ છે. હવે એને તું
 સાચવી સાચવીને કેટલુંક સાચવીશ
 ? ‘ખાતર ઉપર હીવેલ’ કરતાં
 જરા તો વિચાર કર. તું ત્હને
 સાચવવા, સુંદર કરવા, રૂઢપુટ
 કરવા હજારો પ્રયત્ન કરે છે, હજારો
 પ્રકારની હિંસા કરે છે; પણ તે
 છતાં તે તો ત્હને હજો જ દે છે.
 ત્હારા ખરા ખપ વખતે તે ત્હારી
 મરણ વિરુદ્ધ લયડી પડે છે અને
 ત્હને ફસાવે છે. હવે જો ત્હારામાં
 ખુદ્દિ હોય તો જેટલી કાળજી
 એ ગુણચોર હાડપીંજર માટે ધરાવે
 છે, એટલીજ ત્હારા પોતા માટે—
 આત્મા માટે રાખે તો અખુટ ગુપ્ત
 ખજાના ત્હારા માટે ખુલ્લા થાય

એ નિઃશંક વાર્તા છે.

રૂપમાં જેનો ભેટો ન મળે
એવા સનતકુમાર ચક્રવર્તીના રૂપમાં
વાત કરતામાં, ચાટ ઉઠી હતી ?
તેના શરીરમાં કીડા પડી ગયા
હતા, જે રોગ ૭૦૦ વર્ષ શરીરમાં
રહ્યો હતો, અને જેને અંતે
ઉપર કહેલી “અશુચિ ભાવના”
ના પ્રતાપે મોક્ષ મળ્યું હતું.

(૭) હે જીવ ! રાગ દેવ અજ્ઞાન
—મિથ્યાત્વ ઇત્યાદિ “આશ્રવ”
અથવા ત્હારા આત્મસ્વરૂપને મલીન
કરનારાં “વળગાટ” છે. પ્રતિક્ષણ
ત્હને એ નવાં કર્મોનો લપેટો ના-
ખતાં જ જાય છે એનાથી જ તું
છાકટાની માફક વર્તે છે. એનાથી જ
જાવ જમણું કરવા છતાં તું પોતાને

સુખી માનવાની મૂખોઈ કરે છે. માટે
એ ચીકણા વળગાટને ઓળખ-
પ્રથમ ઓળખ, એમના સ્વભાવથી
બાકેઈ થા અને પછી એ લાગેલા
વળગાટને દુર કરવાના તથા હવે
પછી ન લાગે તેવા ઉપાય લે, ઉપ-
ભોગ પરિભોગ આદિની તૃપ્તિ
કમી કર; ઇચ્છાઓને મર્યાદાથી બાંધ;
જે કાંઈ ત્હારી પાસે છે ત્હેનો મોહ
ઓછો કરી પરમાર્થે જ ત્હારે સર્વ-
સ્વ માન, કે જેથી આશ્રવનો વળ-
ગાટ ઘણે દરજ્જે મોળો પડે.

ચંપાનગરીના શ્રાવક સમુદ્રપાળે
ગોખમાં બેઠા બેઠા, મુસ્કેટાટ બાંધે-
લા એક ચોરને વધસ્થાન તરફ
લઈ જવામાં આવતો બેઠ, “મ્હારાં
કર્મ ઉદય આવશે ત્હારે મ્હારી

પણ એજ વલે છે" એમ વિચારી
 " આશ્રવ ભાવના " માં ઉતરી
 પડી કેવલ્ય પ્રાપ્ત કર્યું હતું.

(૮) હે જીવ ? જો ત્હને
 ખચીત જ એવી શ્રદ્ધા ખેડી હોય
 કે રાગદ્વેષથી નવાં કમોની આવક
 હમેશાં ત્હારામાં ચાલ્યા જ આવે
 છે તો તે આવકને રોકવા જ્ઞાન
 ધ્યાનમાં આડક થા. જ્ઞાન-ધ્યાનમાં
 આડક થયેલો આત્મા સિંહ સમાન
 ડેખાવ ધારણ કરે છે. જેથી ખીચારા
 કર્મ ત્હેની આગળ આવી શકતાં નથી.
 આવી રીતે જ્ઞાન ધ્યાનમાં આડક
 થવું એનું નામ 'સંવર' કહેવાય છે.

આ સંવર ભાવનામાં ચ્હડી જઈ
 મન-વચન-કાયાના જોગ કાળમાં રા-
 ખી ચંડાળ કુળના હરદેશી મુનિએ

ઉત્તમોત્તમ મોક્ષ પદ પ્રાપ્ત કર્યું હતું.

(૬) હે જીવ ? આત્માને આવડી રાગ-દ્વેષાદિ કર્મોની આવક બંધ તો કરી, પણ પૂર્વે થઈ ચુકેલાં કર્મોનો સમુદ્ર ક્ષય કયા વગર કાંઈ ત્હારો મોક્ષ છે ? એ કર્મોને કાપવા નિર્જરા તપ સંયમ રૂપ ‘નિર્જરા’ નું શરણું ત્હારે લેવું જોઈએ. નિર્જરા માટે જ તપ કરનારો માણસ માન માગતો નથી, કીર્તિ કે ધન ઇચ્છતો નથી. લોક-લજ્જાને ગણકારતો નથી. માત્ર આત્માર્યે જ ક્રિયા કરે છે અને તે ક્રિયા જ્ઞાન સાથે કરે છે. જ્ઞાન સહીત ક્રિયાનું જ નામ “નિર્જરા” છે, કે જે વડે અણુન માલિએ છ મહિનામાં કર્મ ક્ષય કર્યા હતાં.

(૧૦) હે જીવ ! આ પ્રમાણે
 આવતાં કમોને રોકી; થયેલાં
 કમોને નિર્જરી, હવે તું ચૌદ
 રાજલોકનું સ્વરૂપ વિચાર. અસં-
 ખ્યાત દ્વિપ સમુદ્રનો ખ્યાલ હાથ
 સમક્ષ લાવ; અને પછી જો કે
 આટલા વિશાળ અવકાશમાં
 ત્હારું ઘર કે તું શા હિસાબમાં
 છે ? અસંખ્યાતા દ્વિપ સમુદ્રની
 વળી વિચિત્રતા વિચાર; અને એમ
 તત્લીન થઈ તું દેહાધ્યાસ અને
 હુંપદ છોડ. આવી “ લોક સ્વરૂપ
 ભાવના ” શિવરાજ રૂપિએ ભાવી
 હતી, જહોના પ્રતાપે ૭ દ્વિપ
 સમુદ્ર સુધીની ત્હોની કુંડી હાથિ
 લાંબી થઈ અસંખ્ય દ્વિપ સમુદ્ર
 બોયા અને કર્મ ખપાવ્યાં.

(૧૧) હે જીવ ! વૈરાગ્ય પ્રાપ્ત કરાવનારી ઉપલી ૧૦ ભાવના ભાવ્યા પછી તું વિચાર કે હવે શાંત પડેલા તારા જીવે શું કરવા જેવું છે અને શું ઊઠવા જેવું છે ? આ નિર્ણય ત્હને “સમ્યક્ત્વ” વગર થઈ શકવાનો નથી. સમ્યક્ એટલે સાચા જ્ઞાન વિના તારા આત્મા દોર વગરની સુધં માફક પાપ પુંજમાં અજ્ઞાનમાં ખોવાઈ જાય છે અને જશે. માટે સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત કર. એ ‘સમ્યક્ત્વ’ ભાવના થી ભરતે મોક્ષ પ્રાપ્ત કર્યું છે.

(૧૨) હે જીવ ! જ્ઞાન પામ્યો પણ તે સાર્થક તો ત્હારે જ કહેવાય કે જ્ઞાનને વ્યવહારમાં મુક, અર્થાત્ ધર્મ આચર. સર્વ પ્રાણીને

પોતા સમાન ગણવા જેટલી પાય-
રીએ આવવું અને સર્વને શાતા
પમાડતાં શીખવું એજ ધર્મની સા-
દૃશ્યતા છે; માટે એવો ઉત્તમ ધર્મ
ધારણ કર, કે જેથી બીજાને શાતા
ઉપજાવનાર એવા ત્હને અખંડ નિ-
રાખાધ અભિશ્ર શાતા ઉપજે.

આ બારમી “ ધર્મ ભાવના ”
કડવા તુંબાતું શાક આરોગી જનાર
ધર્મ રૂપિએ ભાવી હતી, કે જહોના
પ્રતાપે લેમણે થોડી જ મીનીટમાં
સર્વાર્થ સિદ્ધ વિમાન મેળવ્યું હતું.

એકેક ભાવના જ્યારે બેડા પાર
કરાવવા સમર્થ છે તો બારે ભાવના
ભાવવાવાળાના મોક્ષમાં શો શંકય ?

अमारे त्यां वर्तमान काळे मळी
शकतां पुस्तकोनुं

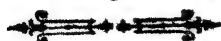
सूचीपत्र.

मेसर्स. मेघजी हीरजी.

बुकसेलर.

पब्लीशर्स अेन्ड कार्ड कंकोत्री मरचन्ट.

पायधुनी—मुंबई.

श्री आदर्श प्रिन्टींग प्रेसमां पंडित
वाहीलाल डाह्याभाई छाप्युं.

पांचकुवा, नवा दरवाजा. अमदावाद.

किंमत ०—२—०.

પુસ્તકોનો દુષ્કાળ

આ શબ્દોમાં અતિશય યુક્તિની ગંધ નથી. વર્તમાનકાળે પુસ્તકો મળે છે તે ભવિષ્યમાં વર્તમાનકાળ કરતાં ત્રણમણી કિંમત ખર્ચવા છતાં પણ મળવા સંભવ નથી એમ પાકા અનુભવીઓનું માનવું છે. પુસ્તકોના સંગ્રહ કરનાર મહાશયોને અમારી ભલામણ છે કે વર્તમાનકાળે જે જે પુસ્તકો મળી શકતાં હોય તે વગર વિલંબે ખરીદ કરી સેવા ચૂકવું નહિ — જ્ઞાનદ્રવ્યમાંથી વ્યાજ ઉત્પન્ન કરવાનો આ સમય નથી પણ વ્યાજ આપીને જ્ઞાનનાં ઉત્તમ પુસ્તકોનો ભંડાર સંભાળી રાખવાનો આ દિગ્ગતી સમય છે.

ઓર્ડર આપતી વસ્તુએ અવશ્ય વાંચો—

અમૂલ્ય સૂચનાઓ.

(૧) અમારે ત્યાંથી સંસ્કૃત, માગધી, હિંદુસ્તાની, ગુજરાતી, ઇંગ્રેજી, મરાઠી અને સરકારી સ્કૂલમાં ચાલતા વધા પ્રકારનાં પુસ્તકો, શ્વેતાંબર, દીગંબર, કે સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયનાં પુસ્તકો વેલ્યુ-પેવલ દ્વારા અથવા રોકડી કીંમતે મળી શકશે. આ લીસ્ટમાં નહીં છપાયેલાં પણ મળી શકતાં એવા પુસ્તકો પણ અમે ઓર્ડર આપેથી મોકલી આપીએ છીએ દરેક પુસ્તકનું પોસ્ટેજ જુદું.

(૨) પત્રવ્યવહાર ઇંગ્રેજી, ગુજરાતી,

तथा हिंदीमां स्पष्ट असरोधी करवा,
तथा सरनामं बराबर लखवुं अने जवाब
माटे टीकट बीडवी.

(३) पुस्तक मंगाववानो ओर्डर
आपती वखते पुस्तक बुकपोस्ट, बी. पी.
के रेल्वे पार्सलथी भोकलवुं, तेनी सूचना
साथेज आपवी.

(४) बुकपोस्ट बी. पी. मंगावेल,
तेमज वेचातुं लीधेलुं पुस्तक पालुं राख-
वामां आवशे नहि.

(५) बहार देशावरनां ग्राहको जेवां
के—आफ्रीका, इंग्लांड अमेरिका विगेरे
ठेकाणे रहेतां सज्जनोए ओर्डरनी साथे
कीमत तथा पोस्टेज चार्ज मनीओर्ड-

रथी मोकली आपवो. केमके ते देशोमां वी. पी. जइ शकतां नथी.

(६) केटलाएक सज्जनो पुस्तक मंगावीने कोइ नजीबा कारणथी वी. पी. पाछुं बाळे, तेओने विनंती करीए छीए के हिसाब वगेरेमां कांइ भुल होय तो वी. पी. पोष्ट ओफीसमां डीपाझीट रखाववी. वी. पी. २१ दिवस सुधी डीपाझीट रही शके छे, ते दरम्यान खुलासो करी लेवो. वी. पी. मंगावीने पाछुं मोकलनारनी सामे कायदेसर पगलां भरवामां आवशे.

(७) मंगावेलां पुस्तकोमां कोइ पुस्तक अमे न मोकली शकीए तो सम-

જવું કે, તપાસ કરવા છતાં તે પુસ્તક મળી શક્યું નથી. (નોટપેડ પત્ર લેવામાં આવશે નહિ.)

(૮) સૂચીપત્રની યાદી-આ સૂચી-પત્ર અક્ષરના અનુક્રમે એટલે કે અ. ક. સ્વ. અનુસારે ગોઠવવામાં આવ્યું છે. જે પુસ્તકો શાસ્ત્રીલીપીમાં કે ગુજરાતી લી-પીમાં કે ઇંગ્રેજી લીપીમાં છપાવવામાં આવ્યાં હોય તે તે લીપીમાં પુસ્તક છપા-
 એલાં છે તેમ સમજી લેવું.

वाळबोध लीपीमां छपायलां गुजराती भाषानां जैन पुस्तको.

अ.

अढीद्वीपना नकशानी इकीकत	३-८-०
अभयकुमारनो रास	०-८-०
अंजना सतीनो रास	०-४-०
आनंदघनजी कृत चौबीशी-	
अर्थ सहित	०-१२-०
अईन्नीतिनुं गुजरातीभाषांतर	१-८-०
आत्मप्रदीप	०-१२-०
आत्मसिद्धिशास्त्र	१-०-०
अध्यात्मसार प्रश्नोत्तर ग्रंथ	२-८-०
आनंदघनजी चीदानंदजी	

कृत बहोतेरी पदसंग्रह	०-१२-०
आर्द्रकुमारनो रास	०-४-०
आचारांगसूत्र मूल तथा भाषांतर	४-०-०
आत्मप्रबोध भाषांतर	२-१२-०
आरंभसिद्धि लग्नशुद्धि, दि- नशुद्धि आदि ग्रंथो मूल, टीका तथा भाषांतर	१०-०-०
उत्तराध्ययन सूत्र मूल तथा भाषांतर	३-०-०
उपदेश तरंगीणी	१-८-०
सप्तमचरित्र कुमाररास	०-६-०
उपदेशप्रासाद भाग १ थी ५ दरेक भागना	२-०-०

क.

कल्पसूत्र सुबोधिका टीकानुं

भाषांतर, सचित्र ४—०—०

कल्पसूत्र मूल पाठ बारसो

सचित्र २—०—०

कयवन्ना शेठनो रास ०—६—०

कान्हड कठीआरानो रास ०—४—०

कर्मविपाकनो रास ०—४—०

केशरीआजीनो नकशो ०—८—०

कर्मग्रंथ छ बाळावबोधसाथे

तथा अन्य प्रकरणो १०—०—०

कस्तूरी प्रकरण १—३—०

ख.

खडतरगच्छ पंचप्रतिक्रमण

सूत्र मूल पाठ १—८—०

ग.

गङ्गुलीसंग्रह ०—१२—०

गौतमस्वामीनी छबी ०—८—०

गीरनारनो नकशो ०—८—०

च.

चंदकेवलीनो रास ३—०—०

चौद स्वप्न रहस्य सचित्र ०—२—०

चंदगुणावलीनो कागळ ०—२—०

चैत्यवंदन चोवीशी संस्कृत

अर्थ साथे ०—८—०

ज.

जैन कथा रत्नकोष भा. १ लो ४—०—०

जैन कथा रत्नकोष भा. २ जो ४—०—०

जैन कथा रत्नकोष भा. ४थो ४—०—०

जैन कथा रत्नकोष भा. ६ठो ४—०—०

जैन कथा रत्नकोष भा. ७ मो ४—०—०

जैन कथा रत्नकोष भा. ८मो ४—०—०

जैन प्रबोध अखूट स्तवनोनो

भंडार ५—०—०

जीवविचार बालावबोध साथे ०—६—०

जंबुद्वीपनो नकशो ०—८—०

जैन तत्त्वादर्थ हिंदी भाषांतर ६—०—०

जैन तत्त्वादर्थ गुजराती ५—०—०

जैन स्तोत्र संग्रह ०—८—०

जंबूस्वामी चरित्र १—०—०

जंबूपृच्छानो रास ०—४—०

જૈન કુમારસંભવ મહાકાવ્ય	૨—૦—૦
જગદુશ્તાની ચોપાઈ	૦—૨—૬
જસવિલાસ જ્ઞાનવિલાસ અને	
વિમલવિલાસ	૧—૦—૦
જૈનસ્તુતિ	૦—૧૨—૦
જૈનધર્મસિંધુ	૩—૦—૦

દ.

દેવચંદ્રજી કૃત ચોવીશી	
વીશી સંગ્રહ	૧—૮—૦
દેવવંદનમાલા	૧—૮—૦
દેવસિ રાઈ મૂલ તપગચ્છી	૦—૮—૦
દેવસિ રાઈ વિધિ સાથે	
તપગચ્છી	૦—૮—૦

देवकीना खट पुत्रनो रास	०—३—०
दर्शन चोवीशी नानी आ-	
नानु पूर्वी साथे	०—८—०
दर्शन चोवीशी मोटी	०—१०—०
दंडक बालाबबोध साथे	०—१२—०
देवसि राइ गुजराती मोटा	
अक्षरे.	०—८—०

घ.

धर्मसर्वस्वाधिकार	१—०—०
धर्मपरीक्षानो रास	२—८—०
धूर्ताख्यान	०—३—०

न.

नवतत्त्व प्रश्नोत्तर ग्रंथ	२—८—०
नवतत्त्व प्रकरण मूल शब्दार्थ	

विस्तरार्थ	१—०—०
नव पद ओलीविधि	०—१२—०
नमस्स्मरण	०—६—०
नर्मदासुंदरीनो रास	१—०—०
नव पद मंडल रंगीन चित्र	०—२—०
नेमजीना बार मासा	०—२—०
नेमजीनो विवाहलो	०—२—०
नेमजीना चंद्रावला	०—२—०
नव पदनी पूजा	०—६—०
नारकीनी नानी बुक	०—८—०
नारकीनी मोटी बुक	१—०—०

प.

पंचप्रतिक्रमण सूत्र मूल पाठ

मोटा अक्षरे १—१२—०

पूजासंग्रह भाग १ लो	२—४—०
प्रकरण रत्नाकर भा. १ लो.	७—८—०
प्रकरण रत्नाकर भा. ४ थो	१०—०—०
पांडवचरित्र भाषांतर सवित्र	६—८—०
प्रतिपाशतक	१—०—०
पांत्रीश बोलनो थोकडो	०—२—०
प्राकृत व्याकरण	३—८—०
पर्युषणादिक पर्वोनी कथाओ	२—८—०
प्रतिष्ठाकल्प	१—०—०
पुष्पव्रतीविचार	०—२—०
पावापुरीनो नकशो	०—८—०
परदेशी राजानो रास	०—५—०
पोषधविधि	०—५—०
पार्श्वनाथ भगवाननी रंगीन	

छबी	०—४—०
बारव्रतनी टीप नानी	०—१—०
भक्तामर स्तोत्र मूल भाषा	
टीका साथे	१—१—०
भगवती सूत्र श्री भगवत् सुधर्मास्वामी प्रणीत प्रथम खंड मूल, भाषांतर, संस्कृ- त छाया, श्री अभयदेव सूरि विरचित विवरण, ऐतिहा- सिक टीप्पण, तथा शब्द- कोष आदि अनेक उपयोगी बाबतोनो समावेश करवामां आव्यो छे. कीमत	१२—०—०

ब. भ. म.

महावीरस्वामीनुं सत्यावीश

भवनुं स्तवन. ०—६—०

महाबल मलयासुंदरीनो रास १—८—०

मोक्षमाला ०—१२—०

बृहद् आलोचना ०—१—०

वे प्रतिक्रमण सूत्र विधि साथे ०—१२—०

मणीभद्रादि छंदोनो संग्रह ०—६—०

बार व्रतनी टीप मोटी घ-

णाज विस्तारवाली १—८—०

मानतुंग मानवतीनो रास १—०—०

मंगलकलश कुमारनो रास ०—६—०

र.

रत्नचुड व्यवहारीआनो रास ०—४—०

रात्रिभोजन निषेधक रास ०—४—०
ल.

लावणीसंग्रह ०—१२—०
लघु प्रकरणसंग्रह १—८—०
लघु पूजासंग्रह ०—८—०
लीलावती महीयारीनो रास ०—४—०

व.

वैराग्यकल्पलता पूर्वार्ध ३—८—०
वेपारी रास ०—२—०
वीश स्याज्ज्यो रास. २—०—०
विमल मंत्रीनो रास १—०—०
वस्तुपाल तेजपालनो रास ०—८—०
वर्धमान देशना भाषांतर ३—०—०
वैराग्यकल्पलता भाषांतर १—४—०

श.-स.

श्रीपाल राजानो रास स-

चित्र अर्थ साथे ४—०—०

समरादित्य केवलीनो रास ५—०—०

सुक्तमुक्तावली कथाओ युक्त ३—०—०

सामुद्रिक शास्त्र १—८—०

शकुनशास्त्र ०—१२—०

श्लोकासंग्रह ०—६—०

षट्द्रव्य विचार ०—५—०

शनिश्चर चोपाइ ०—३—०

समयसार नाटक ३—०—०

स्वरोदयज्ञान(चिदानंदजीकृत) ०—६—०

शत्रुंजय माहात्म्य ३—०—०

शत्रुंजय रास उद्धारादि संग्रह ०—६—०

श्रावककर्तव्य तथा स्तवन	२—०--०
शत्रुंजय तीर्थनो नकशो	१—८-०
समेतशिखरनो नकशो	०—८-०
सिद्धचक्रं नवपदजीरं मंडळ	०—२-०
शास्त्री ककाना कागळ	०—१-०
सुधारस स्तवन संग्रह सचि-	
त्र भाग १-२-३	०-१२-०
सारस्वत व्याकरण	२—८-०
संघपट्टक (भाषांतर)	३—८-०
सजायमाला भाग १-२-३-४	२—८-०

ह.

हरीभद्र सुरी चत्रीश अष्टक	२—०-०
हींगुल प्रकरण	०—८-०
हीत शीलानो रास	१—८-०

हंसराज ~~नखराज~~ रास ०—८—०

हरीश्वंद्र राजानो रास ०—६—०

ज्ञान पंचमी ०—१२—०

ज्ञानबाजीनो नकशो [०—८—०

हिंदीभाषाकी जैन पुस्तकें.

रत्नसमुच्चय तथा राम वि-

लास अने रत्नसागरना

समावेश साथे ७—८—०

निराकरण—निर्णयम् ०—२—०

जैनसंस्कृत शिक्षा ३—१२—०

जैनतत्त्वादर्थ ६—०—०

श्रावकव्यवहारालंकार १—८—०

बुद्धिधन अद्भुत नोवेल २—०—०

वैद्यदीपक ७—४—०

बृहद् स्वरतरंगच्छ पंच प्रति- क्रमण सुत्रार्थ तथा १६ स्तोत्र सुत्रार्थ	२—४—०
प्रमाणनयतत्त्वलंकार भाषा- टीका सहित.	३—०—०
प्रतिमा मंडन स्तवन	०—२—०
सप्त रत्नो	०—८—०
योगींद्र नमीराज	०—४—०
पुरुषार्थसिद्धियुपाय भाषाटीका	१—०—०
पंचास्तिकारत्न भा. टी.	२—०—०
ज्ञानार्णव भा. टी.	४—०—०
सप्तमङ्गीतरंगिणी भा. टी.	१—०—०
स्त्री रत्न-ब्रामी सुंदरी ओर चंदनबाला के चरित्र	०—६—०

बृहद्द्रव्यसंग्रह संस्कृतभा.टी.	२—०—०
द्रव्यानुयोगतर्कणा	२—०—०
स्याद्वादमंजरीसंस्कृत१ भा.टी.	४—०—०
गोम्मटसार (कर्मकांड)	२—०—०
„ जीवकांड	२—८—०
प्रवचनसार भाषाटीका	३—०—०
परमात्म प्रकाश भाषाटीका	३—०—०
लब्धिसार भाषाटीका	१—८—०
समयसार नाटक भाषाटीका	४—८—०
अज्ञानतिपीरभाष्कर	३—८—०
जैन रामायणका महान ग्रंथ	
पृष्ठ ४५८	४—०—०
पहला कर्षग्रन्थ	१—४—०
दुसरा „	०—१२—०

तीसरा ,,	०—८—०
नवतत्त्वप्रकरण अर्थ सहित	०—६—०
जीवविचार अर्थ सहित	०—४—०
सप्तभङ्गीनय	०—२—०
श्रीवीतरागस्तोत्र	०—३—०

जैन संस्कृत पुस्तको.

आरंभसिद्धी	५—०—०
यभाविक चरित	१—८—०
पांडव चरित	४—४—०
वाग्भट्टा लंकार सटीक	०—८—०
हीरसौभाग्य काव्य	५—८—०
चन्द्रप्रभ चरित	०—१२—०
जैन नित्य पाठ संग्रह	०—८—०

द्विसंधान महाकाव्य	१—८—०
यशस्तिलक चम्पुकाव्य,	
पूर्वार्द्ध खंड	३—१२—०
यशस्तिलक चम्पुकाव्य	
उत्तरार्द्ध	२—१२—०
अध्यात्म कल्पद्रुम	०—८—०
काव्यानुशासन सटीक	०—७—०
तिलकमंजरी	२—८—०
नेमिनिर्वाण काव्य	०—१०—०
समरादित्य संक्षिप्त	२—८—०
उपमीती भवप्रपंच कथा	५—०—०
काव्यानुशासन—आचार्य हे-	
मचंद्र विरचित	२—४—०
काव्यमाला सप्तम गुच्छक	१—०—०

चंद्रप्रभचरित-चंद्रप्रभ तीर्थ-

करका पवित्र चरित्र ०-१२-०

जैनेन्द्रप्रकिया-प्राचीन जै-

नाचार्यकृत व्याकरण १-८-०

पार्श्वाभ्युदय काव्य सटीक ०-१२--०

पार्श्वनार्थ चरित काव्य-महा

कवि वादिराजसूरि कृत ०-८--०

प्रमेय कमल मार्तण्ड ४-८--०

हितोपदेश मूल ०--१२--०

ગુર્જર જૈન ગ્રંથાવલી.

આતે વીર ધર્મ કે વણિક ધર્મ—જૈન
સમાજના ધર્મ અને સંસારનું સામાજિક
ચિત્ર દર્શાવનારી એક અદ્ભુત નવલકથા

૧-૮-૦

આગમસાર-તમામ જૈન આગમોનો સાર આ
ગ્રંથમાં છે. ગ્રંથના કર્તા મહાન આચાર્ય શ્રી
દેવચંદ્રજી સ્વામી છે. ૦—૧૦—૦

આનંદધન પદ રતનાવળી, મૂળકર્તા શ્રી આનંદ-
ધનજી મહારાજ તેમનાં ૫૦ પદો ઉપર રા.
મોતીચંદ ગીરધરલાલ કાપડીઆએ વિવેચન દરેક
છે ગ્રંથ ખાસ વાંચવા લાયક છે. ૩—૮—૦

અધ્યાત્મ તત્ત્વ ભોક પ્રકાશ. ૪—૦—૦

ઉત્તમ કુમાર (નોવેલ) ૧—૦—૦

એલાચી કુમારનો રાસ ૦—૪—૦

કુવલય માલા રસીક કથાઓ ૦-૧૨-૦

ક્યા ઇશિરે આ વિશ્વ રચ્યું ? ૦—૪—૦

કાન્હડ કાઠીયારો અથવા સાચી

ટેકની ગેબી ફતેહ ૦—૧૨—૦

ગિરનાર મહાત્મ્ય-આપધિઓ અને જડી છુટી

ઓના માર્ગ બનાવનાર અમૂલ્ય પુસ્તક ૧—૮—૦

ગુંહલી સંગ્રહ ૦—૧—૦

ચરિતાવલી ભાગ ૧-૨-૩ દરેક ભા. ૧—૮—૦

ચેતન કર્મ ચરિત્ર ૦—૮—૦

ચતુર્વિધ શ્રી સંઘે પસંદ કરેલી.

જૈન વાંચન માળા.

જૈન ધર્મ પ્રવેશપોથી ભાગ ૧ લો આવૃત્તિ

૮ મી ૦—૨—૦

” ” ૨ જો ૦—૪—૦

” ” ૩ જો આ. પાં ૦—૬—૦

” ” ૪ થો ચોથી ૦—૮—૦

ઉપરની પુકોના અર્થ.

જૈન ધર્મ પ્રવેશપોથી ભાગ ૨-૨ના અર્થ
૦—૨—૦

” ” ” ૩ ના
અર્થ ૦—૨—૦

” ” ” ૪ ના
અર્થ ૦—૩—૦

જૈનશાળા ઉપયોગી વ્યાકરણ ૦—૨—૬

જૈનશાળા ઉપયોગી ગરબાવળી ૦—૪—૦

જૈનશાળા ઉપયોગી તપમચ્છ પંચ-

પ્રતિક્રમણ પૂર્વાર્ધ અર્થ સહિત ૦—૧૨—૦

પંડિત લાલન કૃત જૈન વાંચનમાલા.

જૈનમાર્ગ પ્રારંભપોથી ભાગ ૧ લો ૦—૧—૦

” ” ” ૨ જો ૦—૧—૬

જૈનમાર્ગ પ્રવેશિકા ભાગ ૧ લો ૦—૨—૦

” ” ” ૨ જો ૦—૩—૦

” ” ” ૩ જો ૦—૬—૦

ઉપરની વાંચન માળાઓ ધણા ગામે અને
જહેરાની શાન શાળાઓમાં, પાઠશાળાઓમાં
કન્યાશાળાઓમાં અને હાઇસ્કુલોમાં પણ ચાલે
છે, મુંગધની જૈનહાઇસ્કુલે આ વાંચનમાળાને
ખાસ પસંદ કરી છે.

જૈન શાન પહેલી ચોપડી ૦—૨—૦

” બીજી ચોપડી ૦—૨—૦

જૈનોપનિષદ ૦—૩—૦

જૈન લઘુ વિધિ તથા જૈન ગીતસંગ્રહ ૦—૪—૦

જૈનધર્મ ૦—૨—૦

જૈન કથા સંગ્રહ ૧—૮—૦

જૈન અંતિહાસિક રાસ માળા જૈન

ઈતિહાસના જિજ્ઞાસુઓ માટે પરમ

આદરણીય ગ્રંથ ૧—૦—૦

જૈન રત્નતિ ૦—૬—૦

તપાગચ્છીય પાંચ પ્રતિક્રમણ સૂત્રવિધિ સહિત.

આ ગ્રંથની ખાસ ત્રીજી આવૃત્તિ મોટા અક્ષરોમાં છપાયેલ છે, અને તેની અંદર પાંચે પાંચ પ્રતિક્રમણ એટલે કે, “સામાયિક” “દેવસી” “રાઈ” “પાક્ષિક” “ચૌમાસી” “સંવચ્છરી” એમ પાંચે પ્રતિક્રમણો વિધિસહિત આપવામાં આવેલ છે. ઘણે ભાગે બહેનો અને બાઈઓને પ્રતિક્રમણ કરવાની ઇચ્છા તો ઘણીએ થાય છે પણ વિધિ આવડતી ન હોય અગર કરાવનાર ન હોય તો તેના અભાવે આ ઉત્તમ ક્રિયા થઈ શકતી નથી. તેવાજ બાઈઓ અને બહેનોને ગુજરાતી બાળપોથી વાંચતાં આવડતી હશે તે બાઈઓ અને બહેનો આ ગ્રંથ વાંચીને પાંચે પ્રતિક્રમણમાંથી કોઈ પણ પ્રતિક્રમણ વાંચીને કોઈની મહદ લીધા વગર ઓશીયાળાપણું લોમબ્યા

વગર સહેલાઈથી કરી શકશે. આ ગ્રંથ દરેક
 શ્રાવકભાઈના ધરમાં અને દરેક શહેર અને
 ગામડીઆ ગામના ઉપાશ્રયમાં અવશ્ય હોવોજ
 જોઈએ અને જોટલાજ માટે અમેા અમારા
 શ્રાવકભાઈઓને અને શ્રાવિકાજ્ઞેનોને વિનાંતી
 કરીએ છીએ કે કોઈ તમારા સંબંધિની કે
 ઉપકારી મુનિરાજની યાદગીરી રાખવા ઇચ્છા
 હોય તો તેમના નિમિત્તે તેમના સ્મરણાર્થે
 આ ગ્રંથની અમુક નકલો ખરીદી ખાસ રનેહી
 વગંને અગર જૈન ઉપાશ્રયોમાં બેટ મોકલો.

૨—૦—૦

તત્વ ચિંતામણી—આત્મિક શાન્તિ

ઇચ્છનારે વાંચવું

૧—૦—૦

તત્વ ભૂમિમાં પ્રવાસ—તત્વ ઇચ્છનાર માટે

૧—૮—૦

ત્રિશષિશલાઠા પુરૂષચરિત્ર (બાષાંતર)

પર્વ ૧ થી ૬૬

૧૦—૦—૦

તિર્થાવળી પ્રવાસ-આગ્રંથ ૧૪૩૩ નાના	
મોટા તિર્થો એ સિદ્ધાન્તવાના માર્ગ	
બતાવનાર ભોમીઓ (પત્ર)	૧—૮—૦
તિર્થકર ચરિત્ર સચિત્ર	૨—૮—૦
દીક્ષા કુમારી પ્રવાસ ભાગ ૨	૧—૮—૦
દ્રવ્ય ગુણુ પર્યાયનો રાસ કર્તા	
શ્રીમદ્ યશોવિજયજી. આ ગ્રંથમાં	
દ્રવ્ય, ગુણુ, પર્યાય, તત્ત્વ, નય, સમ-	
ભંગી, ત્રિભંગી છત્રાદિ વિષયો ઉપર	
રસિક ભાષામાં વિવેચન થયેલ છે	૧—૪—૦
દિવ્ય યાત્રા	૦—૬—૦
દેવસીરાષ્ટ્ર પ્રતિક્રમણુ વિધિ સહિત,	૦—૧૦—૦
ધના ચરિત્ર-વૈરાગ્ય રસથી ઓત-	
પ્રોત છે.	૦—૬—૦
ધમ્મિક કુમારનો રાસ ચમત્કારી	
પૂર્ણ ચરિત્ર છે.	૧—૦—૦
ધર્મ જિન્દુ (ભાષાંતર)	૧—૦—૦

ધના શાલી ભદ્રનો રાસ ૧—૪—૦

નિત્ય નિયમપાથી ઉપયોગી

બાજતોથી ભરપૂર ૦—૪—૦

પ્રબોધ ચીંતામણી બાપાંતર-કર્તા

પંચાસ કેશરવિજય ગણિ વૈરાગ્યમય

અંથ છે ૦—૧૨—૦

પ્રવૃત્તિ-નિવૃત્તિઃ કર્તા પ્રસિદ્ધ વક્તા

ચારિત્રવિજય મહારાજ ૦—૮—૦

પંચપ્રતિક્રમણ સૂત્ર મોટા અક્ષરે ૧—૪—૦

પંચપ્રતિક્રમણ અર્થ સહિત તથા જીવ વિચાર

નવતત્ત્વ અને દંડકલધુ સંધયણી અર્થ

સહિત સચિત્ર. ૨—૦—૦

પ્રેમથી મુક્તિ કર્તા પ્રસિદ્ધ વક્તા ચારિત્ર વિ-

જયજી મહારાજ આ અંથ પ્રેમનું સુદ્ધ સ્વરૂપ

અને પ્રેમનું મહાત્મ્ય રજુ કરે છે. ૦—૮—૦

શ્રીસજ્જનપદ દોહન. આવૃત્તિ ખીજી આ

અંથ માટે જૈન પત્રના અધિપતિ પોતાના

તા. ૧૧-૬-૧૬ ના અંકમાં લખે છે કે આ
 ગ્રંથમાં આત્મા અને પરમાત્માના ઐક્યમાં
 તદ્દરૂપ થએલા અનેક મહાનપુરુષોના ભજનોના
 સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે. ભજનની ચુંટ-
 શીમાં ધર્મ કે નીતિમાં ભેદ વગર જેના વાં-
 ચનથી આંતરહર્મિઓ જગૃત થઈ જાય, તેવાં
 મહાત્મા ચિંદાનંદજી યશોવિજયજી, વિનયવિ-
 જયજી, બુદ્ધિસાગરજી શતાવધાની રત્નચંદ્રજી,
 નાનચંદ્રજી, લાલન, શીવનંદ, ગંગારામ, મી-
 રાંબાઈ, મહિપતિ, સુરશ્યામ, કબીર, નરસિંહ
 મહેતો, ઋષિરાજ, કેશવ, સુંદરદાસ, તાનસેન,
 કલાપી, ભવાનીદાસ, ભોળેભગત, દયારામ,
 લછીરામ, મુશીલ, અમૃત, ધીરો ભગત, ડા-
 લાબાઈ, પ્રેમાનંદ સ્વામી વગેરે અનેક પ્રાચીન
 અને અર્વાચીન ભક્તો કવિઓ અને રસજોનાં
 આલ્હાદક ૧૨૫ ભજનોના શ્રીયુત શીવજી
 દેવશીએ એકત્ર કરેલ આ સંગ્રહ છે, જે આ-

તમચિંતન અને મનઃશુદ્ધિ માટે ખાસ વાંચવા
અને મનન કરવા યોગ્ય છે. કપડાની ચાલુ
બાઈન્ડીંગ-એક્ઝ કાગળ અને લગભગ અઢીસો
પૃષ્ઠ તથા ખીસામાં રહી શકે તેવી સાદૃશ્ય રા-
ખવા સાથે કિંમત ઓછી રાખેલ હોવાથી
આ ગ્રંથ દરેક આત્મચિંતન માટે રાખવા
યોગ્ય છે.

૦—૮—૦

ભામાશાહ ચરિત્ર

૨—૦—૦

ભગવતીસૂત્ર ભાષાંતર કિંમત રૂ. ૨—૮—૦

શ્રી મહાવીર જીવન ચરિત્ર—જે
સજ્જનો પોતાની શક્તિ ઉપર મુસ્તાફ રહેવા
ધૃત્યતા હોય, અગર એ શક્તિઓ ખીલાવ-
વાની ઈચ્છા હોય, તેઓનેજ આ મહાન
ગ્રંથ ખરીદ કરવા બલામણુ કરવામાં આવે
છે. બાવજા અને બીકજુપણના વિચારો
કરનારા, આપદાઓથી ડરનારાઓને આ ગ્રંથ
વાંચવાનો હક નથી. મહાત્મા ગાંધીજી જેમ

અસહકાર કરવામાં કોઈની મદદ માંગતા નથી, તેમ પૂર્વે જૈનોના ચોવીસમાં તિર્થંકર શ્રી મહાવીર સ્વામી થઈ ગયા છે, તેઓના ઉપર બાર બાર વર્ષ સુધી સંગમ નામે દેવતા, શ્રી મહાવીર પ્રભુને તેમના નિશ્ચયોમાંથી ડગાવા, ચલાયમાન કરવા અનેક પ્રકારના સંકટો આપવા લાગ્યો, તે સમયે ઈંદ્ર મહારાજને મહાવીર પ્રભુ ઉપર દયા આવી, અને કહ્યું કે, આપ આજા આપો તો આપના ઉપર પડતા આ વિકટ દુઃખો દૂર કરવા હું આપની સેવામાં રહું, ત્યારે તેઓએ તેમની મદદનો અસ્વીકાર કર્યો, અને મહાન પુરુષો કોઈની મદદ ઉપર જીવતા નથી, પણ તેઓ પોતાના જાળેજ પોતાનાં દુઃખો હરે છે. એવો ખુલ્લો જવાબ આપ્યો હતો. આ અંતની પ્રયમાવૃત્તિ થોડાજ સમયમાં ખપી જવાથી, અને વાંચકોની અતિ માગણી હોવાથી, આ અંતની

ખીજી આવૃત્તિ કાગળોની અને ખીજી સખ્ત
 મોંઘવારી હોવા છતાં ન છુટકે છપાવવી પડી
 છે. સંવત ૧૯૭૭ ના અસાડ સુદ ૧ ના દિને
 બહાર પડી ચૂકી છે. ૨—૦—૦

મલયાસુંદરિ ચરિત્ર

નાટક અને સીનેમાઓમાં તન-મન-ધનની
 ખરબાદી કરવા કરતાં અવનવા ભાવો
 અને હૃદયભેદક ખાર ચિત્રો યુક્ત
 આદર્શ ચરિત્ર.

વાંચી જીવનને પવિત્ર, ઉજ્જવળ અને
 સ્વર્ગીય બનાવવું શું જોડું છે. ?

નાટક અને સીનેમા એ આજકાલની એક
 મોટી મજાદ ગણાય છે. પરંતુ તેની પાછળ
 તન-મન-ધનનો જે દુરપયોગ થાય છે અને
 તે ઉપરાંત જે દુરાચારો દાખલ થાય છે, તેનું

વર્ણન કરવું નકામું છે ! એવો બચાવ કરવામાં આવે છે કે નાટક જોવાથી મનુષ્ય સદાચારી થાય છે, સીનેમા જોવાથી મનુષ્યને દુનીઆદારીનું જ્ઞાન થાય છે. તો પછી વસ્તુતઃ દુનીઆમાં દુરાચાર અને દુષ્ટતાનો પ્રચાર નિત્ય વધતો જતો જોવામાં આવે છે તેનું શું કારણ ? આજે આપણી દૃષ્ટિ આગળથી આદર્શ પુરુષોનાં ચરિત્રો અને સતી સન્મારીઓનાં દેવી જીવનો છેક અદૃશ્ય ચર્ચ ગયાં છે. તેને બદલે દુષિત જીવનોના ચિતારો પગલે પગલે આપણી દૃષ્ટિ સંમુખ ખડા કરવામાં આવે છે. એમાં શિક્ષણ અને બોધ-લેવા લાભક અંશે તો ત્રહિ જોવાજ હોય છે.

અમે કહીએ છીએ કે, “ મલયાસુંદરીનું ” જે આદર્શ ચરિત્ર અમારા તરફથી થોડાજ વખતમાં બહાર પડી ચૂક્યું છે તેના વાચનથી જાણે જુદીજ દુનીઆમાં વિમાન વડે

વિહાર કરતા હોઈએ, સ્વર્ગોદ્યાનમાં ચમત્કારિક દૃષ્ટો અનુભવતા હોઈએ એવો ભાસ થાય છે. નાટક અને સીનેમાના દેખાવો તો આ ચરિત્રમાંના પ્રસંગ પાસે પાણી ભરે! એક વાર પુસ્તક હાથમાં લીધા પછી નિચે મુકવાનું મન થતું નથી, પ્રત્યેક લીટી અને પૃષ્ઠ વાંચતાં ખીણ લીટી અને ખીણું પૃષ્ઠ વાંચવાની જાણાસા વધતી જાય છે મૂળ આચાર્યની વર્ણનશૈલીની અદ્ભુતતા સાથે મનોહર બાર ચિત્રોનો સંયોગ થવાથી સુવર્ણ અને સુગંધનોજ સંગમ થયો છે, એમ કહીએ તો ખોટું નથી.

પન્થાસણ શ્રીકેશરવિજયજી મહારાજ કે જેમની લેખનશૈલી “યોગશાસ્ત્ર” ગ્રંથના અભ્યાસીઓ એકી અવાજે વખાણી રહ્યા છે તેજ માનવંતા લેખકની લેખિનીથી મલયા-સુંદરીનું ચરિત્ર નવા જમાનાની નવી શૈલીમાં લખાયેલું છે,

મહાવીર સ્વામીના સત્તાવીસ ભવતું

સ્તવન

૦—૫—૦

રાજ જયંતી વ્યાખ્યાન અને જગત

પ્રત્યે શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજીના સંદેશા:—

રા. સુશીલ આદિ વિવિધ લેખકો

અને વક્તાઓના લેખો તથા વ્યા-

ખ્યાનોનો સંગ્રહ.

૦—૧૦—૦

રાજચંદ્ર જૈન કાવ્યમાલા ભાગ ૨

આં ગ્રંથમાં દેવચંદ્રજીકૃત ચો-

વીશી, ધમ્મીલ કુમારનો રાસ, અને

ચંદ્રશેખરનો રાસનો સંગ્રહ કરવામાં

આવેલ છે.

૧—૮—૦

રત્નસેન રત્નમંજરીનો રાસ

૦—૪—૦

રાજપ્રશ્ન

૧—૪—૦

લાલન જૈન આત્મવાટિકા—

પંડિત લાલનના સ્વર્ગીય સુવાસવાળા

આત્મથી કોણ અજાણ્યું છે ? આ

ગ્રંથમાં એજ પંડિત લાલનની
આત્મવાટિકામાંના પારિજાત પુષ્પોનો
સંચય કર્યો છે. પુષ્પોની સુગંધ
ભવિક આત્માને અનહદ શાંતિ અને
મધુરતા અર્પે છે. વાટિકાનું પ્રત્યેક
પુષ્પ અધ્યાત્મસુરભીથી બહેકી રહ્યું
છે. બગીચામાં ફરવાનું મૂલ્ય પણ
વધારે નથી. માત્ર

૦-૧૨-૦

લેખ સંગ્રહ-લેખક-પ્રસિદ્ધ વક્તા
મુનિ ચારિત્ર વિજયજી

૧-૮-૦

રાજકુમારી સુદર્શિના યાને સમગી
વિહાર સચિત્ર.—આ અમોઘ ગ્રંથરત્ન,
પન્થાસશ્રી કેશરવિજયજીની ઉમદા કલમથી
લખાયેલ છે. જે મુનિરાજો, જે સાધ્વઓ.
જે શ્રાવકો અને જે શ્રાવિકાઓ પોતાનો
અને પરનો જન્મ સફલ કરવા ઇચ્છતા હોય,
તેઓએ આ ગ્રંથ વાંચવો અને વંચાવવો,

એવી અમારી ખાસ સૂચના છે. આ ગ્રંથ
૬૦૦ પૃષ્ઠ નો છે; અને સુંદરમાં સુંદર ભવ્ય
અને આદર્શ ચિત્રો આપવામાં આવ્યા છે
જેમાં મૂખ્ય ચિત્ર વિન્ધ્યાચળ પહાડ ઉપર
ચંપકલતા અને ચંડવેગ મુનિનો ઉપદેશ
અને એવાંજ બીજાં અસરકારક અને ભવ્ય
ચિત્રો આપવામાં આવ્યા છે કે જેનાં દર્શન
માટે લાખો રૂપિયા ખર્ચતાં પણ ન
થાય તે આ ગ્રંથ ખરીદ કરવાથી થઈ
શકે છે

૩—૦ ૦

બ્યાખ્યાન સંગ્રહ-પ્રસિદ્ધવક્તા

ચારિત્ય વિજયજી કૃત ૧—૪—૦

વિવિધ પૂજા સંગ્રહ ભાગ

૧-૨-૩-૪ ૨—૮—૦

વર્ધમાન દેશના ભાષાંતર-અવશ્ય

વાંચો કથાનો સાગર છે ૨—૮—૦

વચનામૃત—કર્તા આચાર્ય

૨૫૨

શ્રી બુદ્ધિ સાગરજી ૧—૮—૦

શત્રુજય માહાત્મ્ય (સંપૂર્ણ
ભાષાંતર સહિત.) ૨—૮—૦

શ્રાદ્ધ વિધિ-શ્રાવકે અવશ્ય આ
ગ્રંથ વાંચવો એવો અનુભવીએનો
મત છે. ૪—૦—૦

શ્રાવિકા ભૂષણ ભાગ ૧-૨-૩-૪

દરેક ભાગના ૧—૮—૦

શાસન દેવીનો પ્રવાસ અને ગૃહસ્થ
ધર્મ નિરૂપણ-આ ગ્રંથમાં વર્તમાન
સાધુ-શ્રાવકના ચમત્કારો બતાવવામાં
આવ્યા છે ૧—૮—૦

શુદ્ધોપયોગ -(સહજ સમાધિ)
બહિરાત્મભાવ છોડી, અંતરાત્મભાવ
પોતામાં જોડી પરમાત્માના દર્શન
કરવાનો મોક્ષાભિલાષીને સુગમ
માર્ગ બતાવનાર ઉત્તમોત્તમ ગ્રંથ ૦—૪—૦

સમાધીશતક અને સમતાશતક	૦-૮-૦
શ્રીપાલ રાજનો સચિત્ર રાસ અર્થ	
સહિત	૩-૮-૦
શ્રીપાલ રાજનો નાનો રાસ	૦-૮-૦
આવક કર્તવ્ય	૧-૮-૦

વિવેક-વિલાસ યાને સ્ત્રી પુરુષનો
સાચો સલાહકાર.

સ્ત્રી પુરુષોના લક્ષણિક ભેદો દર્શાવનાર
શશક, મૃગ, વૃષભ અને અન્ધ એ ચાર
પુરુષોના તથા પદ્મિની, હસ્તિની, ચિત્રણી
અને શંખિની એ ચાર સ્ત્રીઓની સુંદર
બોધક અને સુચક આઠ ચિત્રો સાથે.

મૃગ કર્તા—શ્રી આચાર્ય શ્રી જનદત્ત
સૂરિ મહારાજ)

ગ્રંથની લોકપ્રિયતા—હુંક મુદતમાંજ
આ અતિ ઉપયોગી ગ્રંથની ત્રણ ત્રણ આર-

તિઓ હાથે હાથ ઉપડી ગઇ છે. અને એટલું
છતાં લોકોની માગણી ચાલુજ રહી છે. અમેએ
લોક લાગણીને માન આપી આ વખતે ખાસ
આવૃત્તિ તૈયાર કરાવી છે અને જમાનાને
અનુકુળ ચિત્રો સાથે એક બાળક પણ વાંચી
અને વિચારી શકે એવી શૈલી પુર્વક-સંવાદના
રૂપમાં આ અતુર્થ આવૃત્તિની યોજના કરી છે.
અંથ છપાઇને બહાર પડી ચુક્યો છે અને
અમને સંપૂર્ણ વીશ્વાસ છે કે એકાદ પખ-
વાડીઆમાં તેની સમસ્ત નકલો ખપી જવી
જોઇએ.

અથ કર્તા અને દેશ કાળ—શ્રીમાન
આચાર્ય શ્રી જીનદત્તસુરિ ગુજરાતના સાહિત્ય
ઇતિહાસમાં સુપ્રસિદ્ધ છે તેમણે લગભગ તેરમાં
સૈકામાં—કે જે વખતે સાહિત્યનો અભ્યાસ
પ્રાંચઃ લુપ્ત અને શુષ્ક પ્રાંચઃ થઈ ગયો હતો
તે વખતે કેવળ ઉપકાર કરવાની બુદ્ધિથી એકજ

રપપ

ગ્રંથમાં સમગ્ર શાસ્ત્રના સાર સુત તત્ત્વો સિદ્ધાંતો અને વ્યવહારો સમજાવવા માટે વિવેક વીલાસની રચના કરી હતી. આચાર્ય શ્રી તત્ત્વજ્ઞાનથી લઈ વાસ્તુ શાસ્ત્ર અને સામુદ્રિક શાસ્ત્ર આદિ લગભગ સઘળા વિષયોનું અદ્વિતીય જ્ઞાન ધરાવતા હતા અને એ જ્ઞાનનો નિષ્કર્ષજ આ ગ્રંથમાં તેમણે નીચેની નાખ્યો છે.

વિષયોની વાનગી—પરંમ પારંગત આચાર્યશ્રીએ સંસારનો અને ધર્મનો કોઈપણ વિષય એવો નથી રહેવા દીધો કે જે આ ગ્રંથમાં પોતાના અસાધારણ બુદ્ધી બળથી ન ચર્ચ્યો હોય ! શુકનશાસ્ત્ર, વૈદ્યશાસ્ત્ર, ઋતુચર્યા, રતિશાસ્ત્ર, જ્યોતિષશાસ્ત્ર, સામુદ્રિકશાસ્ત્ર દર્શનશાસ્ત્ર ધર્મશાસ્ત્ર નીતિ શાસ્ત્ર આદી અનેક ક્ષેત્રોના વિષયોનો આ ગ્રંથમાં અતિ નિપૂણતા પૂર્વક સમાવેશ થઈ જાય છે દાખલા તરીકે એકજ વાનગી બસ થશે;—

સ્ત્રી કેવી પરણવી ? કન્યાના લક્ષણો અને પરીક્ષા, કેવી સ્ત્રીને ત્યાગ કરવો ? સ્ત્રીઓની પ્રસન્નતા શી રીતે પ્રાપ્ત કરવી. સ્ત્રી પર પ્રીતિ રાખવાનું પ્રયોજન, ગંધ અને કેશ ઉપરથી નારી પરીક્ષા, સ્ત્રીઓ સાથે ચુંબન કરવું, સ્ત્રીને પ્રેમ ક્યારે છુટે ? રાગ વિનાની સ્ત્રીના લક્ષણ, મર્કટ સમાન મન, કાંમાતુરના લક્ષણ, કામપ્રિય સ્ત્રીઓ પાસે દુર્ગન્ધા કરવાનું પરિણામ, પતિ પરદેશ હોય ત્યારે કુલીન સ્ત્રીઓએ કેવી રીતે વર્તવું ? રજસ્વળા વખતની ફરજો, ગર્ભાધાન વિધિ, ઉદરમાં ગર્ભવૃદ્ધિના નિયમો, જન્મ સમયના નક્ષત્રોની અસર ” તેવીજ રીતે પુરૂષના લક્ષણો તથા કર્તવ્યો વિષે પણ એજ પ્રમાણે અનેક પ્રમાણે વિવેચન કરવામાં આવ્યું છે.

આવા ગ્રંથની જરૂર શું છે ? કોઈ પ્રશ્ન કરશે કે આ જમાનામાં એવા પુરાણા ગ્રંથનો પુનરુદ્ધાર કરવાની શું જરૂર છે ? અમે

કહીએ છીએ કે આ યુગમાં અત્યારે લભ, પ્રલય, શરીર, વીર્ય, જીવન, અને અને સંતતી, સંબંધી જે ભયંકર અજ્ઞાનતા અને ભ્રમપુર્ણ માન્યતાઓ ચાલી રહી છે તે દુર કરવાનો આ ગ્રંથ એક ઉજ્જવલ સુર્ય સમાન છે. ભારત વર્ષના યુવાનોના શારિરીક માનસિક અને આધ્યાત્મિક શક્તિઓ લગભગ ક્ષીણ થઈ ગઈ છે આ વખતમાં એક પ્રાચીન આચાર્યની સ્પષ્ટ અને સરલ વાણી જેવી અપુર્વ અસર કરી શકે એવી અન્ય કોઈની વાણી ન કરી શકે એ સ્પષ્ટ છે એટલાજ માટે અમે કહીએ છીએ કે પુર્વના જમાનામાં આ ગ્રંથની જેટલી જરૂર હતી તેના કરતાં પણ અત્યારે હજાર ગણી અધિક આવશ્યકતા છે મુંગઈની મુંગઈની ગુજરાતી સાહિત્યના અખુટ ભંડારમાંથી આ વિવેક વિલાસ ગ્રંથ રત્ન ચુંટી લઈ બી. એ. ની પરીક્ષા માટે નિર્માણ કરેલો છે, એ શું સુચવે છે ?

ગ્રંથની નવી શૈલી—આ ચતુર્થ
આવૃત્તિ અમે સંવાદના રૂપમાં તૈયાર કરાવી
છે. અને તેથી દરેક વાંચનાર જાણે કે આ
મહારાજની પાસે બેસી પોતાના મનની ગુપ્ત
શંકાઓનું સમાધાન કરતો હોય એવો ભાસ
થયા કરે છે, વિવેક વિલાસ એ એક ગુર્જર
સાહિત્યનું મહોદ્ ગૌરવ છે; સાહિત્ય
ભંડારનું એક અણુમોહનું રત્ન છે. વ્યક્તિ
માત્રનો સજ્જનભિન્ન છે. સ્ત્રી પુરુષનો સલા-
હકાર છે.

ગ્રંથ બહાર પડી ચુક્યો છે ચિત્રા અને
બીજા આકર્ષણોના પ્રમાણમાં રૂ. ૨-૮-૦ ની
કીમત કંઈજ ખીસાતમાં નથી.
સમ્યક્ત્વ બાર વૃત્તની ટીપ-યોજક પ્રસિદ્ધ વક્તા

મુનિ ચારિત્ર વિજયજી ૦—૧—૦

૧૧૧ સજ્જનમાલા ભાગ ૧-૨-૩-૪ દરેક
ભાગના ૨—૦—૦

સુરીશ્વર અને સમ્રાટ
(વર્તમાનિક જૈનસાહિત્યમાં અપૂર્વ ગ્રંથ.

આ મહાન ગ્રંથ સુપ્રસિદ્ધ શાસ્ત્ર વિદ્યા-
રદ-જૈનાચાર્ય શ્રી વિજય ધર્મસૂરી મહારાજના
શિષ્ય-પ્રસિદ્ધ લેખક મુનિરાજ વિદ્યાવિજયજીની
કસાએથી કલમથી લખાયેલો છે. આ ગ્રંથમાં
મહાન ગીતાર્થ, પરમયોગીશ્વર જગદ્ગુરુ
શ્રી હિરવિજય સૂરીશ્વરજી મહારાજે મુસલમાન
સમ્રાટ અકબરને આપેલા ઉપદેશનું અને તેઓ
શ્રીના ઉપદેશથી અકબરે કરેલાં કાર્યોનું સંપૂર્ણ
વૃત્તાન્ત આપવામાં આવ્યું છે. તે ઉપરાન્ત
હિરવીજયસૂરીની મુર્તિનું સુંદર ચિત્ર અકબર
અને અમ્મદુલકુજલના સુંદર ફાટાઓ હિર
વિજયસૂરીના વિહારનો નકશો, તથા અકબર
અને જહાંગીર બાદશાહે જૈનોને આપેલા
શરમાનો, તેના ગુજરાતી ભાષાંતરો સાથે
આપીને પુસ્તકની ઉપયોગિતા અને સુંદરતામાં

અસાધારણ વધારો કરવામાં આવ્યો છે. ઉંચી
જાતના કપડાનું પાકું બાઈડિંગ અને સાડી
ચારસો પાનાનો મહાનુ અંથ હોવા છતાં
કિંમત માત્ર રૂ. ૨-૧૨-૦

સામ્ય શતક—અધ્યાત્મ માર્ગ ઇન્દ્રિયનારને જ આ
પુસ્તક વાંચવાનો હક્ક છે ૦—૬—૦

શિષ્યોપનિષદ ૦—૩—૦

સરસ સચિત્ર સ્તવનાવલી—જેમાં
અનંત રૂદ્ધિ-સિદ્ધિ સમૃદ્ધિનો માર્ગ દર્શક
આવક, આવિકાનો નિરપૃહ સલાહકાર વિદ્ય
વિનાશક મંત્રો મહા મંત્રો અને સ્તવનોથી
ભરપૂર સરસ સચિત્ર સ્તવનાવલી તૈયાર કરતાં
અમને ધણો વખત લાગ્યો છે.

છેલ્લાં દશ વર્ષ થયાં અમારી પાસે એજ
ફરિઆદ મુખ્યત્વે આન્યા કરતી કે આવકોને
તેમના નિત્યના ધર્મ કૃત્યોમાં સરલતા લાવ
એવો ફાઇ મન્ય ક્યાં છે ? અમે એ ફરિઆદનો

સંતોષકારક ઉત્તર ઉક્ત ગ્રંથ બહાર પાડી
 શક્તિમાન થયા છીએ. આ મનોહર સ્તવનાવલી
 જૈન સાહિત્યમાં આ પ્રથમજ છે એમ કહેવામાં
 બેશ પથ્ય અતિશયોક્તિ નથી. બાવિક સજ્જનો
 અને સન્નારીઓ નિત્ય પોતાની પાસે રાખી
 શકે એવા ઉદ્દેશથી ડાપરી સાધનમાં તૈયાર
 કરેલ છે. જે આવકો પોતાનું આવકપાણું ઉજ્જવલ
 બનાવવા આહતા હોય તેમને માટે આ ગ્રંથ
 સલાહકાર તરીકેનું કર્તવ્ય બનવે છે. આ
 ગ્રંથના વિષયોની વાનગી. વિધિ પૂર્વક
 મંદિરે જવાની સમજણ—ચૈત્યવંદન વિધી,
 જીનેશ્વર ભગવાનના આંગ પૂજન સમયે
 બાવનાની બાવના, સ્તવનો, ચૈત્યવંદનો તિર્યોના
 સ્તવનો, બાર વૃતની ટીપ, જૈન શારદા પૂજન
 વિધિ, વિદ્ય વિનાશક મંત્રો મહા મંત્રો, રત્નાકર
 પત્રીશી અર્થ સહીત, સામાયક સૂત્ર, નવકાર
 મંત્ર સંગ્રહ આદિ અનેક વિષયો ઉપરાંત આ

અંથમાં આ મુજબ ફોટાઓ દાખલ કરવામાં આવ્યા છે.

(૧) શ્રી મહાવીર સ્વામી (૨) શ્રી પ્રાચીનાથજી (૪) શ્રી કેશરીઆનાથજી (૫) શ્રીમણ્ણીભદ્ર યજ્ઞ (૬) શ્રી ચક્રેશ્વરી દેવી (૭) પદ્માવતી દેવી (૮) ચોવીસ તિર્થંકર અને નવપદજીનું મંડળ આદર્શનીય છબીઓ ખાસ મોટા ખર્ચે તૈયાર કરાવેલ આ અંથનું પુનઃ અતિ સુંદરમાં સુંદર બનાવવામાં આવેલ છે કિંમત

૩—૦—૦

સામાયિક અર્થ સહિત

૦—૨—૦

સંવાદો

૦—૨—૦

સામાયિકનું સ્વરૂપ

૦—૪—૦

સુખોદ કુમ્ભમાવલી

૦—૨—૦

હીરા માણેકની ખાણ

૦—૬—૦

હરિ વિક્રમચરિત્ર

૨—૦—૦

ગ્વાન સાગર

૩—૬—૦

શ્રીમદ્ યોગનિષ્ઠ જૈનાચાર્ય શ્રી બુદ્ધિ સાગર સૂરિજી કૃત

નામ.	પૃષ્ઠ.	કિંમત. રૂ.
કર્મયોગ	૧૦૧૨	૩—૦—૦
ધાર્મિક ગદ્ય સંગ્રહ	૯૭૫	૩—૦—૦
ભજન સંગ્રહ ભાગ ૮. ૧૦૪		૩—૦—૦
અનુભવ પચ્ચીશી	૨૪૮	૦—૮—૦
આત્મ પ્રદીપ	૩૦૯	૦—૧૨—૦
વચનામૃત	૩૦૮	૧—૪—૦
યોગદીપક	૨૬૮	૧—૦—૦
જૈન ઐતિહાસીક		
રાસમાળા	૪૦૮	૧—૦—૦
ગચ્છ મત પ્રબંધ	૬૧૫	૧—૦—૦
ધાતુ પ્રતિભાક્ષેપ		
સંગ્રહ	૩૨૪૧	૧—૦—૦
મિત્ર મૈત્રી		
(મિત્રધર્મ)	૧૬૪	૦—૮—૦

ગુરૂગીતા	૩૦૦	૦—૫—૦
ષડ્ દ્રવ્ય વિચાર	૨૪૦	૦—૬—૦
સાખરમતીગુણ		
શિક્ષણ કાવ્ય		૦—૮—૦
જૈનો ઉપનિષદ		૦—૨—૦
જૈન શિષ્યોનિપપદ-		૦—૨—૦
ગુહલિસંગ્રહ ભાગ ૧-૨ લો		૦—૮—૦
શ્રીમદ્ દેવચંદ્ર ભાગ ૧ લો		૫—૦—૦
,, ભાગ ૨ જે વિભાગ ૧		૩—૮—૦
,, ૨ જે વિભાગ ૨		૩—૮—૦
કર્મ પ્રકૃતિ		૩—૮—૦

પીરખાની જેવડી નાની લાકીટ સાઈઝની
 નવ રમરણની યુક સચિત્ર તૈયાર છે કિંમત
 રૂ. ૧-૦-૦ શિલકમાં નહોતો થોડી છે માટે વહેલો
 તે પહેલો-આ યુક પોસ્ટથી મોકલવામાં આવશે
 નહિ જે સજ્જનો મંગાવા ઇચ્છતા હોય તેઓએ
 પોતાના સંબંધીઓ મારફતે મંગાવી લેવી કારણ

કે એ એટલી નાની બુક છે કે જે પોસ્ટમાં મોકલતાં ગુમ થાય તેથી તેમ કરવા વિનંતિ કરવામાં આવે છે.

ડીપોઝીટનો નિયમ.

બેંકરકારીથી અથવા તો બૂલથી વી. પી. પાછું ન વળે એટલા માટે એડર્સની સાથે જ રૂપિયા દીઠ એક આનાની ડીપોઝીટ મોકલી આપવાની અમે આ વિનંતી પત્ર દ્વારા અમારા ગ્રાહકોને બલામણુ કરીએ છીએ. જેઓ આ ડીપોઝીટના નિયમને માન આપી થોડા રકમ નહીં મોકલે તેઓને માલ મોકલવામાં આવશે નહીં.

કાર્ડ વિગેરેના પ્રકાર તથા કિંમત.

લક્ષ્મી પુજનના. નંગ. રૂ.આ.પા.
૧ સેનેરી આર્ટ કાર્ડ. ૧૦૦ ૩-૦-૦

૨ બેરંગી સર્વોત્તમ આર્ટ કાર્ડ	૧૦૦	૨-૦-૦
૩ સુંદર સફાઇદાર કાર્ડ	૧૦૦	૧-૮-૦
૪ સચિત્ર-આર્ટ નોટ પેપર્સ.	૧૦૦	૩-૦-૦
૫ અતિ સુંદર સોનેરી ડબલ નોટ-પેપર્સ.	૧૦૦	૩-૦-૦
૬ ડબલ બેંક નોટપેપર્સ	૧૦૦	૧-૮-૦
૭ સીંગલ સોનેરી નોટપેપર્સ.	૧૦૦	૧-૮-૦
૮ સીંગલ બેંક નોટપેપર્સ	૧૦૦	૧-૦-૦

નૂતન વર્ષાભિનંદનના.

૯ સમરંગી સચિત્ર કાર્ડ.	૧૦૦	૬-૪-૦
૧૦ રપેશીઅલ કુસુમાવાળા કાર્ડ	૧૦૦	૩-૦-૦
૧૧ દ્વિરંગી હિંદી-દેવીઓનાં ફાટાવાળા કાર્ડ.	૧૦૦	૩-૦-૦
૧૨ સોનેરી અક્ષરોવાળા કાર્ડ	૧૦૦	૩-૦-૦
૧૩ કળા-કુશળતાવાળા ભારત રત્નોના ફાટાવાળા કાર્ડ.	૧૦૦	૨-૦-૦
૧૪ રાજા-મહારાજાઓના ચિત્રવાળા		

૨૬૭

કાર્ડ

૧૦૦ ૨-૦-૦

૧૫ દિરંગી ઉત્તમોત્તમ આર્ટ કાર્ડ

૧૦૦ ૨-૦-૦

૧૬ મુંદર-સશાધાર કાર્ડ. ૧૦૦ ૧-૮-૦

૧૭ શલાવર વ્યુવાળા કાર્ડ ૧ ૦-૨-૦

૧૮ ફોલ્ડીંગ રેશમી પટ્ટીવાળા કાર્ડ.

નંબ ૧ ના આના ૨, ૩, ૪, ૬, ૮,

૧૦, ૧૨ થી રૂપીઓ એક દોઢ અને બે

સુધીનાં

૧૯ કળા કૃશ્ણજતાવાળા ભારત-નેતાઓ

ચિત્રો સાથે ડબલ આર્ટ

નોટ પેપર્સ ૧૦૦ ૬-૪-૦

૨૦ આર્ટ-સચિત્ર ડબલ નોટપેપર્સ,

જેમાં બે મહાન હિંદી

તરવશાનીઓ ના ચિત્રો સાથે

નવીન વર્ષની શુભાશિષ. ૧૦૦ ૧-૪-૦

૨૧ આર્ટ સચિત્ર ડબલ નોટપેપર્સ,

મનુષ્યની દશ-દશાઓનાં

ગાનદાયક ચિત્રો ૧૦૦ ૬—૪—૦

૨૨ સન્નારીઓ ઉપર લખવાનાં

વર્તમાન યુગની આઠ

દેવીઓનાં ફાટાવાળા ડબલ

આર્ટ નોટપેપર્સ. ૧૦૦ ૬—૪—૦

૨૩ ઉત્કૃષ્ટ ડબલ સોનેરી

નોટપેપર્સ. ૧૦૦ ૩—૦—૦

૨૪ નાળુક સોનેરી ડબલ

નોટપેપર્સ. ૧૦૦ ૨—૦—૦

૨૫ ડબલ ખેંક નોટપેપર્સ. ૧૦૦ ૧—૮—૦

૨૬ સાધારણ નોટપેપર્સ. ૧૦૦ ૧—૦—૦

૨૭ રાજ-મહારાજ ઉપર લખવાના

ફાલ્ડીંગ કાર્ડ કવર્સ સાથે ૧ ના ૦—૧૨—૦

૨૮ અમલદાર વર્ગ ઉપર લખવાના

ફાલ્ડીંગ કાર્ડ કવર્સ સાથે ૧ ના ૦—૩—૦

૨૯ મિત્રો પર લખવાના નોટપેપર્સ

૨૬૯

કવર સાથે.	૧ ના	૦—૧—૦
૩૦ ઉંચી કવોલીટીના કવર્સ ૧૦૦		૩—૦—૦
૩૧ સાધારણ કવર્સ ૧૦૦		૧—૮—૦
૩૨ રેશમી રમાલને ટકર મારે તેવા ઝાપાનીશ કાગળના રમાલ નં ૧૦૦ ની	૩.	૬—૪—૦
૩૩ સાદા રમાલો		૩—૦—૦

રેશમી રમાલો.

૩૪ સર્વોત્કૃષ્ટ રેશમી રમાલ નંગ ૧ ના	૩-૦-૦
૩૫ બાદશાહી.	૨-૦-૦
૩૬ ખુશસુરત.	૧-૪-૦
૩૭ રંગીન બોર્ડરવાળા.	૧-૦-૦
૩૮ સાધારણ.	૦-૧૨-૦
૩૯ નાની સાઇઝના રમાલો	૦-૬-૦
૪૦ સુતરાઉ રમાલ ઉંચી કવોલીટી	૦-૮-૦
૪૧ ઉંચી કવોલીટી-સુતરાઉ રમાલ.	૦-૧૨-૦
૪૨ ઉંચી આઈ બેક બુક (છપાના)	૦-૪-૦

૪૩ સાધારણ.	૦-૨-૦
૪૪ એક પાના	૧૦૦ ના ૦-૨-૦
૪૫ મહાલક્ષ્મીજીની છબી રંગીન ૧ના	૦-૨-૦
૪૬ નયનાનંદ બ્લોટીંગ પેડ.	૦-૧૨-૦
૪૭ રોજની તારીખ શાડવાનું કલેન્ડર.	૦-૧૨-૦
૪૮ રાઈટીંગ પેડ.	૦-૧૨-૦

જન્મોત્સવ (બર્થડે) ના કાર્ડ.

૪૯ એક કાર્ડના.	૦-૨-૦
----------------	-------

લગ્નોત્સવનાં કાર્ડ-કંકોતરી.

છાપેલા-તૈયાર બેરંગી આર્ટ કાર્ડ	૧૦૦ ના ૨-૦-૦
આર્ટ બેરંગી નોટપેપર્સ. ૧૦૦ ના	૩-૦-૦
બેરંગી સાધારણ નોટપેપર્સ. ૧૦૦ના	૨-૦-૦

હુન્ડી બુકો.

સો પાનાની	નંગ ૧ના ૧-૮-૦
-----------	---------------

ફેન્સીમાં ફેન્સી ક્ષમાપનાના કાર્ડ કંકોત્રીઓ અને રૂમાલો.

- ૧ આવકે આવકને લખવાના નોટપેપર્સ
નંબ ૧૦૦ના ૩-૧-૮-૦
- ૨ આવકે આવક ને લખવાના નાની સાદ-
જના નોટપેપર્સ નં ૧૦૦ના ૩-૦-૮-૦
- ૩ આવકે આવકને લખવાના ફેન્સી સચિત્ર
કાર્ડ નં ૧૦૦ના ૩-૩-૦-૦
- ૪ આવકે આવકને લખવાના આર્ટ લીસા
કાર્ડ નં ૧૦૦ના ૩-૧-૮-૦
- ૫ આવકે આવકને લખવાના સાદા કાર્ડ
નં ૧૦૦ના ૩-૧-૦-૦
- ૬ યોગનિષ્ઠ બુદ્ધિસાગરજી મહારાજની ક્ષમા-
પનાની ગજલ નં ૧૦૦ના ૩-૩-૦-૦
- ૭ જાપાનીશ કાગળના
રૂમાલ નં ૧૦૦ના ૩-૩-૦-૦

૨૭૨

૮ શ્રાવકે મુનિરાજ ઉપર

લખવાની કંકોત્રી નં ૧૦૦ના ૩-૩-૦-૦

૯ મુનિરાજે મુનિરાજને

મુનિરાજ શ્રાવકને

લખવાના કાર્ડ કે

કંકોત્રી

નં ૧૦૦ના ૩-૩-૦-૦

૧૦ ક્ષમાપનાના કવર્સ નં ૧૦૦ના ૩ ૧-૮-૦

અત્યંત ઉપયોગી પુસ્તક.

માનવ શાસ્ત્ર અથવા મરતક

વિદ્યા અને મુખ સામુદ્રિક

શાસ્ત્ર ૨૦૦ સુંદર ચિત્રો સહિત ૩. ૫-૦-૦

મણીકાન્ત કાવ્યમાળા ૨૫ સચિત્ર. ૩. ૩-૦-૦

